

**HEREN 1 PINOKÉ
SEIZOEN 2022 - 2023
NEDERLANDS - KAMPIOEN**

MISSION ACCOMPLISHED

Michiel Plugge met zijn favoriete Volkswagen Golf Cabrio

HEREN 1 PINOKÉ SEIZOEN 2022 - 2023 NEDERLANDS - KAMPIOEN

- Wat vooraf ging: Zomaar het leukste sportboek van het seizoen 2021 - 2022. www.mijnpersbericht.nl
- Bijzonder trots presenteert uw Razende Reporter (RR) het overzicht van seizoen 2022 - 2023.
- Samen met topfotografe Bieb Tuyt werd alles zorgvuldig samengesteld. www.biebtuyt.com
- Een boekje dat iedereen gewoon moet hebben.
- Waar Analoog het altijd wint van Digitaal.
- Drijvende kracht voorzitter Astrid Ventevogel neemt afscheid.
- Veel dank aan goede vriend Michiel Plugge.
- Geniet allemaal van de zomer, tot in Augustus 2023.

- Highlights - pagina 4
- Speeldata - pagina 6
- Veldwedstrijden 1^e helft - vanaf pagina 8
- Zaalhockeywedstrijden - vanaf pagina 32
- Veldwedstrijden 2^e helft - vanaf pagina 44
- Huldiging - pagina 82

**Uw razend enthousiaste reporter,
Bonno Mijnlieff**

Begeleidingsteam

v.l.n.r. Christoph Rosenmuller - Fysio • Kasper Vrolijk - Assistent/Coach
 Hidde van der Pol - Mental Coach • Jesse Mahieu - Trainer/Coach
 Jetze Oosthoek - Manager • Hidde Joustra - Manager
 Maaïke van der Kamp - Arts • Graig Sieben - Assistent/Coach

**Topfysio Chris lapt
 Strafcornerkanon
 Alex Hendrickx op**

**Astrid Ventevogel
 Doortastende voorzitter
 neemt afscheid**

**Jannis van Hattum
 Een aanvoerder uit duizenden**

Ronan Passmore, de videoman van H1

Miles Bukkens vol vertrouwen op weg naar Oranje

Daan Bonhof - Mega talent van 1.96

Hidde Brink geruisloos op weg naar Oranje

	04-09-2022	Schaerweijde - Pinoké	1 - 4
	11-09-2022	Pinoké - Den Bosch	4 - 3
	15-09-2022	Rotterdam - Pinoké	1 - 1
	18-09-2022	Pinoké - H.C.K.Z.	2 - 2
	24-09-2022	HGC - Pinoké	3 - 4
EHL	01-10-2022	Pinoké - Slavia Praag	16 - 0
EHL	02-10-2022	Pinoké - Old Georgians	3 - 1
	09-10-2022	Pinoké - HDM	0 - 1
	16-10-2022	Pinoké - Bloemendaal	1 - 4
	23-10-2022	Pinoké - Kampong	3 - 4
	27-10-2022	Pinoké - Amsterdam	2 - 1
	30-10-2022	Oranje Rood - Pinoké	2 - 2
	06-11-2022	Pinoké - Voordaan	6 - 1
	12-11-2022	Pinoké - Schaerweijde	3 - 1

	05-03-2023	Den Bosch - Pinoké	4 - 3
	12-03-2023	Pinoké - Rotterdam	0 - 1
	18-03-2023	H.C.K.Z - Pinoké	2 - 2
	26-03-2023	Pinoké - HGC	2 - 0
	02-04-2023	Amsterdam - Pinoké	4 - 3
EHL	06-04-2023	Pinoké - Racing Brussel	3 - 4
EHL	08-04-2023	Pinoké - Harvestehuder	4 - 3
	15-04-2023	Pinoké - HDM	3 - 0
	23-04-2023	Bloemendaal - Pinoké	2 - 2
	29-04-2023	Kampong - Pinoké	2 - 1
	07-05-2023	Pinoké - Oranje Rood	2 - 1
	13-05-2023	Voordaan - Pinoké	3 - 7
	18-05-2023	Pinoké - Kampong	3 - 1
	21-05-2023	Kampong - Pinoké	1 - 2
	27-05-2023	Pinoké - Bloemendaal	1 - 1
	29-05-2023	Bloemendaal - Pinoké	0 - 4

Pinoké Landskampioen

18-12-2022	Pinoké - Kampong	3 - 2
18-12-2022	Voordaan - Pinoké	2 - 4
07-01-2023	Pinoké - Almere	3 - 3
07-01-2023	HIC - Pinoké	3 - 3
08-01-2023	Pinoké - Den Bosch	3 - 3
08-01-2023	Kampong - Pinoké	6 - 6
15-01-2023	Pinoké - Voordaan	6 - 3
15-01-2023	Almere - Pinoké	5 - 5
21-01-2023	HIC - Pinoké	8 - 5
21-01-2023	Den Bosch - Pinoké	2 - 3
28-01-2023	HDM - Pinoké	3 - 1
28-01-2023	HDM - Amsterdam	4 - 2
HDM Landskampioen		

HF

Finale

De kop is eraf!

Na een wereldseizoen gedraaid te hebben begint de volgende ronde gewoon weer op nul.

Uw razende reporter had er zin in, veel zin! Een heerlijk ontspannen weekend eraan voorafgaand in Zeeland met zijn oud Heren 3. Een team dat dateert uit 1979. Een vriendenclub die elkaar al 43 jaar goed kent.

Derhalve volledig opgeladen met fijne indrukken, gesprekken en uitgediepte vriendschappen. De Beetle van uw razende reporter kleurt sinds April dit jaar groen, nadat hij in zijn witte Beetle, van het zelfde merk alweer een goede 60.000 kilometers had aangetikt.

Schaerweijde in Zeist, een van de drie gepromoveerde clubs, was gastheer van het nauwelijks veranderde H1. Zeker een tweetal aderslatingen noteer ik nog even voor de vergeetachtigen. Dennis Warmerdam vertrok naar landskampioen Bloemendaal, en Niklas Wellen, de supertor-schiesser ging terug naar zijn oude club Crefelder. Nieuwe aanwinsten Boris Aardenburg (Jong Oranje), Belgisch international Florent van Aubel en reserve doelman Hendrik Sebastiaan Kriek vullen het team dit seizoen verder aan.

In de (warme) kuil in Zeist, voor de kenners de locatie van het hoofdveld van de thuisclub, begon de wedstrijd met een scherp H1. In de voorbereiding waren de puntjes op de l van Pinoké gezet. De wedstrijd begon 3 minuten later aangezien de televisie registratie nog niet op scherp stond, een klein vlekje aan het filmmoment bij Via Play. Niemand maalde erom, ook uw reporter niet, het gaf hem de gelegenheid een aantal plaatjes te schieten van de sfeer met name rondom de dugout bij H1. Naast hem stonden een tweetal geblesseerden van H1, t.w. Marlon Landbrug en Lukas Sutorius. Lonny krijgt morgen een MRI scan teneinde vast te stellen in hoeverre zijn hamstring beschadigd is. Lukas had al wat langer last van een opspelende knie, maar naar verluid valt daar de schade erg mee. Uw reporter werd er meteen vrolijk van, binnenkort gaat Lukas dus weer in training.

Niet lang na het begin forceerde H1 met een mooie combinatie de eerste strafcorner. Krachtmens Alex spuugde in zijn Belgische handen (dat kan weer na corona) en haalde vlot de trekker over, het scorebord kwam in beweging en wipte gewillig naar 0-1. H1 speelde het eerste kwart in een hoog tempo, hield het veld breed, exact 55 meter, en lang, exact 91,40 meter. Dat u het weet, kennis is tenslotte macht, nietwaar? Vlot werden er meer kansen gecreëerd, maar ook de thuisclub kwam regelmatig goed door, met name over rechts (laat daar nou juist uw reporter staan) Einde 1ste kwart, stand

0-1. Meteen bij het begin van het 2e kwart liet Miles Bukkens een heerlijke actie zien, die helaas net niet bij nieuwe spits Florent aankwam. Maar, het begon te draaien, net als Miles zelf. Sebastien Dockier legde kort hierna de bal listig op een voetje, ergo de volgende strafcorner. Hij seinde meteen zijn Belgische compaan Alex in, die meteen zijn plek op de kop van de cirkel innam. Heel Schaerweijde hield de adem in, H1 ademde rustig uit en voila de 0-2 was een voldongen feit. Er volgden meerdere strafcorners en uitgespeelde kansen, u begrijpt H1 begon te domineren maar meer goals liet het stugge scorebord (vooralsnog) niet toe. Net als beide teams, moesten ook de scheidsen hun gele draai vinden, er waren wat onduidelijke beslissingen aan beide kanten, maar ook zij pakten het later goed op.

Het derde kwart was pas net begonnen of uit het niets (uw reporter kon het ook niet waarnemen) vloog een lange pass van de thuisclub van buiten de 23m richting strafbalstip (u kent hem wel) waar een geheel vrijgelaten spits van Schaerweijde zijn geluk niet op kon. Hij stak meteen triomfantelijk zijn hand omhoog ten teken dat HIJ vond de bal aangeraakt te hebben, dus gescoord had, hetgeen door verder niemand werd waargenomen. Met behoorlijke verbazing van bijna het gehele publiek werd de goal goedgekeurd, 1-2. Het scorebord was blij.

In deze fase golfde het spel op en neer, maar H1 was duidelijk de bovenliggende partij en dicteerde dus grotendeels deze eerste wedstrijd van de competitie. Dit kwam kort na de goal van de thuisclub tot uiting in een prachtige score van Florent, die zeer attent reageerde op de rebound van een strafcorner van zijn Belgische vriend Alex. 1-3. Laten we Florent een attente Belg noemen bedacht Uw reporter. Einde derde kwart, 1-3 dus.

Het 4e kwart kenmerkte zich door een rommelig spelbeeld. Een komisch voorval, dat geheel aan de scheids ontging was een serieuze schwalbe van een speler van de thuisclub, die zonder dat er iemand in de buurt was op eigen kracht neerging in de cirkel. Een gele kaart had hier niet misstaan. 4 minuten voor tijd werd de keeper van de thuisclub eruit gehaald, hetgeen een averechts gevolg had want plots verscheen Miles frank en vrij voor een lege goal. Hoewel de kans voor hem eigenlijk veels te simpel was, deed Miles wat hij altijd doet, scoren. De eindstand was bereikt, H1 sloot de eerste wedstrijd volgens verwachting af met winst, 1-4.

De competitie is begonnen en ons volgende treffen staat genoteerd voor zondag 11 September om 14.45 thuis dus tegen Den Bosch dat zaterdag landskampioen Bloemendaal op 2-2 hield.

Uw razende opgewarmde en natuurlijke uitgeruste reporter is er ook bij. Wie niet???

Uw razende reporter
Bonno Mijnlieff

Een zondag waar alle teams weer in de veelal kunstmatige wei mochten gaan starten. Zo ook H2 tegen Cartouche H2, uw flui ende reporter kwam in het veld een min of meer oudgediende tegen, de nog steeds begenadigde balvirtuoos Timmo Kranstauber, die bij H1 van Cartouche op de spelerslijst staat. Ook hij kon niet voorkomen dat H2 van Pinoké met 6-3 de drie punten veilig in eigen huis hield.

De hoofdmaaltijd ging deze zonnige zondag tussen H1 en het bezoekende Den Bosch H1. Uw reporter kreeg de kans voor de wedstrijd in detail van de geblesseerden zelf het duidelijke verhaal aan te horen waar exact de "pijn" zit, en hoe deze weg te nemen. Gijs van Wagenberg heeft een ingrijpende operatie ondergaan aan zijn enkel. Drie maanden geleden bleek er veel mis; met name de banden waren nauwelijks meer bruikbaar, tevens veel botsplinters maakten hem het spelen geheel onmogelijk. Inmiddels gaat het snel, en vertelde Gijs mij dat hij goed op schema zit met zijn herstel. Hij hoopt volgende week de training op het veld te gaan starten; vol vertrouwen zal het daarna snel gaan zodat hij weer inzetbaar zal zijn binnen enkele weken. All the best wensen wij hem natuurlijk allemaal! Lukas Sutorius kampte al enige tijd met knieproblemen, na intensief onderzoek bleek het een kraakbeen probleem te zijn, dat gelukkig niet geopereerd hoeft te worden. Lukas gaat binnenkort weer in training, langzaam aan belasten, en hoopt, net als wij allemaal, dat dit een positief vervolg zal gaan hebben, zodat wij hem op niet al te lange termijn, weer op het veld mogen aanschouwen. Marlon Landbrug vertelde mij vorige week zondag dat hij wat last had van zijn hamstring. Afgelopen maandag toonde een scan aan dat dit erg meeviel, zodat hij volgende week weer aan de slag kan; de verwachting is dat hij binnen 2 weken zijn rentree kan gaan maken. Een spoedig herstel gewenst.

Wie stonden er dan wel in het veld vandaag? Alle toppers van H1 die meteen met Den Bosch volop aan de bak moesten want natuurlijk is iedereen getergd om de nummer 2 van afgelopen seizoen te pakken! Het eerste kwart toonde een gretig H1 en een tot op de Bosche tanden gewapend Den Bosch. Er werd in een moordend tempo gespeeld, zodat de wisselers hard nodig waren, aan beide kanten. Kort voor het einde van dit kwart nam uw reporter een ware belegering waar op het doel van de gasten, kans op kans, redding op redding (helaas van de doelman van diezelfde gasten) Echter onze oermens Alex kwam als winnaar uit deze aanvallen en scoorde zijn eerste strafcorner.

Het tweede kwart is nog niet goed en wel begonnen als Den Bosch uit een ander vaatje begint te tappen, H1 moet terug, ver terug en probeert alle hands (handen) aan dek te houden. De bezoekende ploeg speelt vrij fysiek waardoor de goed leidende scheidsen regelmatig corrigerend moeten optreden, een paar groene kaarten zijn hiervan een logisch gevolg. Opnieuw is het toch weer de Hulk uit België, die, overigens zonder groen te worden, zijn gouden stick gebruikt om de terechte 2-0 op het scorebord te brengen. Het scorebord ondergaat dit gewillig.

Plots ontstaat er enige verwarring in de verdediging van H1, er volgt een schot op het doel van Hidde, die waarschijnlijk denkt dat de bal buiten de cirkel geschoten is, laat hem dus lopen, maarrrrr... Het is wel degelijk een treffer, in goed overleg van beide scheidsen wordt de goal toegekend, 2-1. Het tweede kwart eindigt met deze stand, 2-1. Als de ploegen uit de kleedkamer komen valt het uw reporter op dat er in de, toch 10 minuten durende rust, niet gespoten wordt. Een droogleg tactiek van Jesse? Duidelijk is dat dit Den Bosch een geduchte tegenstander is en zich niet meer zoals vorig jaar, wie herinnert het zich niet (H1 won daar met 2-7) laat afslachten. Toch heeft dit team in het begin van het derde kwart absoluut de beste kaarten. De Duitse speler van de gasten, Paul-Philipp Kaufmann trekt de stand weer gelijk met een prima strafcorner, zoals in Duitsland noemt men dat een Tor! De stand 2-2. Inmiddels golft het spel op en neer, komen er kansen aan beide kanten. Waarschijnlijk de mooiste combinatie ooit leidt tot de misschien wel mooiste goal ooit. Alexander past op Sebastien, die heel snel de bal diagonaal bij Florent weet te krijgen. Deze maakt zich supersnel vrij en maakt met de backhand een werkelijk subliem doelpunt. U kent de uitdrukking vast wel, hij past net. En zo is en was het. Dit Belgisch driehoekje (the belgian triangle) brengt H1 op een score van 3-2.

Het vierde kwart brengt een ware wedstrijd, beide ploegen gaan tot het gaatje. Een strafcorner van Den Bosch wordt slecht gestopt, opnieuw ingebracht en via een lullig rollertje wordt Hidde verschalkt. De stand 3-3. Maar dit H1 weet van geen ophouden laat staan opgeven, tot de laatste snik. Middels een verwoestende strafcorner maakt Alex zijn derde goal van de dag en de vierde voor H1. Het bleek voldoende voor de drie punten, H1 staat fier en ol trots. Ons volgende treffen is volgende week zondag, 18 September wederom thuis op de gezelligste club van Nederland. H1 speelt dan tegen KZ. We zien elkaar, allemaal een mooie week!

Uw razende reporter heeft alle verslagen van afgelopen seizoen met foto's gebundeld. Mocht je interesse hebben, stuur me svp een mailtje met je naam. Ik neem de boekjes volgende week zondag mee.

Uw enthousiaste razende reporter,
Bonno Mijnlief

Uw altijd goed georiënteerde reporter werd bijna in de Rotterdamse luren gelegd! Zo goed als onzichtbaar is momenteel het imposante stadion van de havenclub. Nederlandse wegenbouwers zijn momenteel bezig de A-4 om te leggen hetgeen een nogal vertoebeld wegenbeeld geeft, zeker in het donker, op weg naar hockeyclub Rotterdam.

Het mocht zijn pret echter totaal niet drukken want rond achten parkeerde uw reporter zijn voiture (das frans voor auto) op de ruime parkeerplaats bij de club. Een prettige cappuccino werd zijn deel gecombineerd met een broodje ongezond maakten samen de basis voor de inhoud van zijn tot op dat moment aardig leeggeraakte maag. Altijd bereid het geheugen van de lezers op te frissen stapte H1 vorig jaar hier met een strakke 0-7 van het (ook al niet meer zo) geweldige veld. Maar ook al bekend is het feit dat successen in het verleden geen garantie geven voor de toekomst.

Kortom, nieuwe ronde nieuwe kansen voor beide teams. Rotterdam had afgelopen seizoen geen fijn seizoen, eindigde zeer teleurstellend als negende. Uw reporter ziet (..) dat de verlichting in het stadion zonder meer onvoldoende is voor een avondwedstrijd op dit niveau. Hetgeen in de loop van de wedstrijd meer dan duidelijk wordt. Absoluut een aandachtspunt voor het Bestuur van deze derde grootste club van Nederland met ruim 2500 leden; tevens blijkt het scorebord defect, na lang zoeken en niet gevonden te hebben, verkreeg uw altijd maar door vragende reporter uiteindelijk deze erg teleurstellende informatie. Geen scores dus maar ook geen tijd!! Uw reporter werd er niet echt warm van!!

Niet lang na het begin van het eerste kwart blijkt Miles met Alexander afgesproken te hebben, dat hij (Miles dus) de eerste strafcorner mag nemen, op voorwaarde dat hij hem dan wel scoort. We schrijven (althans uw reporter) de tiende minuut, Miles komt zijn belofte na, scoort de 0-1. Het samenspel van Nederlanders met Belgen geeft regelmatig heerlijke net ietwat andere uitdrukkingen, die uw reporter soms goed van pas komen. Als voorbeeld, wij Hollanders zeggen vast en zeker (uw veiligheidsriemen) de Belgen draaien er enigszins omheen (of liever gezegd draaien het om) en zeggen zeker en vast. (Voornamelijk is het Alexander die deze kreet regelmatig bezigt, als hij weer eens een vuurpijl heeft afgevuurd op een of ander vijandig doel)

Het eerste kwart eindigt met deze stand, echt veel kansen of oogstrelend hockey kon uw reporter in deze fase nog niet waarnemen, we spoelen snel door naar het tweede kwart. In het tweede kwart worden de schaarse toeschouwers (afgeschrikt door het toegangsgeld van 8,50 euries?) getrakteerd op een paar heerlijke regenbuien; overigens krijgen de spelers exact dezelfde regen op het veld te verduren. Het maakt het niveau er zeker niet beter op. Niet alleen de regen golft heen en weer, het spel kan hierbij absoluut niet achterblijven. Een vervelende overtreding maakt dat Morris grof tegen de grond wordt gewerkt, hij moet geblesseerd het veld verlaten, hij kreeg een knietje in zijn dijbeen. Het zal voor hem en iedereen spannend worden of hij zondag in staat zal zijn te spelen, Morris we duimen allemaal voor je!! Uw reporter is geenszins onder de indruk van dit Rotterdam, toegegeven een aantal spelers kunnen hard lopen, zelfs met een

bal erbij gaat hen dat goed af, maar een spannend kijkspel levert dat nauwelijks op; de eerlijkheid gebiedt uw reporter te zeggen dat ook H1 zich hieraan regelmatig schuldig maakt; het spelbeeld is veelal rommelig, er worden veel technische fouten gemaakt.

Het tweede kwart eindigt met dezelfde 0-1, we kijken verder naar het derde kwart. Rotterdam speelt een stuk feller en beter, hetgeen H1 bij de les brengt. Er komen voor de thuisclub een aantal giga kansen (lees groot) die gelukkig allemaal niet benut worden, maar het bekende billen knippen wordt in stelling gebracht. H1 weet in korte tijd het spelbeeld grotendeels om te draaien en er komen kansen voor de Steekneuzen, die altijd graag een lange neus willen trekken. (u kent het wel 020 tegen 010...) Echter tot doelpunten leidt dit voorsnog niet, voor beide netnummers niet.

Het begint in het veld wat harder te worden, er vallen kaarten, een aantal groene, zelfs een gele ziet uw reporter getrokken worden, die is helaas voor onze nieuwe aanwinst Boris. Heren 1 staat dus 5 minuten met 10 man. De thuisploeg komt een aantal keren levensgevaarlijk tot vlak voor Hidde. Zowel hij als de hele verdediging heeft de Amstelveens handen meer dan vol, maar houdt stand. Maar dan toch... binnen een minuut na het begin van het laatste kwart rond Rotterdam een prachtige aanval over 5 schrijven doeltreffend al en de 1-1 is een keihard feit. Niet lang hierna weet Florent op onnavolgbare wijze zich in de cirkel van de thuisclub min of meer te ontdoen van 3 (!!) tegenstanders, haalt met de backhand uit en... scoort de 1-2. Althans dat denkt (bijna) iedereen, de goal wordt (in uw reporters ogen) volkomen onterecht afgekeurd wegens vermeend bolle kant... misschien hebben de Via Play kijkers het beter gezien??

Ook bij Rotterdam moet een speler geblesseerd het veld verlaten, het betreft Thijs van Dam, de supersnelle Speedy Gonzalez van de ploeg; welke blessure hij heeft opgelopen is niet duidelijk. De laatste minuten van dit duel tikken langzaam weg, hoewel er geen scorebord is om dit te registreren doet uw reporter het enigszins op de gok. Er komt vlak voor tijd nog een grote kans, een strafcorner en Alex haalt diep adem. Helaas gaat de stop van Sebastien ditmaal verkeerd, krijgt Alex geen kans het duel alsnog in het voordeel van H1 te beslissen. H1 mag dan grotendeels een veldoverwicht getoond hebben, echt aanspraak op de drie punten zou niet terecht zijn geweest. Toch is Rotterdam naar de mening van uw reporter best blij met het gelijkspel. Einde wedstrijd, eindstand dus 1-1.

Zondag 18 September gaan we gewoon weer verder met de clash tegen H.C.K.Z., dat deze avond landskampioen Bloemendaal op een 5-3 nederlaag trakteeerde. H1 is dus gewaarschuwd!!

Onze volgende spannende afspraak staat dus vast!!
Zondag 18 September om 14.45

Uw razende reporter, Bonno Mijnlief

Rainy days are here again!

Gedaan is het met de zomer en zijn heerlijke warme temperaturen. De buienradar regeert. Uw reporter werd wakker met striemende regen op zijn knusse en zeer intieme slaapkamer.

De laatste weken was die ervaring echt wel van een ander en warmer kaliber, verdikkie! Zo weet je weer in welk land je woont, klimaat verandering of niet, opwarming van de aarde, Uw reporter vindt zichzelf terug in September 2022, net als alle supporters van Heren 1. Business as usual vroeg de aandacht want de kracht-hockeyers van Klein Zwitserland stonden op het menu, en daar werd vorig jaar uit nog fiks erloren, de Aussies zwaaien daar voornamelijk de scepter. Heren 1, met de heelhuids terugkerende Morris de Vilder en herstelde Marlon Landbrug, was er klaar voor, helaas moest Noud Schoenaker buiten de basis blijven, lastig als er zoveel goede spelers zijn.

Bij het warmspelen liet de regen zich al behoorlijk gelden, voor elke (top) hockeyer nooit fijn want een natte grip beperkt je toch in je gevoel, technische mogelijkheden, eigenlijk in alles dat met de fijne techniek van het hockeyspel te maken heeft. Al gezegd business as usual, another day at the office zullen we maar zeggen. Stadionspeaker Beniamino Fiorito stond boven in het clubhuis met zijn beste (linker) beentje voor om deze topper in goede spreekwoordelijke banen te leiden; het is hem volledig toevertrouwd.

Al vroeg in het eerste kwart swingt H1 desondanks vlot door de verdediging van de Wassenaarse Muscle Guys en weet aanwinst Boris Aardenburg met een heerlijke uithaal de 1-0 op het ietwat vochtige scorebord te zetten, uw reporter zag het bord oplichten. Het publiek, op dat moment nog niet in grote getale aanwezig is er ook blij mee, en...de regen houdt er spontaan mee op; mogelijkerwijs een gebaar van respect? Dit nieuw gestylde KZ echter heeft veel in huis, een ploeg om ter dege rekening mee te houden. Uw reporter, zelf ook van immense lengte t.w. 1.98, komt erachter dat verdediger Daan Bonhof, liefst 1.96 meet, als je hem ziet sprinten, bewegen lijkt het wel een moderne Taco van den Honert. Ik zie een aantal lezers vragend kijken, ooit was Taco van den Honert de beste balvirtuoos die het hockey absoluut een boost heeft gegeven met zijn fluïde technische gaven. De conclusie: Daan is een talent dat een prima ontwikkeling aan het doormaken is. Let op hem! Ondertussen heeft KZ lak aan alle mooie combinaties die H1 het publiek toont, dit KZ ramt erin. Een compliment aan H1 dat ondanks dit geweld geduldig hun eigen spel blijven spelen. De wedstrijd golft gigantisch op en neer, veel kansen zijn er nog niet te noteren zodat uw reporter dat dan ook maar niet doet. De scheidsen moeten tevens vol aan de bak want er wordt op het scherpst van de snede gestreden door beide teams; KZ zit tegen het randje aan. Joost Andela en Constantijn Schaap hebben de touwtjes over het algemeen goed in hun wat natte handen, maar kwijten

zich beide uitstekend van hun pittige taak. KZ krijgt een strafcorner die niet gepusht of geslagen wordt maar min of meer ingelopen wordt richting onze keeper Hidde, hij pusht vlak voor Hidde, gelukkig raakt hij een eigen speler zodat er afgeflo en wordt, anders was dit geheid een doelpunt, en dus de gelijkmaker geworden. Vrij snel hierna weet Hidde een nieuwe corner te pareren (stoppen) maar met wat geluk belandt de bal bij een KZ speler die wederom met enig geluk uithaalt met zijn backhand en de 1-1 scoort.

Het inmiddels in grote getale aanwezige publiek vermaakt zich uitstekend, hier spelen echte mannen om de echte knikers, een winnaar kan uw reporter in deze fase absoluut niet aanwijzen. Niet lang na het begin van het derde kwart wordt er rommelig uitverdedigd, een strafcorner volgt. Deze wordt eruit gelopen, maar met een shoot, deze 2e corner wordt als een streep gescoord. Feit is dat H1 achter de feiten aanloopt, KZ staat met 1-2 voor en dat is volkomen terecht.

Ondanks de achterstand breekt er geen paniek uit bij de thuisploeg, sterker nog, wederom weet het team gedisciplineerd de vaste patronen op het enigszins natte veld te leggen. Uw reporter denkt dit H1 is gewoon te lief, dit KZ moet met eigen middelen worden bestreden. Dus, vol erop, hard in de duels, geef die jongens uit het Haagse maar eens een koekje van eigen deeg.

Alsof de jongens het gehoord hebben begint H1 de duimschroeven aan te draaien. Zichtbaar is wel hoeveel energie de eerste kwarten beide teams hebben gekost. De bezoekers blijven echter levensgevaarlijk, de Aussies hebben waanzinnige demarrages in hun buitenlandse huizen, H1 moet elke seconde bij de Amstelveense les blijven!! De onderlinge duels worden nog harder, logischerwijze vallen er enkele kaarten, zelfs gele. Einde derde kwart dicteert KZ grotendeels de inmiddels heftige tweestrijd tussen 2 teams die beide vol voor de drie punten willen gaan. Toch weet in het vierde kwart H1 de laatste energie uit de afgetrainde lijven te persen. Al eerder heeft uw reporter deze bijzondere eigenschap wel eens belicht. We kunnen het langzamerhand een soort van “duitse” mentaliteit gaan noemen lijkt me. We zitten inmiddels in de laatste minuten van dit enerverende duel, er wordt gestreden voor elke vierkante centimeter, op het tandvlees forceert H1 een strafcorner. Allesdoder Alex recht de rug, droogt de grip van zijn gouden stick af (op advies van Pieter Offerman) en richt zijn vizier op het doel van de gasten.

Uw reporter ziet dat de uitslag terecht is. Eerlijk gezegd moet hem ook van het blauwe Pinoké hart, H1 komt met dit gelijkspel goed weg. We zijn in de Tulp Hoofdklasse 4 wedstrijden onderweg. Als de kruitdampen op alle velden zijn opgetrokken zien we Heren 1 op een prima 3e plaats.

Uw trouwe razende reporter
Bonno Mijnlief

Terwijl de laatste wolken in Amstelveen zich uit de voeten maakten, kon de kap (lees softtop) van de cabrio al voor het oprijden van de A-9 geopend worden (dat kan rijdend tot 50 km per uur). De reis naar de Gazellen op de Roggewoning kon worden aangevangen.

Vlak voor het binnen komen in Wassenaar, krijgen de contouren van de nieuwe verbindingsweg tussen de A-44 en A-4 duidelijk vorm. Nederland heeft een reputatie als het aankomt op infrastructuur, uw ontspannen ogende reporter werd er even wat melancholisch van.

Klokslag 16.30 (helaas niet waarneembaar op het geheel defecte scorebord van HGC) werd er afgeslagen en meteen in een moordend tempo liet H1 er geen (kunst) gras over groeien. Zij kwamen slechts voor een ding! Winst en drie punten in deze zaterdagmiddag pot. Al in de tweede minuut veert uw, steeds beter in vorm rakende reporter op van zijn wankelende tribune plaats, H1 lijkt te scoren, maarrr.....de goal gaat niet door, hoewel er geclaimd wordt dat de bal is aangeraakt (altijd doen) vond de treffer geen genade in de ogen van de scheids.

Uw reporter, net als het niet overmatig aanwezige publiek werd vanaf het eerste kwart verwend met twee prima spelende ploegen, waarvan H1 zonder meer de bovenliggende partij was. Eindeloze lange en korte passes wisselden zij af met super scoops over soms wel driekwart veld. Dit HGC is en blijft echter een onpeilbare ploeg, veel goede individuele spelers, waarvan veel de nederlandse taal nauwelijks spreken, dat soms gevaarlijk kan counteren en plots "aan" staat.

Super effectieve en altijd "aan" staande Alexander heeft aan dit soort futuliteiten zelden of nooit een boodschap, hij scoorde dan ook vlot de eerste beste strafcorner ziedend hard in de rechterhoek. 0-1 Vrij onverwacht echter komt HGC er toch weer gevaarlijk uit en weet zowaar de ontorechte 1-1 te scoren, het scorebord zwijgt echter de gehele wedstrijd in alle talen. Vorig jaar gaf het soms de weliswaar onleesbare tijd aan, maar toch, als trouwe en razende reporter wil je toch wat.

Zo mooi als het weer zich ontwikkelde, was die ontwikkeling minder zichtbaar bij de arbitrage. Aangezien uw reporter alle wedstrijden ziet, kan hij uitstekend vergelijken en mag, sterker moet hij soms ook wel degelijk kritisch zijn, op spelers maar ook op de scheidsen. Het eerste kwart was duidelijk voor H1, het tweede kwart krijgt het predicaat rommelig. In deze chaos is het de thuisploeg die als eerste bij de Haagse pinken is en de 2-1 op het scorebord weet te zetten, op zich al een verdienste gezien het niet werken van voornoemde.

Zoals zo vaak in deze fase van een wedstrijd, H1 weet even niet uit welk vaatje te tappen, vindt het team zichzelf rap terug en veert ook snel terug, sterker, wordt sterker, kantelt de wedstrijd en Florent onze nieuwe Belg, dribbelt naar hartelust over het gehele veld, komt bijna elke HGC'er een aantal keren tegen, forceert een aantal strafcorners, maar de gelijkmaker laat op zich wachten; uw reporter doet verschillende belletjes maar krijgt hierover geen duidelijkheid. Dan toch is het killer Alex met zijn tweede corner die hem laat aantekenen, de 2-2 is een feit.

Inmiddels moge bekend zijn dat uw reporter soms iemand ziet opstaan die "het wel genoeg vindt" en dat blijkt in deze fase Morris de Vilder te zijn. Hij maakt een geweldige steal na een slordige pass van de thuisclub (er waren al meerdere geweest), demarreert vanaf de middenlijn richting het doel van Sam van der Ven (doelman HGC), voelt in zijn rug een tegenstander, maakt een prachtige lichaams-schijnbeweging (uw reporter geniet er enorm van) en maakt met een strakke backhand zijn waanzinnige actie af, de 2-3 is een feit.

Inmiddels is bij de thuisclub sterspeler Seve van Ass met een (onbekende) blessure uitgevallen, hij keert de rest van de wedstrijd niet meer terug; duidelijk zichtbaar een gevoelig verlies voor HGC. Opnieuw een rommelig spelbeeld, uw enthousiaste reporter vermaakt zich even beduidend minder. Juist in deze fase wil en moet H1 HGC over de pijnlijke knie leggen en de wedstrijd beslissen. Niet lang na deze constatering legt H1 de mooiste en meest effectieve aanval op de toch wat versleten grasmat, na een 5-tal stations belandt de bal bij Pieter Sutorius op de rand van de cirkel, hij bedenkt zich geen seconde, haalt met zijn forehand swingend uit en scoort de 2-4!! Zowel de aanval als de goal kunnen wat uw reporter betreft bij de top drie van dit seizoen.

Hoewel deze goal eigenlijk de wedstrijd in het slot gooit, weet de thuisploeg toch nog, vrij onverwacht voor met name H1, na een prachtige hoge bal, en wereldaanname in de cirkel, de aansluittreffer te scoren, dus de 3-4 is feit. Kort voor het einde van deze wedstrijd moet Texas Bukkens, liggende op een brancard, het veld verlaten, het ziet er in eerste instantie niet goed uit. Gelukkig kan uw reporter al melden dat Texas, na een scan, geen ernstige blessure heeft opgelopen.

Wij wensen hem natuurlijk all the best, en een spoedig herstel.

Heren 1 sluit deze uitwedstrijd dus prima af, de drie punten gaan mee in de pocket naar Amstelveen.

Was getekend,
Uw razende reporter
Bonno Mijnlieff

Discipline tot de laatste snik!

Uw reporter werd met een warm gevoel wakker deze zonnige zondagochtend. Even gingen zijn gedachten terug naar vrijdag 30 September. Met een goed humeur toog hij in zijn groene cabriolet richting Hamburg. Een rit volgens de navigatie van circa 466 km. Die Autobahn verwelkomde de Beetle. Helaas bleek deze middag een overvolle filemelding te herbergen. Na bijna 8 uren arriveerde uw vermoeide reporter in zijn hotel, helaas was ook het hotel hem niet gunstig gezind, rust vond hij er niet. Zaterdagochtend rond 08.00 was hij weer thuis.

Geen EHL meemaken van Heren 1 was een grote teleurstelling; Heren 1 miste hem ook. Gelukkig waren de resultaten Fabelhaft (fantastisch) en plaatste H1 zich voor de laatste 8. Deze wedstrijden worden volgend jaar tijdens Pasen gespeeld, locatie nog niet bekend.

Terug naar de zonnige ochtend van 9 Oktober. Uw reporter mocht H2 tegen Amsterdam H2 gaan flui en; het werd een pittige maar uitermate goede wedstrijd waarin beide teams zich in de uiteindelijke 3-3 uitslag wel konden vinden.

Na een oprisser samen met zijn flui ende compaan van deze ochtend, Gijs van Schoot, werd de rit aangevangen richting HDM, een van de gepromoveerde teams.

Nog zonder de geblesseerden Gijs van Wagenberg en Lukas Sutorius, maar wel al op de bank met Texas Bukkens, begon in een stralende entourage de wedstrijd in een werkelijk moordend tempo. Het eerste kwart kenmerkte zich door veel passing, veel middenveld gevechten, maar vooral door het ontbreken van kansen; uw reporter zag een sterk verdedigend HDM, dat nauwelijks ruimte weggaf, hetgeen voor H1 een zware klui ging worden, dit Haagse fort te gaan slechten. Einde eerste kwart toonde logischerwijze de brilstand, voor de leken betekent dat 0-0.

De structuur van dit HDM bestaat voornamelijk uit een drietal sterkhouders. Cedric de Gier, Kieran Dartee en Wiegert Schut bepaalden ook deze middag het middenrif van deze promovendus; HDM is een taaie ploeg, H1 begon het te ervaren. Het tweede kwart gaf ietwat meer kansen te zien, en gelukkig staat daar altijd weer onze schier onpasseerbare sluitpost Hidde Brink, uw reporter zag tipins van HDM vlak voor Hidde, hij kon ze stuk voor stuk onschadelijk maken. Derhalve kon uw reporter de ruststand op

0-0 noteren; sterker nog hij moest dit wel doen, aangezien ook deze hoofdklasseclub geen werkend scorebord schijnt te kunnen betalen, puur en alleen de tijd viel er vanaf te lezen. Trieste zaak altijd voor elk enthousiast publiek.

Vlot doorgespoeld naar het derde kwart, waarin uw reporter, lekker gesitueerd tussen de 2 dugouts, met name veel hoge ballen kon aanschouwen, die helaas nog steeds niet consequent worden geïnterpreteerd; eenduidig deze regel voor alle scheidsen goed in beeld te krijgen blijkt een kwestie van de lange adem; eerlijk gezegd voor uw nog steeds lustig flui ende reporter een grote doorn in zijn ene blauwe oog.

Ondertussen golfde de wedstrijd heen en weer, de kansen kwamen er maar waren op één hand te tellen, waarmee zijn met 10 vingers uitgeruste lichaam, dus een rustige middag had. Vooralsnog geen (straf) corners, maar dan toch eindelijk de eerste, daar wastie dan!!

Rustig kwam oermens Alex naar voren om zijn meedogenloze werk uit te gaan voeren. In twee instanties kon de vinger weer eens omhoog, hij had de stand op 0-1 gebracht. Hierna werd het spel nogal rommelig, HDM verdedigde sterk en stond als een huis. H1 kwam er nauwelijks doorheen en moest zelf achterin ook messcherp blijven om de aanvallen van de thuisclub te pareren; soms met kunst en vliegwerk, soms met veel inzet maar soms ook met veel overmacht kwamen de verdedigers telkens weer boven drijven. Einde derde kwart 0-1.

Vlot na het einde van dit derde kwart diende het vierde kwart zich alweer aan. Inmiddels wordt er in de Hoofdklasse 4 x 15 minuten gespeeld, dit ter informatie. H1 gaf gas in het vierde kwart, alsof er al niet genoeg energie was gegeven. Een groot compliment voor het voltallige begeleidingsteam. H1 van Pinoké staat van begin tot eind vol "aan" en daarmee is elke tegenstander gewaarschuwd. Opnieuw dient een strafcorner zich aan en Alex heft zijn vinger al ten hemel, de scheids is hem volledig terwille en geeft doelpunt. Maarrrrrr...dat gaat helaas niet door. De bal is via de paal diagonaal over de achterlijn gegaan dus levert een uitslag op voor de thuisclub. Foutje bedankt scheids, zullen we maar zeggen.

Het heeft allemaal geen enkele invloed meer op het prima eindresultaat. H1 sluit een lastige uitwedstrijd af met drie punten en een 0-1 score. Uw reporter drinkt samen met zijn goede vriend Michiel Plugge op het gezellige terras van HDM nog even 2 heerlijke koele biertjes, ze constateren samen dat het een mooie middag is.

De agenda verraadt het volgende:

Zondag 16 Oktober speelt H1 thuis om 14.45 tegen Bloemendaal.

Uw reporter, blij dat ie er weer bij was, wenst iedereen een mooie week!!

Bonno Mijnlief

Resultaten uit het verleden zijn geen garantie voor de toekomst!!

Deze zonnige zondag, hoewel al medio Oktober, gaf ongetwijfeld iedereen die opstond het goede gevoel dat dit absoluut weer een juweeltje van een prachtige sportdag ging worden. Hoewel geen vol programma wist iedereen dat de landskampioen van

vorig jaar op bezoek ging komen, Heren 1 van Bloemendaal kleurde het hoofdveld al vroeg Oranje. Zoals gewoonlijk overheerste al snel het blauw van de thuisclub, de zon zette een graadje bij en de scheidsen flo en vol overgave hun eerste deuntjes, en het ging meteen vol, binnen 10 minuten waren de strafcorners al in grote mate uitgedeeld door de heren met de prachtige gele shirtjes. Uw reporter zat dan ook met zijn gloednieuwe pen in de aanslag om, natuurlijk met name voor ons cluppie, de goals te noteren. Zijn pen echter bleef rustig, de keepers aan beide kanten stonden fie .

Opvallend waren de vele hoge ballen die kwistig door beide clubs werden gestrooid. Daarbij waanzinnig knappe technische hoogstandjes bij de aannames brachten het publiek op de tribunes, banken en boven op het balkon regelmatig in extase. Uw bescheiden reporter echter overzag op een rustige manier het slagveld van veld 16, maar genoot intens. Kwart 1 werd afgesloten met 0-0, een op dat moment volledige terechte krachtsverhouding.

Kwart 2 toonde 2 ploegen die net als in het eerste kwart een strakke dekking aanhielden. Hetgeen in het veld weinig echte spanning gaf, uw reporter betrapte zichzelf er zelfs op, afgeleid te worden door gepraat achter hem over grote investeringen in het buitenland.

Maar daar had het duveltje van Bloemendaal, Thierry Brinkman, een broertje dood aan. Een lange bal bereikte hem, als een ware acrobaat nam hij de bal elegant aan en vuurde af op Hidde. Goed raakte hij deze bal echter niet waardoor Hidde dacht de zaak opgelost te hebben; maar het duveltje had een herkansing en wist deze wel op een effectieve manier om te zetten in de 0-1. Een foutieve crosspass kort hierna van H1 werd bijna de 0-2 maar Jorrit Croon chipte de bal over het doel van Hidde, tja, Hidde is groot, daarmee verschalk je hem niet zomaar. Einde van het tweede kart stand 0-1.

H1 is duidelijk door coach Jesse in de rust aan de oplader gezet want het team begint kort na het begin van dit kwart knap meer druk op de gasten te zetten. Echter de schaarse kansen en strafcorners van de thuisclub leveren voorsnog geen doelpunten op. Daarbij moet gezegd dat Maurits Visser, de keeper van de bezoekers (en van het nederlands elftal) als een beer staat te keepen; H1 vindt simpelweg geen gaatje in de solide verdediging van B'daal.

Kort hierop moet H1 het antwoord schuldig blijven op de strafcorner van Tim Swaen, 0-2. Terwijl H1 een paar vette kansen krijgt, valt de goal voor hen helaas net niet. Kort hierop valt hij, zoals zo vaak, wel aan de andere kant, Jasper Brinkman maakt er middels een strafcorner 0-3 van en kort hierna verzilvert hij een strafbal (bal gestopt op de doellijn met de voet) Waardoor de stand veels te snel oploopt naar een gevoelige oorwassing, het scorebord vermeldt 0-4.

We zitten inmiddels in de 51ste minuut en uw reporter weet dat de wedstrijd gespeeld is. De bezoekers hebben daarom de mogelijkheden om af en toe galery play te tonen. Aangezien de druk van de ketel is, kunnen ze zich het zelfs permitteren een paar open kansen te missen, H1 blijft een grotere nederlaag bespaard. De grote klasse van H1 echter blijft tot de laatste snik zichtbaar, want met alles wat ze nog hebben vechten ze voor de mogelijkheden, en werken die hatelijke 0 toch nog weg, 1-4.

De wedstrijd is gespeeld, de twee finalis en van vorig seizoen hebben er samen een intense en sportieve wedstrijd gemaakt, het mag gezegd, Bloemendaal wint verdient, vandaag.

Voor de recente stand in de Hoofdklasse verwijs ik een ieder naar hockey.nl

Onze volgende afspraak staat in de agenda op zondag 23 Oktober 2022 om 14.45. Heren 1 speelt dan, wederom thuis, tegen Kampong.

We zien elkaar!

Uw reporter wenst iedereen een goede week!

Bonno Mijnlief

Aanschuivend bij de tweede helft van Dames 1 smaakte de cappuccino uw reporter uitermate goed. Wederom een prachtige semi-zonnige dag resulteerde in een verdiende, maar geenszins makkelijk verkregen winst door Dames 1, hetgeen hen in de stand op een keurige vierde plaats brengt.

Het publiek had ook al tijdens de wedstrijd van D1 de club in grote getale kunnen vinden. De stroom kwam daarna pas echt goed op gang, want wederom stond een topper op het heren programma, t.w. de koploper Kampong kwam op bezoek. Uw reporter had zijn positie ingenomen vlakbij de dug-out van H1; een aan te raden plek, aangezien het altijd zeer interessant is, het wisselen, de aanvuringen en de technische trucjes beter te kunnen doorgronden; uw reporter leert nog steeds elke zondag hiervan. Een aanrader!!

Vanaf de eerste minuut was de wedstrijd los, en gingen beide ploegen er vol en hard in. De scheidsen waren gewaarschuwd (door uw reporter) en stonden paraat. Geen slip-ups please!! H1 nam duidelijk het voortouw en speelde de eerste 10 minuten werkelijk weergaloos tophockey. Dat de bezoekers hiervoor onderdeden kan uw enthousiaste reporter echter niet noteren. The heat was on en goed; hier kom je voor, dit zijn de wedstrijden die er toe doen. Florent demonstreert snel zijn grote klasse en maakt een sublieme steal om vervolgens kiezelhard met zijn backhand de 1-0 op het tot dan toe maagdelijke scorebord tevoorschijn te toveren. Niet lang hierna komt Noud Schoenaker volledig vrij voor David Hart (keeper Kampong) maar vindt de kans te makkelijk en... stuurt de bal als een raket naar de ABN voetbalvelden aan de andere kant van de sloot. Vermeldingswaard is het feit dat onze Belgische spits Sebastien Dockier geblesseerd is. Dit had wat uw reporter betreft gerust de 2-0 mogen zijn, sterker moeten zijn.

De bezoekers echter, met in hun gelederen liefst 5 spelers van het Nederlands elftal, drukken langzamerhand H1 terug, spelen gedisciplineerd hockey, zijn soms levensgevaarlijk. Zoals zo vaak valt op zo'n moment de treffer bij de bezoekers, de 1-1 is een feit, het is verdiend. Morris verdient (onterecht) een groene kaart maar weet meteen na het terugkomen in het veld een slimme steal te maken, maar wordt tijdens deze prachtige actie fysiek aangepakt. Een kaart was hier zonder meer op zijn plaats geweest, want zijn actie levert uiteindelijk geen resultaat.

Vlot na het begin van het tweede kwart weet balvirtuoos Florent zich prachtige vrij te spelen en het publiek draait de hoofden al om richting het scorebord...zijn schot sterft echter in Belgische schoonheid, gaat hoog over, op dit niveau zijn dit soort kansen schaars, Florent weet het en baalt. Kort hierop rommelt H1 achterin zeer slordig, raakt de bal kwijt, de

bezoekers zijn direct dodelijk effectief en weten hieruit de 1-2 te scoren. H1 maakt het zichzelf onnodig moeilijk. Het gevolg hiervan is dat H1 de controle min of meer kwijt raakt en Kampong voelt dit, drukt door, verdient een strafcorner en jawel, de 1-3 is een triest feit voor de thuisclub dan. Rust.

Uw reporter vraagt zich serieus in de rust af of H1 de

wedstrijd nog kan gaan kantelen. Gelukkig hoeft hij niet lang op het antwoord te wachten, want Noud Schoenaker heeft in de rust bijdehandjes gesnoept, het resultaat is een prima onderschepping, gevolgd door een snelle demarrage, eindigend met een sublieme backhand hoog in de kruising!! De 2-3 is een heerlijk feit. Dit smaakt naar meer en H1 put uit deze goal veel vertrouwen en extra energie. Nog voordat de bezoekers goed en wel van deze klap zijn bijgekomen heeft ons Belgische snelheids duiveltje de 3-3 al op zijn conto geschreven. H1 is terug in de wedstrijd en hoe!! Einde derde kwart, de stand 3-3.

Uw reporter gebruikte het afgelopen seizoen de uitdrukking Drop en Drover tactiek. Op de bank is beroering waar te nemen, gaat dit H1 dan de bezoekers in het laatste kwart opeten? Het heeft er alle schijn van en het publiek voelt de spanning, ook in het veld is zichtbaar dat beide teams zich opmaken voor de final .

Het spel gaat alle kanten op, een heerlijke golf spoelt over het hoofdveld 16 van Pinoké. Komt er nog een winnaar, en zal dat H1 gaan zijn? Alle zwaar gesperde lijven van beide teams halen nog een keer diep adem. Het antwoord is ja die winnaar komt er, helaas zijn het de bezoekers die aan het langste eind trekken en dus gaat Kampong er met de drie punten vandoor, de eindstand zichtbaar op het gefrustreerde scorebord laat de harde cijfers zien aan het publiek en spelers, 3-4.

Uw reporter constateert dat hier twee topteams een hoogstaande wedstrijd hebben gepresenteerd aan het enthousiaste publiek, de volop aanwezige zon straalt als altijd, hij is neutraal. Na 9 wedstrijden (H1 slechts 8) zien we dat H1 geland is op de 6de plek. Nog meer dan vorig seizoen, zien we dit jaar een echte competitie in de Tulp Hoofdklasse.

Uw altijd positieve reporter denkt even vooruit, bij winst van die wedstrijd staat H1 gedeeld 4e.

Uw razende reporter; Bonno Mijnlief

FF INHALEN OP EEN DOORDEWEEKSE DONDERDAGAVOND

Weet u het nog?

Heren 1 moest op 1 en 2 Oktober ff naar Hambu g.

Weet u het nog?

Heren 1 moest daar voor het eerst EHL gaan spelen.

Weet u het nog?

Heren 1 won daar 2 wedstrijden en zit bij de laatste 8.

Weet u het al?

De volgende wedstrijden van de EHL worden met Pasen gespeeld.

Wat u nog niet weet? Vanavond stond dus de inhaalwedstrijd op het programma tegen Amsterdam. Amsterdam dat overigens in hetzelfde weekend ook in Hamburg moest spelen in de EHL. Voor hen helaas met een beduidend minder resultaat, zij werden vroegtijdig uitgeschakeld.

Dus stond deze avond in het teken van de Amsterdamse Bos Derby. Uw reporter neemt de vrijheid deze vanaf nu de ABD te dopen, scheelt ook weer in schrijfruimte.

Meteen vanaf de eerste minuut vlogen beide teams er vol in. Doordat er strak gedekt werd, waren de ruimtes uitermate klein, uw reporter ontdekte op een bepaald moment zelfs 24 spelers in de cirkel, gelukkig bleek de oorzaak zijn beslagen bril. Het geeft echter wel goed weer hoe close beide teams waren. Kansen waren er nauwelijks, corners die kreeg alleen Amsterdam. Wederom met de in topvorm verkerende Hidde zagen de bezoekers geen kans die te verzilveren.

Dat lukte Speedy Gonzalez echter wel, Florent van Aubel, liet in de 23e minuut via een prachtige tip-in, de 1-0 noteren, het scorebord sprong gewillig op 1-0. Gaandeweg de wedstrijd komen er dan eindelijk, hetzij mondjesmaat, enkele kansen voorbij. De juiste betiteling want tot doelpunten leidt dit totaal niet; het publiek mort, uw reporter ook.

Inmiddels in het derde kwart beland (oftewel begin tweede helft) komen de spelers en de wedstrijd eindelijk een beetje los; met name Marlon en Florent maken vele kilometers, simpelweg om ruimte te maken die er nauwelijks is. De verdediging van H1 staat zoals gewoonlijk als een bunker. Als de bezoekers al dachten er soms door te zijn, staat daar altijd wel weer een Niek, Alex, Pieter, Joppe, Luca of Daan > tot grote frustratie van de burens. Heren 1 geeft geen krimp. De sporadische keer dat er een Amsterdammer vrij voor Hidde komt, geeft ook hij geen krimp.

Een 1-0 voorsprong is natuurlijk karig, en geeft geen enkele echte rust aan een team, ook niet aan ons geprezen H1. Amsterdam is soms echt levensgevaarlijk, hetgeen uiteindelijk resulteert in de gelijkmaker van Trent Mitton, hij is het die een aanval

van de bezoekers prima afrondt, stand dus 1-1.

Uw reporter kijkt eens op zijn prachtige horloge, een G-Shock, en begint te vrezen voor puntverlies. Heren 1 perst de laatste lucht uit de opgepompte longen en zet aan voor het laatste offensief. Jesse pept, ook met zijn laatste adem, zijn mannen nog eenmaal op en schreeuwt ze naar voren. En daar istiedan!!!! De eerste strafcorner!!! En daar komtdiedan naar voren!! De reus uit België, Alex, stelt zijn vizier secuur op scherp. Het publiek, in grote getale aanwezig houdt de adem in en... De gepushte bal van Alex raakt een voet... Opnieuw een strafcorner... Alex knippert even met zijn prachtige ogen... Opnieuw vuurt hij een granaat af, en opnieuw is het shoot... Opnieuw een strafcorner, opnieuw een kanonskogel van Alex... opnieuw shoot...

Het wordt een uitspeelcorner, de toeter van de KNHB klinkt en galmt als nooit te voren... Sebastien legt voor de 4e maal de bal panklaar voor zijn Belgische kornuit... En... Alex scoort!!!! Heren 1 wint in een prachtige eindfase terecht van Amsterdam 2-1.

Het publiek ontploft!!! Wat een geweldige apotheose, H1 pakt 3 belangrijke punten.

Heren 1 bedankt met veel lachende gezichten het publiek, wederom ziet uw reporter waarin Pinoké groot en vooral blauw kan zijn. Fakkels heeft hij niet waargenomen.

Een mooie broeierige donderdagavond laat een langzaam leegstromend parkeerterrein zien, ook uw reporter zweeft, nog enigszins nagenietend, in zijn voiture richting huis. Heren 1 vindt zichzelf terug op de vierde plaats in de Tulp Hoofdklasse. Een prachtige prestatie, want dit soort wedstrijden winnen, is verre van makkelijk.

Zondag 30 Oktober wordt H1 alweer verwacht, ditmaal in Eindhoven bij Oranje Rood. Zoals gewoonlijk begint de wedstrijd om 14.45.

We zien elkaar in Eindhoven!!

Trotse groet;
Uw razende reporter
Bonno Mijnlief

De net niet factor in Eindhoven!

Deze prachtige zondagochtend voorspelde veel goeds, het werd er weer eentje, een dag om in te lijsten, intens te beleven, te delen met goede vrienden, en dat op de allerleukste hockeyclub van Nederland; uw reporter vond zichzelf rond 10.00 terug pal voor het mooiste clubhuis van Nederland. Als altijd had Lars een sublieme Cappuccino ingeschonken; de dag was begonnen. Met zijn maat, de alom bekende stadionspeaker van onze club, Beniamino Fiorito (overigens gewoon van Nederlandse komaf) stond om 10.45 H2 tegen HBS H2 op het menu. Zonder problemen werd deze pot in een klinkende winst omgezet, HBS vertrok met hangende pootjes, uw reporter voelde het toch een beetje als pijn, hij hockeyde ooit voor deze club. Broodje Carpaccio met Ice Tea green completeerde na de wedstrijd zijn Pinoké ervaring voor deze fijne zondag, kort hierop werd de cabrio gestart het dak geopend, de reis naar Eindhoven begonnen. Vlot arriveerde hij rond 14.30, mooi plekkie gevonden bij het uit zijn voegen barstende Van der Valk Hotel, meteen even de tijd teruggezet, blijkbaar doen auto's dat nooit uit zichzelf.

Zoals bekend ligt Oranje Rood naast dit Hotel, dus via de bar met een drankje plaats genomen op de enigszins gevulde tribune; gaandeweg de wedstrijd werd het aldaar gelukkig heerlijk vol. Vooraf stonden beide teams gelijk in punten, te weten 17 punten uit 9 wedstrijden. Winst zou dus afstand nemen betekenen, maar dat werd geen sinecure. Voor de onwetenden, onze Belgische sterkhouders zijn vandaag er komende zondag wegens interland verplichtingen afwezig.

Uw reporter heeft het al vaak gememoreerd, dit Heren 1 kent simpelweg geen zwakke plekken. Ook vandaag werd dat weer getoond, een hechte eenheid bestreed hun Zuidelijke opponenten. De wedstrijd was grotendeels in evenwicht, in de eerste fase kon uw reporter, hoe goed hij ook keek, nauwelijks serieuze kansen waarnemen. Beide teams waren duidelijk aan elkaar gewaagd. Uw reporter werd blij van het feit dat Gijs van Wagenberg zijn opwachting kon maken. Na lang, heel lang blessureleed was het een genoegen hem weer ouderwets te zien draven.

Helaas kon ook hij niet voorkomen dat OR al vroeg in de wedstrijd uit een strafcorner de 1-0 kon scoren; voornaamste reden hiervoor was het feit dat het tweede koppel van OR de corner zowel stopte als inpushte (Gijs van Merriënboer), de uitlopers van H1 stoven op het eerste koppel af. Een gedegen truc van de thuisclub, tevens een uitermate goede tactische les voor Heren 1. H1 stroopte meteen hierna de al vrij korte mouwen nog verder op, de gespierde armen werden goed zichtbaar, uw reporter, en het voltallige publiek met voornamelijk zuidelijk accent ging er meteen beter voor zitten; eindelijk dan de wedstrijd kwam los. Beide teams gooiden de tot dan toe aanwezige schroom en angst eindelijk van zich af, er kwamen kansen aan beide kanten, helaas hadden de scheidsen deze middag niet hun allerbeste ogen bij zich. Geheel objectief zal uw razende reporter natuurlijk nooit helemaal worden, maar hij zag de grote klasse van dit nog steeds groeiende vriendenteam, nadrukkelijk voorbij komen. Er werd hard, sterker keihard gewerkt,

overgenomen, gebuffeld, gestoord. Dan weer was het echter de thuisploeg dan weer H1 dat zich levensgevaarlijk toonde in de vijandige cirkel; beide keepers, dus zowel Pirmin Blaak als Hidde Brink toonden hun grote klasse. Aan hen was het zonder meer te danken dat de score niet verder opliep. Het harde werken leverde in de 17e minuut een strafcorner op, Miles Bukkens meldde zich. Zonder een spier te vertrekken, althans onzichtbaar voor uw reporter, verzilverde Miles deze kans en bracht de score in evenwicht, de 1-1 was een feit. Uw reporter bedacht, lekker dan, kunnen we helemaal opnieuw beginnen.

Echter de tactiek en druk van H1 veranderde hierna zienderogen, langzaam maar zeker was het H1 dat de lakens ging uitdelen, een kreet uit het nabij gelegen Hotel zorgde nog voor enige verwarring, maar gelukkig liep dat af met een sisser. H1 wilde de drie punten binnen halen, voor minder waren zij niet gekomen, potjandorie. De wedstrijd begon steviger en leuker te worden, het publiek werd verwend met geweldige combinaties, verzorgd hockey, en met onnavolgbare acties.

Inmiddels zit uw reporter naar het vierde en laatste kwart te kijken. Nog 15 minuten, wie gaat deze interessante wedstrijd winnen, op het veld wordt zichtbaar dat beide teams met hun krachten hebben gesmeten; en toch wordt er nog fanatiek gebikkeld, tot de laatste snik weet u wel? Het stadion veert op, althans in ieder geval uw razend scherpe reporter, hij ziet een opzettelijke overtreding binnen de 23m van OR, H1 dwingt hiermee een strafcorner af. Uw reporter noteert de 51ste minuut, opnieuw maakt Miles zich klaar, richt zijn rug, legt zijn haar in model en ademt in. Bingo!! Wat een klasse, de bal verdwijnt stilletjes in het doel van de keeper van het Nederlandse elftal, H1 komt op een verdiende 1-2 voorsprong. Er zijn nog 9 minuten te spelen... Uw reporter is gefocust op zijn scheidsrechter horloge, dat zowel oploopt als afloopt in tij . Die 9 minuten gaan we toch wel redden, de voorsprong vasthouden, 3 punten in the pocket?

Dat gebeurt helaas niet, want een duidelijke overtreding van OR wordt niet afgeflo en, met als gevolg dat de bal hierna als het ware in lucht voor Hidde blijft hangen, H1 appelleert massaal, maar Jelle Galema tennist de bal meedogenloos in het net achter de keeper. De goal staat en blijft staan, het scorebord schaamt zich rot, maar moet eraan geloven, 2-2.

Korte tijd later klinkt de toeter van de KNHB, een grote teleurstelling voor H1. Uw reporter zegt het niet vaak, maar deze zondag verdiende H1 serieus de drie punten.

Meteen na het einde van deze slopende wedstrijd ziet uw reporter hoeveel kracht hij heeft gekost. Veel spelers zien voor korte tijd even de kunstgrasmat als hun beste vriend. Alles hebben ze gegeven, en dat geldt echt voor beide teams; de Tulp Hoofdklasse staat voor een zeer hoog hockey en conditie niveau, menig voetballer kan hier nog een poepie aan ruiken.

Uw razende reporter
Bonno Mijnlief

Een zakelijke overwinning, resultaat 3e plaats ranglijst.

Volgens alle weerspecialisten ging het later in de middag pas regenen. Uw derhalve opgewekte en uitgeslapen reporter toog richting Amstelveen. Een voorafje aan H1 werd hem ditmaal geboden middels een, op papier althans, 020-010 clash. De Veteranen A van Rotterdam waren te gast, veld 16 werd warm gemaakt voor Heren 1. Voordat uw fluit ende reporter, samen met aankomend fluittal t Gijs van Schoot, goed en wel zijn fluit en aarten had gerangschikt, stonden de dames van Rotterdam al met 0-2 voor. In een sneltreinvaart overrompelden de gasten hun gastvrouwen en binnen 2x 35 minuten waren de punten verdeeld. Niet eerlijk, want de 0-7 eindstand liet de dames van Pinoké met lege handen.

Dankzij diezelfde weerspecialisten echter kon de club deze zondag gigantisch besparen op de steeds hoger wordende sproeikosten. Een glimlach konden enkele bestuursleden dan ook niet onderdrukken; uw reporter heeft het gezien, waarin een grote club klein kan zijn.

Heren 1 ontving vandaag een van de promovendi, ditmaal Voordaan uit Groenekan. Eigenlijk wilde deze relatief kleine club helemaal niet promoveren. Het liep anders, helaas voor hen staan ze onderaan. Voor H1 lag derhalve onderschatting op de Amstelveense loer. Een duiveltje dus. Het eerste kwart en min of meer een groot deel van het tweede kwart werd er door beide teams zakelijk gespeeld; veel grote kansen deden zich nauwelijks voor. Uit ervaring met het spelen in de regen kan uw reporter melden dat bij nat weer de grips van de sticks niet "lekker" aanvoelen, tevens de normaliter soepele handtechnieken minder goed uitgevoerd kunnen worden; dit is natuurlijk erg frustrerend voor alle zeer technische spelers in de Hoofdklasse. Toch gingen de bezoekers hier net wat beter mee om dan H1, hetgeen resulteerde in een ietwat onverwachte 0-1 score, die door Mike Huisman werd genoteerd. We schrijven de 18e minuut.

Zoals zo vaak kon uw attente, boven in het clubhuis vertoevende, reporter waarnemen dat zeker na een vlotte achterstand, H1 rustig begint te komen, de tegenstander langzaam in een (wurg) greep weet te nemen, en vrij snel de achterstand weet goed te maken, sterker om te zetten in een voorsprong. Miles Bukkens verzilverde dan ook 6 minuten later "zijn" eerste strafcorner, 1-1. Alsof hij zijn ritme in stand wilde houden, sloeg hij opnieuw toe precies 6 minuten later. Uw kent de uitdrukking wel, de klok erop gelijk zetten; Miles luistert feilloos en de 2-1 is een feit. Zienderogen ziet het publiek, uw reporter kon ze bijna tellen, ook dat H1 het heft in

Pinoké handen neemt, Voordaan wordt ver terug gedrongen op eigen helft en de kansen rijgen zich aaneen. Wat ook opvalt is hoe zakelijk dit H1 kan spelen gewoon als het “nodig” is. In het verleden werden hierdoor vaak wedstrijden tegen laag geklasseerde tegenstanders niet gewonnen, of zelfs net verloren. Met name Jesse Mahieu heeft hierin een grote hand gehad. Toch laat ook Voordaan zich niet onbetuigd, zoeken regelmatig

de aanval en komt vaak gevaarlijk door en voor Hidde, die zijn lange lijf soms helemaal moet strekken om een redding te maken. Dan is daar toch weer dat dekselse slangenmens Miles Bukkens met zijn derde doelpunt van de dag, Het scorebord laat zich gewillig leiden naar een 3-1 stand, het is dan inmiddels de 40ste minuut. Voor de kenners onder ons, inderdaad een echte hattrick. Uw reporter ziet dat H1 de gasten gaat overlopen en pakt zijn gigantische telraam erbij. Mocht namelijk de score boven de 10 uit gaan komen is het scorebord hiertoe niet uitgerust.

De koppies uit Groenekan gaan langzamerhand steeds meer naar beneden en H1 voelt dat er veel meer in zit; de rem gaat er nu volledig af, en de turbo's worden helemaal leeg geblazen. H1 blijft ondanks de ontstane ruimte gedisciplineerd hockey op de doorweekte grasmat leggen, want de kansen komen dan vanzelf, een waarheid als een koe.

Na een kort onderonsje met zijn broer Miles steelt Texas de show door na een lange over veel schijven lopende aanval, heel rustig de bal in de verste hoek te schuiven. 4-1 is het gevolg. Het arme Voordaan, en met name de arme keeper van hen wordt nu bijna als een soort van schietschijf gebruikt, H1 vuurt diverse pijlen en raketten op hem af.

Pieter Sutorius doet zijn duit in het zakje door een fijne 5-1 e scoren; zijn glimlach is betoverend. De langste man in het veld, hij schijnt even lang te zijn als uw eindeloze reporter, liefst 1.96, Daan Bonnhof, heeft het eindschot op de stick en tekent daarmee voor de eindstand van 6-1.

Heren 1 wint deze wedstrijd zakelijk en werkt daarbij aan het doelsaldo. Het mooie resultaat is een 3e plaats in de Tulp Hoofdklasse.

Allemaal een gezonde week, geniet ervan.

Uw altijd aanwezige reporter
Bonno Mijnlief

The Saturday Evening Special

Enigszins verward stuurde uw razend bekende reporter zijn groene bolide het parkeerterrein van het Amsterdamse bos op, allemachtig het leek wel of er Euro Hockey League gespeeld werd. Stiekem dan maar la voiture een (parkeer) plaats gegeven bij de buurman. Tenslotte hadden we hen recentelijk een nederlaag toegebracht, even slikken jongens. Lopende naar de club kon uw reporter een grote glimlach niet onderdrukken want juist op dat moment vertrokken vele auto's, simpelweg omdat de jeugd klaar was met hun wedstrijden. Duh!!

Die glimlach behield hij de hele dag maar vast want de club was gevuld met een grote schare aan oud-leden, zilverlingen, oud heren 1 spelers, het was een soort van reünie. Sfeer gegarandeerd.

Het was alweer de return wedstrijd tegen Schaerweijde, het seizoen begon namelijk uit in Zeist. Tevens werd dit de laatste wedstrijd voor de winterstop, althans voor de Tulp Hoofdklasse. Schaerweijde, waar inmiddels Jan Kees Manenschijn aan het roer staat. (voorheen Rotterdam) De uitwedstrijd op 4 September was toen een prooi voor Heren 1, wat zou er vandaag uitkomen?

De vraag stellen is hem tegelijkertijd beantwoorden. De gasten trokken meteen fel van leer. Uw reporter, niet ver geposteerd van de dug-out van H1, zag Jesse Mahieu de opgeborstelde wenkbrauwen fronsen, dit leek hem een geheel andere ploeg. De gasten lieten er dus geen (kunst) gras over groeien (een schier onmogelijk opgave trouwens) en toonden hun scherpe tanden, H1 was wakker en moest aan de bak, It giet Oan!! Beide ploegen waren in het eerste kwart absoluut aan elkaar gewaagd, echter veel kansen of gevaarlijke situaties kon uw druk schrijvende reporter niet noteren, hoe graag hij dat ook wilde.

Het tweede kwart bracht gelukkig meer spanning en beter hockey. Het talrijke publiek werd, buiten heerlijke bitterballen en diverse bitter garnituren, verwend met een groot aantal hoge ballen, die tevens met zachte hand werden verwerkt, echter (nog) geen scores. Alexander Hendrickx, net terug uit Argentinië, waar hij maar liefst 4 corners erin slingerde tegen het thuisland, ging bij de eerste corner vol zelfvertrouwen op de rand van de cirkel staan, hij blijft een indrukwekkend fenomeen, deze oermens afkomstig uit België. Echter er volgde geen doelpunt. Zowel het eerste als het tweede kwart eindigde derhalve in brilstand, voor de kenners, 0-0. Tijdens de rust liep uw altijd attente en zeer oplettende reporter even naar beneden voor een klein en absoluut bescheiden plasje; hij nam waar dat Jesse zijn manschappen aan het overtuigen was dat er uit een geheel ander Amstelveens vaatje getapt moest gaan worden de volgende 2 kwarten.

En zo gebeurde!! Alleen niet zoals gepland, want het was Schaerweijde dat via een voetje van Alex een strafcorner wist te forceren en deze vervolgens om te zetten in een prima doelpunt; het scorebord schrok wakker en haastte zich om de geheel onverwachte 0-1 in beeld te brengen. Dit was voor H1 het teken om dat andere vaatje aan te spreken en de extra turbo's te activeren. Het viel uw reporter op dat vooral Lonny (Marlon Landbrug) werkelijk keihard aan het werk was om voortdurend ruimte te creëren, voor uw reporter werd hij toen al de Man of the Match.

In de negende minuut zette Florent goed door en forceerde hiermee een strafcorner. Alex wist al wat hij ging doen en vuurde een nieuw ingekochte 3-traps raket af op het doel van de gasten, met name de zeer sterk keepende doelman, Jan de Wijkerslooth. Jan zal hier nog weleens aan terug denken want de snelheid van deze raket was hem te veel. Vlot en gedwee gehoorzaamde het scorebord en kwam de stand weer in evenwicht. 1-1. Niet lang hierna liet medebelg Sebastien Dockier zich niet onbetuigd en haalde verwoestend uit, notabene op diezelfde keeper, maar ditmaal redde Jan werkelijk fantastisch.

Toch kwam de 2-1 zich aanmelden want een harde strakke vrije slag recht door de cirkel in werd slim achter(hem)langs, subtiel van richting veranderd zodat de gewenste voorsprong een feit was. Wie anders dan slangenmens Miles Bukkens had dit natuurlijk op zijn heerlijk creatieve geweten.

De gasten waren geknakt, H1 pakte snel door en de al eerder door uw reporter beschreven drop en drover tactiek werd meteen opgepakt. Alex maakt met een hoge push de verdiende 3-1 en H1 wist dat de punten binnen waren. Werkelijk tot de allerlaatste snik bleef H1 alles geven, maar goals leverde dit helaas niet meer op.

Voor de gasten was het laatste fluitsi naal een verlossing, voor H1 een drietal punten die konden worden bijgeschreven, alles bijelkaar resulterend in de derde plaats op de ranglijst. Tevens dus de laatste wedstrijd van de Tulp Hoofdklasse voor de winterstop.

H1 zal natuurlijk zich weer gaan mengen in de zaal hockey perikelen, waar zij, voor zover men dat nog niet weet, afgelopen seizoen kampioen van Nederland werden. Speeldata en tijden volgen later nog.

Uw reporter gaat met H1 wederom de zaal in om daar verslag van te doen.

Uw reporter wenst alle leden van de club, supporters, en sponsors alvast een mooie winterstop.

Enthousiaste wintergroet,
Bonno Mijnlief

Almere Poort wie kent het niet??

Zonder blikken of blozen kweet uw tegen de koude uitstekend beschermde reporter zich van zijn taak en vond moeiteloos de juiste Poort in het godverlaten gebied van Almere.

Vandaag mocht H1 als Landkampioen Zaalhockey beginnen met de hoge verwachtingen waar te gaan maken, de eerste wedstrijd tegen Kampong deed een clash vermoeden, hierin echter werd het inmiddels toegestroomde publiek niet bevredigd. Ook uw reporter, als altijd uitgaande van een perfect scenario alsmede resultaten, moest toch wel even slikken. Wederom bleken resultaten uit het verleden geen enkele garantie voor het heden.

Alleszins begrijpelijk want een voorbereiding van nauwelijks 2 weken kan niet optimaal worden genoemd, maar ja, de meeste Hoofdklasseteams hadden ditzelfde probleem; kortom deal with it. Stroef kwam de wedstrijd op gang, het tempo was (te) laag, veel kansen werden er niet gecreëerd. Uw reporter informeert u derhalve dan maar even omtrent een aantal weetjes. Zo keepte bij Kampong Steven Verhoogt, vorig jaar nog 2e keeper bij H1 en toen acterend in H2. Tevens was routinier Sander de Wijn acterend in het verder grotendeels erg jonge Kampong.

Zoals zo vaak heeft een wedstrijd een goal nodig om de impasse te doorbreken en deze kwam op naam van de tegenstander t.w. inderdaad, de attente lezer hoor ik al roepen, Bonno > Kampong! Uw reporter schrijft de 9e minuut van de wedstrijd; het kostte de officials an de KNHB echter 4 minuten om het scorebord tot leven te brengen en de 0-1 erop te tonen. Een echte lazy Sunday dus. H1 zette hierna aan, het blijft een fenomeen dat ze het kunnen en altijd weer doen, langzamerhand kunnen we dit toch wel het DNA van H1 gaan noemen. Gevolg van dit aanzetten resulteerde vlot in een prachtige goal na een sublieme pass van Noud die perfect door Lonny werkelijk waanzinnig hoog in de kruising werd afgerond, inderdaad 1-1. Rust.

De tweede helft bleek eindelijk wat meer vuur te geven, coach Joep van der Loo, zonder meer een groot tacticus, had onze boys bovendien wat geheime drank toegediend, uw reporter voelde het. De wedstrijd was eindelijk los en er kwamen kansen, de meeste toch wel voor H1. H1 drukt door krijgt strafcorners en het wachten is op de volgende score. Miles Bukkens staat paraat en maakt em, de afvallende bal na een van de corners vliegt erin, 2-1. Niet lang hierna, uw reporter is gelukkig bij de interessante les, weet Jannis een echt werkelijke wereldpass van Noud (wederom hij) af te ronden en laat de 3-1 op het scorebord noteren, 3-1. Hoewel het publiek en uw opgewarmde reporter, het is goed toeven in de grote hal, klaar zit en verwacht dat H1 er nu over heen gaat, veert Kampong knap terug en scoort vrij onverwacht 3-2. Het wedstrijdbeeld is echter totaal anders want H1 dicteert, bepaalt grotendeels het spel.

Kampong heeft nog een laatste stuiptrekking maar mede dankzij secuur verdedigen en perfect werk van Oranje sluitpost Hidde, blijft de 3-2 gehandhaafd, H1 pakt de eerste punten en terecht.

Er wordt in Almere tegelijkertijd in 2 hallen gespeeld;

De tweede wedstrijd van H1 staat te beginnen, tegenstander ditmaal Voordaan. Met alle respect voor Voordaan wordt al snel duidelijk dat zij een maatje te klein gaan zijn. H1 komt snel los, speelt uitstekend zaalhockey, de recentelijk geoefende patronen worden nu goed en snel zichtbaar, helaas voor Voordaan, is dit een ideale mogelijkheid om los te gaan.

Lonny is als vanouds weer onnavolgbaar, draait, beweegt, pusht met veel energie en brengt de arme Groenekanners soms tot grote wanhoop; Lonny heeft er geen oog voor, hij heeft plezier! Hij is het dan ook die de score opent, we schrijven de 4e minuut, een goal die werkelijk door de keeper van Voordaan nooit gezien is; overigens ook niet door NASA, 0-1. Kort hierna valt al de 0-2 die na een snelle vrije bal genomen door Miles door Noud slim afgemaakt wordt. Uw reporter zit te genieten, vervolgens hebben de beide Bukkens broers een heerlijke combi, die jammer genoeg net geen (overigens wel verdiende) goal oplevert.

Enigszins onverwacht komt Voordaan er goed uit en weet de 1-3 te scoren, als Niklas Wellen er nog bij was geweest, had uw reporter dit zeker de Anslusstreffer genoemd. Nu niet. Kort hierna, het is niet dat H1 wankelt, maar in het zaalhockey hebben vaak kleine dingen grote gevolgen. Zo ook een strafcorner die met grote klasse door Joppe wordt gekeerd op de doellijn. Hoewel hij in de ogen van uw reporter (hij is tenslotte wel een doorgewinterde bonds) niets fout doet, krijgt H1 toch wederom een strafcorner tegen. Maar hulde aan Joppe!!

Het mooie bij zaalhockey is dat het spel waanzinnig snel van links naar rechts zich verplaatst; de 1-4 verschijnt op het scorebord. Miles krijgt hem achter zijn naam, hij bereidt hem zelf voor, maakt een geweldige steel, en rondt af. Heerlijk de glimlach die hij dan laat zien, hij geniet enorm, en iedereen met hem. Einde 1 helft.

Vlot in de tweede helft krijgt de langste man van het veld, liefst 1.98 meet Daan Bonhof het op zijn strakke heupen en steekt het hele veld over, niemand van Voordaan is in staat hem af te stoppen, helaas komt hij net kracht tekort om zijn wereldactie af te ronden met een verdiend doelpunt. Door warrig flui en van beide scheidsen ontstaat er een wat vervelende stemming. Het niveau daalt hierdoor helaas, beide teams worden hierdoor nogal geteisterd, ook uw reporter ziet deze (gelukkig tijdelijke) ontwikkeling plaats vinden, erg jammer. In deze fase krijgt Jannis niet terecht een gele kaart waardoor H1 even met een man minder komt te staan, zelfs even met 2 man minder. Zoals altijd scoort dan de tegenstander, het scorebord schrikt ook wakker en moet dus de 2-4 noteren, hetgeen het schoorvoetend doet.

Daar blijft het ook bij, H1 sluit het eerste weekend prima af, noteert 2 winstpartijen, en gaat volgende week relaxed met Kerstreces.

Uw enthousiaste reporter; Bonno Mijnlief

Uw reporter ziet overal en altijd de positieve kanten van het leven!

Heren 1 toog naar Utrecht, en kwam gelukkig op dezelfde plek aan als uw reporter. Onderweg was er wel ruzie met zijn redelijk moderne navigatie systeem; gemonteerd in zijn Beetle uit 2017; gelukkig een vrij kort dispuut want rond 12.00 parkeerde hij de groene bolide in een prachtig moderne parkeergarage gelegen vlak naast Sportcentrum Olympos. De cappuccino werd vlot geserveerd en uw reporter constateerde dat beide zalen waarin deze dag gespeeld ging worden, niet voorzien waren van tribunes, slechts enkele spaarzame banken die uw reporter herkende van zijn lagere school. Een schril contrast met de verder moderne sporthal.

Benieuwd naar wat de concurrentie van H1 deze dag zou gaan doen aanschouwde hij vanaf 12.00 de wedstrijd tussen Voordaan en Kampong. En daar stond een 3-1 stand op het scorebord; uw reporter nam aan, geheel ten onrechte, dat Kampong voor stond. Niets van dat alles bleek al snel, aangezien toen Kampong scoorde, de stand veranderde in 3-2. Voordaan was deze dag onherkenbaar en veegde vervolgens in rap tempo de (jonge) mannen uit Utrecht van de snelle vloer, eindresultaat was een onthutsende 7-2 winst voor de Groenekanners.

How time flies realiseerde uw frisse reporter zich, hij vond zichzelf terug om 14.00. H1-Almere. Lag het aan zijn ogen of ontbraken een aantal bekende gezichten? H1 kwam flink uitgedund aan de start; Hidde, Daan, Marlon, Luca, Kaj, Boris, Pieter en junioren Iwan en Chiel. Niek was grotendeels hersteld van zijn gebroken hand, hij completeerde het geheel.

Almere, met in de gelederen topscoorder Joep Troost (overigens ex Pinoké) was meteen bij de les. Al in de vierde minuut was hij het die de score opende, een minuut later scoorde ook hij een werkelijke wereldgoal, uw voelt het al, 0-2. H1 was gewaarschuwd, moest aan de bak en begon op te warmen; op het hoogste niveau echter is dat niet toereikend. De aansluitingstreffer kwam er echter toch vrij snel, Luca verzilverde een strafcorner, 1-2. Wat uw kritische reporter opviel waren het grote aantal technische (met name) stopfouten. Een gebrek aan concentratie, wie zal het zeggen, Almere was scherper, oogde gretiger. Toch wist H1 zich aan de malaise te ontworstelen en maakte via een zeer snelle combinatie door Lonny gelijk, uw reporter vond het (en dat was het ook) een wereldgoal. De 2-2 was een keihard feit. Almere was geenszins aangeslagen, sterker veerde op en terug, Joep Troost tekende middels een streep van een strafcorner voor de 3-2.

H1 kreeg veel kansen 1 op 1 voor de keeper maar faalde hopeloos. Op dit niveau, uw reporter schreef het al eerder, kan je je dat eigenlijk niet permitteren. Beide teams gaven elkaar weinig toe. De strijd werd heviger, er vielen kaarten, er ontstonden ondertal situaties, vooralsnog bleef het 3-2. Onze Duitser in Nederlandse dienst Luca Wolff wist uiteindelijk met een harde corner de gelijkmaker op het elegante scorebord te krijgen, het was de 36e minuut, eindstand 3-3. H1 kwam goed weg.

Om 16.00 na een broodje gezond mocht H1 zich melden om de strijd aan te gaan met HIC. Coach Joep van der Loo had de tijd goed gebruikt en H1 kwam fris en gretig uit de kleedkamer.

HIC met oud Pinoke Heren 1 spelers Allard van Heemstra en Stan Thoolen begon fel. In de negende minuut liet Michiel van de Stadt de 1-0 op het scorebord verschijnen. Niet lang hierna maakte Boris een prachtige actie en leek te gaan scoren; om totaal onduidelijke redenen werd de treffer geannuleerd; kort hierna maakte Lonny alsnog de waanzinnige gelijkmaker. HIC veert terug en op, binnen enkele minuten schrok H1 wakker en ziet de achterstand 3-1. Het is even rust, ook voor uw toch behoorlijk aangedane reporter, komt dit nog goed?

De tweede helft barst los, er komen over en weer goede kansen, het scorebord echter staakt. Ondertussen lijkt het horloge van uw ietwat ongerust wordende reporter steeds sneller te gaan lopen, potverdikkie, we gaan hier toch niet weer kostbare punten verspelen? H1 worstelt, niet zozeer met de tegenstander, vooral met zichzelf. Een gevoel van algehele malaise is zichtbaar, ja zelfs voelbaar; teveel net niet situaties, te vaak net niet de juiste passing. Juist ook in deze lastige omstandigheden, weet ditmaal Boris geweldig door te zetten en de zo broodnodige aansluittreffer te produceren, 3-2, en nu door, hier worden Boys mannen! Dan staat Lonny echt op en maakt um, uit een werkelijk onmogelijke hoek weet hij de mooiste goal van de dag te scoren hoog langs de keeper, die zelfs 's avonds nog niet begrijpt hoe dat kon. 3-3.

Nu wordt het echt de dood of de gladiolen, H1 pakt HIC bij de Amstelveens strot en wil ook nog de winnende gaan maken, de laatste energie wordt uit de al moegestreden lijven geperst. Het is teveel gevraagd, H1 speelt opnieuw gelijk en zal morgen uit een ander vaatje moeten tappen.

Uw enthousiaste reporter; Bonno Mijnlief

Het Huis van Eemnes: een huis om van te dromen!

Dit leek zowaar een moderne bibliotheek, hoewel die bar vond hij niet echt passen. Niets was echter minder waar, hier in het pittoreske Eemnes werd vandaag zaal hockey gespeeld. De teams uit de Hoofdklasse van poule B kwamen bij elkaar voor de derde speeldag.

H1 was vandaag gekoppeld aan Den Bosch en Kampong. Aanvangstijden 12.00 en 16.00. In vergelijking met zaterdag zag uw oplettende reporter Noud terugkeren, business as usual hoorde uw reporter hem droog opmerken, alsmede Joppe teruggekeerd uit de ijskoude sneeuw.

De wedstrijd tegen Den Bosch werd in de beginfase gekenmerkt door opvallend veel technische fouten van beide teams, waren het zenuwen, was het de zondagochtend mood? Gelukkig deelden de mannen van de leiding in deze fase zonder problemen in de malaise. Als altijd moest een doelpunt de wedstrijd op gang brengen, het was Den Bosch die dat liet gebeuren, want hoogtepunten kon uw attente reporter ervoor niet waarnemen. 0-1 dus. Hoewel beide teams ook hierna hun uiterste best deden het niveau van de wedstrijd op peil te brengen, bleek dit vooralsnog een lastige opgave. Gewerkt werd er echt wel, de wil was er zonder meer, maar de uitvoering liet te wensen over. Als eerste was het H1 dat zich onderscheidde en de gelijkmaker in het Eemnesser net liet vallen, 1-1.

Het opwarmen bij de spelers kreeg helaas een negatieve lading doordat er warrig geflo en werd. Juist in de zaal, waar het publiek overigens in steeds grote getale het Huis had gevonden, hoorde uw reporter het morren toenemen, iets waar hij al eerder helaas melding van moest maken. Kortom het kwam het niveau van de wedstrijd niet ten goede. Aandachtspuntje voor de KNHB. Vermeldenswaard was de goal die Den Bosch wist te maken, na een afvallende bal na een strafcorner, het goed zichtbare scorebord verzuchtte, vooruit, 1-2 voor Den Bosch. Ruststand 1-2. Furieus kwam H1 terug in de tweede helft, het was hen duidelijk er moest feller en sneller gespeeld gaan worden, wilde ze aanspraak kunnen gaan maken op een positief resultaat. Vanuit de sterke verdediging stuurden Luca, Daan en Niek de andere mannen vooruit. Er kwamen kansen, uw reporter zag het aantal mooie acties in getal snel toenemen, maar aangezien het tempo te laag bleef, werd het niet vaak écht gevaarlijk. Het werd uiteindelijk Noud die de verdiende gelijkmaker voor zijn rekening nam. 2-2. (29e minuut) Dit doelpunt gaf H1 een lekkere boost, het was zichtbaar dat het vertrouwen met forse sprongen toenam; keywords als meer energie, vechtlust en vooral slimheid kwamen prachtig boven drijven. Uit een wereldpass van Luca (het was zeker niet zijn eerste) wist Lonny op waanzinnige wijze de 3-2 op het inmiddels ook opgewarmde scorebord te krijgen. Kort hierop kreeg Niek een bal op zijn net herstelde hand, even is er schrik het zal toch niet, gelukkig keert hij snel terug in het veld. Inmiddels bevinden we ons, de spelers en het publiek, in de laatste fase van de wedstrijd. Den Bosch staat in ondertal maar weet toch knap te scoren, het is de gelijkmaker, score dus 3-3. Het blijkt de eindstand, voor de derde keer dit weekend speelt H1 gelijk.

Deel 2 van deze middag in Eemnes, staat klaar om te beginnen, het is inmiddels 16.00 en H1 mag in dezelfde zaal Kampong verwelkomen, wat ze dan ook alleraardigst doen.

Noud vraagt meteen alle aandacht door een prachtige turn in de cirkel te bekopen met een zeer snelle groene kaart, H1 begint meteen in een ondertal. Zijn we wakker allemaal? Uw reporter kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het begin als 2 druppels water lijkt op het begin tegen Den Bosch; maar nee, het is toch echt een andere tegenstander. De kracht van echt goed zaal hockey ligt in goede positionering en vooral veel beweging zonder bal, iets dat in eerste instantie te weinig getoond wordt, overigens door beide teams. Integendeel het lijkt soms wel of er een training van de marathon op het programma staat. Door naar de 10e minuut, Kampong scoort de 1-0, een slimme corner wordt verzilverd. Kort hierop heeft Lonny weer, zoals vaker vandaag, het op zijn gespierde heupen en laat een aantal Utrechters zijn hielen zien, stelt Pieter in staat vrijuit te pushen, maar de keeper van Kampong, weet u het nog (ex Pinoké Steven Verhoogt) heeft een uitstekende middag, stopt de harde push, eerste veldkeeper David Hart zou er jaloers op zijn geweest. Geen score dus. Het spel wordt rommeliger, helaas wederom deels door toedoen van de warrige leiding. Noud, net terug uit warmere oorden echter heeft hier lak aan en maakt al vallend de schitterende gelijkmaker, de 1-1 is een keihard feit. (het is dan de 14e minuut) Lang kan H1 hier helaas niet van genieten want 2 minuten later moet Hidde vissen, 2-1. H1 staat vervolgens te slapen, de 3-1 wordt gescoord voordat iemand zijn ogen heeft geopend. Frisse Noud wederom echter maakt kort hierop gelukkig de aansluitingstreffer, 3-2. Ruststand 3-2.

Gefrustreerd ziet H1 de 4-2 op het ietwat schuldig kijkende scorebord verschijnen. Nog niet bijgekomen van deze treffer staat niet veel later ook nog de 5-2 op hetzelfde bord. H1 herpakt zich toch, erg knap juist in deze moeilijke fase, komen ze enigszins terug en weten uit een strafcorner de 5-3 op het eigenwijze scorebord te krijgen. Opnieuw ontstaat verwarring door het soms onbegrijpelijke flui en van de scheidsrechters. Uw reporter kijkt vanavond maar eens goed in zijn motteballen om zijn bondsfluit te vinden. Noud echter heeft geheel andere prioriteiten deze middag en weet een 100% kans te missen. Vervolgens verdient Daan (echt de langste man van het veld) slim een strafcorner. Steven, de keeper van Kampong geeft echter geen krimp. Dan de allerlaatste minuten beginnen zich te manifesteren en H1 komt met man en macht opzetten, Kampong piept en kraakt, het publiek voelt dat het nog niet klaar is! Hidde wordt eruit gehaald en H1 trekt ten strijde met 6 veldspelers. Coach Joep durft, hij moet wel, want opnieuw puntverlies zou een probleem kunnen worden. Achtereenvolgens Joppe, Marlon en Luca weten het veldoverwicht om te zetten in goals. Waanzinnig wat knap hoe dit H1 de ruggen recht en uiteindelijk een mooi gelijkspel behaalt. De eindstand van deze geweldige wedstrijd staat op het moegestreden scorebord, 6-6.

Als de rookwolken in de zaal zijn opgetrokken vindt H1 zich terug op een keurige 2e plaats. Met 10 punten uit 6 wedstrijden staan ze onder Almere dat 14 punten ook uit 6 wedstrijden heeft.

Uw trouwe en razende reporter; Bonno Mijnlieff

Amsterdam Zuid heeft het!!

H1 betrad samen met Voordaan het immens lijkende speelveld in de grote hal van Sporthallen Zuid, wat was iedereen blij dat Utrecht dubbel geboekt bleek. Coach Joep van er Loo had alle verlopen ingetrokken, en een speciale training ingelast op zaterdagavond, uw daar flui ende reporter was er een stille getuige van. Ondanks deze focus-steller werd er slap aan de wedstrijd begonnen; de bekende patronen werden niet of nauwelijks waargenomen, het toch talrijke publiek werd nog niet beloond.

Het blijft een bijna onoplosbaar probleem om in de zaal wekelijks met het voltallige team te kunnen trainen, juist die patronen in te slijten, welke de beste resultaten bieden. De voornaamste reden ligt in het feit dat Niek, Daan en Hidde geselecteerd zijn voor Oranje. Vermeldenswaard is dat Hidde tijdens een training van Oranje een hersenschudding opliep, hij werd deze dag uitstekend vervangen door Kaj. Afwezig waren verder Marlon en Pieter.

Al in de 2e minuut wist Voordaan de bal in ons doel te werken, een technisch hoogstandje kon deze treffer echter niet genoemd worden, een frommel goal werd zijn benaming. H1 werd (eindelijk) ietwat wakker geschud, met name Boris nam het voortouw en wist uit een snelle tegenaanval de gelijkmaker op het ontbrekende scorebord te verzorgen. 1-1. Uw goed gepositioneerde reporter moest echter regelmatig door 2 maten bij de les gehouden worden, want het spel was in deze beginfase niet echt om aan te gluren. Normaliter vliegen de kreten van prachtige en oogstrelende acties uit zijn dure pen, maar deze zondag (het was toch echt dezelfde pen) leek dat maar niet te lukken. Langzaam begon H1 zich op te richten en het was Luca Wolff jazeker met tweemaal F) die niet lang na de gelijkmaker uit een strafcorner, na een prachtige schijn, de 2-1 liet noteren. H1 kreeg vervolgens een flink aantal redelijk vrije kansen, de vizers van onze Boys niet op scherp, daarbij dient te worden gezegd dat de keeper van Voordaan een geweldige pot stond te spelen. De Golf beweging van de wedstrijd leidde daarom tot de 2-2, H1 was niet bij de zondagse les. Ook in het begin van de tweede helft kon H1 (nog) niet het inmiddels verkregen overwicht uitdrukken in doelpunten; vaak net niet, ook de palen waren soms een letterlijke sta in de weg.

De 3-2 voorsprong kwam er gelukkig toch, maar werd vlot geneutraliseerd, u raadt het al, 3-3. Opnieuw uit een strafcorner wist Luca de voorsprong te maken, het werd de 4-3 en dit bleek het kantelpunt van deze lastige wedstrijd voor H1. De Bukkens broertjes wisten met een geweldige combinatie de ozo prettige en rustgevendende 5-3 te maken, en nadat zowel keeper Kaj als Joppe wereld reddingen hadden verricht, was het Noud die met stevig doorzetten een strafcorner versierde, Miles scoorde hem beheerst, eindstand 6-3.

Er was wat tijd om bij te komen en tanken, dus toog uw reporter richting restaurant.

Dom, dom erg dom, realiseerde hij zich al snel. Tegelijkertijd waren veel supporters en spelers ook die kant op gegaan.

Als file melding had de ij van mensen niet misstaan in de wekelijkse top tien. Blijkbaar was de omzetting van de wedstrijden van Utrecht naar Amsterdam niet doorgegeven aan de leiding van de Sporthallen Zuid. Een beetje erg jammer.

Vlot gelukkig kon H1 beginnen aan de tweede wedstrijd van deze zondag. Ditmaal werd er aangetreden tegen koploper Almere, de vorige wedstrijd werd gelijk. Een volle kleinere zaal werd het decor van deze echte topper die van meet af aan het in grote getale aanwezig publiek meer dan goed wist te vermaken. Alras kreeg Almere een tweetal uitgelezen kansen om de score te openen, de spits van hen stond geheel vrij in het midden van onze cirkel, het was aan kordaat optreden van Kaj te danken dat de score niet werd geopend. De wedstrijd was meteen fel, de duels hard maar sportief, hier stonden 2 ploegen die terecht op de eerste plekken van hun poule stonden. De scheidsen hadden hun handen meer dan vol. Het was H1 die de score wist te openen, Luca was degene die de 0-1 liet aantekenen. Door een dekkingsfout kort hierna wist goudhaantje Joep Troost vlot hierna de 1-1 te maken. Routinier Nicki Leijs (ex- Amsterdam) wist als een sluwe vos heel slim de 2-1 te scoren. H1 moet vol aan de bak en doet dat ook; de rem gaat er volledig af, H1 is los en gaat!

Het harde werken werpt terecht zijn vruchten af en het is Morris de Vilder die met een harde push een strafcorner ziedend hard verzilvert; het in deze hal prachtige en bijzonder overzichtelijke scorebord heeft er zichtbaar genoeg in, hij verspringt naar 2-2. Morris glimlacht stiekem mee. Boris die inmiddels ook de stoute schoenen heeft aangetrokken (hetgeen iedereen overigens ontging) weet door een geweldige actie een strafcorner te versieren die door Luca gepromoveerd wordt tot een doelpunt; de 2-3 voorsprong is een feit. In de roes van zijn doelpunt echter vergist Luca zich en speelt verkeerd terug.. Almere is er als de kippen bij en maakt de gelijkmaker. Uw reporter zucht. Einde eerste helft, het scorebord bekijkt zichzelf en blijft in evenwicht de score dus ook, 3-3.

Pats boem daar vliegt H1 de tweede helft meteen volop in de aanval, the heat is on, en goed ook!! Miles wil teveel en krijgt volkomen terecht een groene kaart in ondertal weet Almere 4-3 te maken. Almere is even de bovenliggende partij, H1 staat echter fier ook met vier man. De keeper van Almere maakt na een strakke pass van Luca een foutje, een strafcorner voor H1. Na drie pogingen weet Luca bijzonder knap met zijn puntje temidden van 3 Almere mannen, toch de bovenhoek te vinden en laat met veel plezier de 4-4 noteren. Almere is echter niet voor niets de koploper en weet na een prachtige lange rush toch weer de voorsprong te bemachtigen, inderdaad de 5-4 verschijnt op het blauwe scorebord. Het laatste woord is gelukkig aan H1, het is Noud die zelf met een wereldactie en zijn inmiddels beroemde draai, de 5-5 maakt en dolgelukkig ter aarde stort hierna, het publiek staat op de banken. Er zijn nog 2 minuten te spelen en beide teams willen alsnog voor de drie punten gaan. Met ware doodsverachting weet Kaj een treffer van Almere te voorkomen, het blijft 5-5.

Uw enthousiaste reporter; Bonno Mijnlief

Plaatsing voor de Zaalhockey Play-offs een Feit.

Met nog 2 wedstrijden te spelen in de poule-fase begon H1 op een prima tweede plek. Onbetwiste koploper Almere was ver uit het zicht, maar die tweede plaats leek te doen. Het onderaan staande HIC was de eerste tegenstander, uw reporter alsmede heel H1 verwachtte hier niet echt een groot probleem, laat staan een onneembare horde. Met zo goed als de volledige bezetting werd afgeslagen, helaas liep dit H1 van meet af aan achter de Amstelveense feiten aan, HIC had niets te verliezen, speelde vrijuit en speelde goed, scherper, gemotiveerder en vooral slimmer dan H1, de zaalhockeykampioen van vorig jaar. Enigszins tegen de verhouding in maakte Texas Bukkens nog wel de 0-1, maar het wedstrijdbeeld gaf weinig reden tot vertrouwen, HIC daarentegen had wel de messen geslepen en die deden H1 al snel behoorlijk veel pijn. De body-language was bij een groot aantal van onze Boys niet hoopgevend, hetgeen de tegenstander absoluut niet ontging, sterker ze namen H1 in een meedogenloze houtgreep. H1 stond erbij en keek ernaar. HIC komt vlot op 1-1, een snelle aanval werd prachtig afgerond, niet lang hierna staat ook al de 2-1 op het handmatige scorebord. Stan Thoolen, ex Pinoké, weet na een waanzinnige draai deze treffer op zijn naam te zetten. H1 wil echt wel, doet er alles aan om de rollen om te draaien, maar lijkt daartoe nauwelijks bij machte, de passing is slecht, de snelheid veel te laag, HIC lacht stiekem in het vuistje. Opnieuw is het HIC dat een treffer laat noteren, de 3-1 is een feit, een terechte stand. Het lijkt wel of dit H1 in slow motion aan het spelen is, voor iedereen bijna onherkenbaar. Uw reporter zit erbij en kijkt ernaar, zelfs zijn aanwezigheid heeft geen enkel positief effect.

De 3-1 voorsprong van HIC blijkt ook de ruststand, H1 zoekt de kleedkamer even op, en zal de tweede helft echt uit een geheel ander vaatje gaan moeten tappen, hopelijk vindt coach Joep ergens zo'n vaatje, want het roer moet om, H1 moet nu echt aan de Eindhovense bak. Ze beginnen gelukkig furieus aan de tweede helft, het is zichtbaar dat men doordrongen is dat men nu moet gaan opstaan, Morris neemt een strafcorner en laat hem als een meteoriet inslaan, helaas naast de goal van de tegenstander. Wordt het zo'n middag? HIC ondertussen gaat rustig door met slim en uitgekiend zaalhockey, laat H1 komen en weet regelmatig levensgevaarlijk eruit te komen. Voordat H1 goed en wel de ogen heeft geopend laat het scorebord de onthutsende score van 5-1 voor HIC zien. H1 worstelt met zichzelf. Gaat Miles misschien het verschil maken, hij scoort weliswaar de 5-2 maar kort hierna geeft HIC alweer vernietigend antwoord, 6-2. Er is geen houden meer aan. Kaj wordt eruit gehaald en met 6 veldspelers gaat H1 op zoek naar treffers, maar vooral op zoek naar zichzelf, een bijna onmogelijke opgave. HIC speelt inmiddels helemaal vrijuit, leeft zich ook uit, en H1 wordt een speelbal. De nederlaag is niet meer te voorkomen, de eindstand wordt 8-5 voor HIC. Uw reporter besluit dit verslag maar met...

HIC uit in Eindhoven, erg lastig.

Om 16.30 begon H1 met frisse moed aan de laatste poule wedstrijd, inderdaad tegen het eerder gemelde Den Bosch. Een gelijkspel, dan wel winst zou volstaan voor plaatsing voor de Playoffs, de opdracht was meer dan duidelijk. Drop en drover, dus gaaaaan!!! H1 begint goed, fel, gedreven, de (steek) neuzen staan nu wel allemaal in dezelfde richting, We gaan dit Den Bosch (overigens de oude club van Noud) gewoon opvreten.

H1 vliegt uit de zuidelijke startblokken en weet snel een flink aantal uitstekende kansen te creëren, tot doelpunten echter leidt dit jammer genoeg nog niet. Een ondertal situatie (Morris kreeg groen) leidt gelukkig niet tot een tegengoal, maar H1 is gewaarschuwd; kort hierop krijgt Jannis een grote kans, verdient een strafbal en scoort die. De kop is eraf, geeft deze goal onze Boys het ozo noodzakelijke zelfvertrouwen?? Keeper Kaj staat deze middag absoluut zijn mannetje, H1 neemt het heft weer enigszins in eigen handen, en dat werd echt tijd ook, kan uw reporter volmondig beamen. De rust gaat in met die magere 1-0 stand voor H1.

Den Bosch, gecoacht door good-old Marc Lammers komt echter feller uit de kleedkamer. Een push op de goal wordt onzichtbaar van richting veranderd, laat Kaj kansloos. Het scorebord, keurig bijgehouden door enkele zeer bekwame KNHB officieel, toont 1-1. Den Bosch krijgt even vleugels en weet vlot hierna de begeerde 1-2 te scoren, H1 pareert en Miles weet snel hierna de 2-2 te maken. De strijd is weer volledig open. Langzaam ziet uw reporter het oude H1 de rug rechten, de zaken in eigen hand nemen. Helaas zijn enkele beslissingen van de scheidsen wederom aanleiding tot verwarring. Luca krijgt een groene kaart, H1 in ondertal, gevolgd door een uitstekende redding van Kaj. Noud laat zijn ouderwetse flitsende daai zien, maar de keeper van Den Bosch redt knap. Niek redt kort hierop geweldig, assisteert Kaj prima, ten koste van een lange corner. We sluipen inmiddels de laatste minuten van deze hectische wedstrijd. Hockeydier Miles weet na een weergalozes actie een strafcorner te forceren. Het zal een van de laatste kansen worden om de overwinning te gaan pakken. Luca weet hiermee zeker raad, hij doet waar hij heel goed in is en verzilvert de corner, 3-2. Meteen haalt Den Bosch de keeper eraf en gaat onze Boys met 6 veldspelers te lijf. Ze krijgen een strafcorner, maar staat een Eindhovense paal een treffer in de weg. Pff. De laatste stuip trekkingen van de wedstrijd, waar toch weer de scheidsen in mee gaan. Het laatste toeter signaal van de KNHB brengt H1 waar ze graag willen; plek 2 in poule A. Dus plaatsing voor de Playoffs volgende week zaterdag in Den Haag is een feit.

Heren 1 sneuvelt in de halve finale

Sportcampus Zuiderpark werd al vroeg bevolkt met veel enthousiaste hockeysupporters. Uw vroeg uit de Abcoudense veren verreezen reporter arriveerde rond 10.00 ter plekke. Dit was de halve en hele finale dag aan het Nederlandse Kampioenschap Zaalhockey. Klokslag 11 begon D1 tegen Amsterdam D1. Hoewel soeverein met 4-1 voor lieten de dames voor de vele Pinoké aanhangers de stand gelijk komen tot 4-4. Shoot-outs moesten de beslissing brengen, en deden dat ook keurig, zonder morren. Keepster Kiki Gunneman werd de heldin en smoorde alle nog aanwezige aspiraties van Amsterdam. D1 ging op weg naar de final , die later gespeeld werd tegen HDM (dat SCHC versloeg).

Het werkelijk schitterende sportcomplex bleek een waar genoegen om in rond te lopen. Er worden vele sporten beoefend, volleybal, basketbal, voetbal, badminton, zwemmen, vechtsporten. Helaas echter blijken dit soort giga hallen kwa roosters van de horeca hun schema's niet op orde te hebben; het blijft in deze na-corona tijd merkwaardig dat men daar niet van geleerd heeft.

H1 had andere zaken aan het afgetrainde hoofd. HDM, ongeslagen in de andere poule was tot op het bot gewapend, gelukkig echter louter en alleen maar met prachtige zaalhockey sticks. In de grote zaal, uitgerust met een prachtige rode vloer (de loper kon ik niet vinden), maakte de vele toeschouwers meteen duidelijk dat HDM de favoriet was, en dat het om echte Haagse knikers ging. Deze halve finale was een soort van replay van de vorig jaar gespeelde final . H1 was gewaarschuwd, HDM was de ploeg in bloedvorm, hier troffen 2 mastodonten elkaar.

H1 begon duidelijk aan de wedstrijd met overwicht, domineerde enigszins, maar HDM keek deze sluwe kat even uit de boom; aftasten is het juiste woord voor deze beginfase dacht uw reporter. H1 krijgt strafcorners maar HDM wijkt geen centimeter, hij moet genoemd worden, keeper Joey Walstijn (wie kent hem niet) maakt alles in zijn doelgebied feilloos onschadelijk. Hoewel uw goed geplaatste reporter nauwlettend de wedstrijd tot zich neemt, kan hij niet echt veel spannende, dan wel snelle acties waarnemen; sterker het blijkt ze zijn er niet, nog niet. Wat wel vermeldenswaard is, dat bij een strafcorner van H1, diverse malen te vroeg wordt uitgelopen, op zich geen bijzonderheid, echter wel omdat op een gegeven moment, er nog maar 2 uitlopers naast de keeper staan, en eigenlijk (het gaat nl 4x fout) er maar 1 had mogen staan. Desondanks levert dit buitenkansje (lees kansen) geen treffer voor H1 op, een teken aan de wand?

Dan opeens vlamt H1 als team, altijd hun sterkste punt, Noud vindt dan toch een gaatje langs de keeper en laat glimlachend de 0-1 op het prachtige scorebord verschijnen. De kop is eraf. Ondertussen heeft HDM het lastig, appelleert erg veel, maar de scheidsen treden hier niet tegen op. Ruststand is derhalve deze 0-1, beide teams zoeken even de kleedkamers op. Noem het toeval, maar de tweede helft begint met dezelfde 0-1 stand, wel zo eerlijk.

H1 gaat lekker door met het dominante spel, HDM moet terug, weet zich eigenlijk niet goed raad hiermee, coach Joep van der Loo heeft duidelijk zijn huiswerk uitermate goed gedaan, klasse!! H1 verzuimt de score uit te breiden, waardoor het een echte wedstrijd blijft, en in het zaalhockey kan het zomaar de andere kant opvallen. De strijd wordt eindelijk feller, de wedstrijd heeft dit absoluut nodig; HDM veert op en terug, de gelijkmaker valt, Hidde is kansloos, de 1-1 is een hard feit. H1 staat bijna continue erg hoog, HDM komt er slecht uit, maar fouten kan eigenlijk niemand zich in deze fase permitteren. Maar een mens, dus ook een zaalhockeyer maakt ze soms toch, zo ook nu. HDM ziet een piepklein gaatje, Hidde is ook kansloos op deze push, de 2-1 staat op het scorebord.

Nog redelijk beduusd van deze tegenslag is H1 niet helemaal bij de inmiddels hoogstaande les, en sodemieters, de 3-1 dient zich aan; nu wordt het wel erg moeilijk nog terug te komen. 6 Minuten heeft de Zaalhockeykampioen van vorig seizoen nog om zich uit deze nesten te redden. H1 krijgt weer strafcorners maar maakt ze (net) allemaal niet, en juist dan groeit de keeper van de tegenstander tot een soort van Hulk (weliswaar niet groen) en blijkt onpasseerbaar. H1 wordt er moedeloos van, Hidde gaat naar de kant, zes veldspelers zorgen nu voor de maximale druk op het doel van HDM. H1 stelt werkelijk alles in het werk om dit seizoen toch nog te belonen met een finale plaats. De tong op de schoenen, de laatste stuiptrekkingen, H1 redt het niet, HDM wint. Gezien het gehele wedstrijdbeeld een terechte winnaar, H1 neemt waardig afscheid.

Een wederom prachtig en intens zaalhockey seizoen komt hier ten einde, de blik van onze boys wordt vanaf nu weer gericht op het veldhockey. Alleen Hidde en Niek gaan volgende week het WK Zaalhockey spelen in Zuid Afrika. Dit wordt afgewerkt van 5 t/m 11 Februari 2023 in Pretoria. Wij wensen Hidde en Niek natuurlijk heel veel succes en waanzinnig veel plezier.

Als trouwe Pinoké reporter moet ik natuurlijk vanaf deze plek Dames 1 van harte gelukwensen met het behalen van het Nederlands Kampioenschap Zaalhockey, strakke en volkomen terechte winst tegen HDM. Dames grote klasse, maak er een lekker feestvol weekend van.

Alvast vooruitkijkend kan ik iedereen melden dat H1 zich gaat opmaken voor de tweede helft van het veldhockey seizoen. Ze starten op 5 Maart uit tegen Den Bosch.

Uw altijd schrijvende reporter bedankt alle aanhang van de leukste club van Nederland. We zien, spreken, horen elkaar snel weer.

Voor de wintersporters een prachtige sneeuw vakantie gewenst.

Uw even niet schrijvende reporter,
Bonno Mijnlieff

Valse start H1 bij Den Bosch!

Zondag 5 Maart ging H1 dan eindelijk weer voor het echie, het werd tijd!! Hoewel er guur weer werd voorspeld, heeft uw goed uit de winterstop gekomen reporter, daarvan deze dag helemaal niets gemerkt. De weliswaar gesloten cabrio vond zijn (of is het haar) weg moeiteloos naar Den Bosch, tijdens de rit kreeg uw razende reporter warme gevoelens. In zijn fotografische geheugen ing hij even terug naar 19 September 2021. Weet u het nog, die dag verpulverde H1 de thuisploeg met maar liefst 2-7. Helaas zijn nog steeds resultaten uit het verleden geenszins een garantie voor de toekomst.

Dat bleek ditmaal een waarheid als een koe misschien zelfs wel een flinke stie . Uw reporter nam gelukkig bijna alle mannen (of zijn het nog steeds grote boys) waar op het veld tijdens de warming-up, het ging er serieus aan toe, het blijft genieten van de heerlijke Belgische termen en tongvallen bij dit team. Daarover later iets meer. Jesse en Simon hadden het strijdplan strak in elkaar gezet, de blauwdrukken, zoals altijd keurig tevoren doorgespeeld aan uw reporter, zagen er fantastisch uit, neemt u dat maar aan. Maar plannen maken is net even wat anders dan ze ook uitvoeren, ook dat bleek al heel snel.

H1 kwam weliswaar uitstekend uit gesmeerde startblokken, wilde snel de thuisploeg o.l.v. Marc Lammers, bij de zuidelijke strot gaan grijpen, maar werden al vlot op een betere tegenstander getrakteerd. Dit alles ging volledig gratis, dat dan weer wel. Heerlijke mensen die Brabanders. De thuisploeg nam vlot het heft in handen en voordat H1 wakker was, waren er al een viertal levensgevaarlijke kansen voorbij gekomen, met name dankzij Hidde, bleef het bij de brilstand. H1 veerde enigszins terug maar grossierde in slordige passing, veel technische fouten. Den Bosch was duidelijk de bovenliggende partij, hoewel alle mensen volledig rechtop over het veld wisten te vliegen; Jesse zag het met lede ogen aan; ook uw reporter had er geen goed gevoel bij. Tegen de veldverhouding in kwam H1 toch op voorsprong, het was ons aller Lonny die een razendsnelle uitbraak opzette, langs alles en iedereen snelde, zijn slimme pass bereikte Sebastien, die weet daarmee altijd uitstekend raad, de stand was 0-1, er waren toen 10 minuten gespeeld. Vlot na het begin van het tweede kwart kwam Den Bosch volledig verdiend langzij door een prachtige combinatie, afgerond middels een subtiel en technisch knappe backhand, 1-1.

Net als het begin van het eerste kwart kenmerkte het begin van dit kwart zich wederom door vrij slordig spel van onze mannen, wederom was Den Bosch veel scherper, slimmer, de bovenliggende partij. Het duurde dan ook niet lang voordat de thuisploeg op 2-1 kwam, uit een strafcorner. H1 oogde onzeker, miste de overtuiging waar dit team meestal van overloopt. In de Hoofdklasse kan geen enkel team zich dat permitteren, Den Bosch rook dan ook bloed, en niet lang na hun tweede treffer, speelde de thuisploeg H1 volledig uit, via een mooie hoge passing, wist Oranjeklant Koen Bijen, op Federer niveau, de bal in het doel te tennissen, het scorebord gaf 3-1 aan. Nog geen drie minuten later lag de bal alweer in het zich achter de oren krabbende doel van Hidde. Daarmee was tevens de ruststand bepaald, H1 stond erbij en keek er naar, Den Bosch was min of meer

heer en meester, Jesse moest in de rust aan de slag, zou dit nog goed gaan komen?? Meteen aan het begin van het derde kwart incasseerde Florent een gele kaart, dus 5 minuten moest H1 met 10 man verder, terwijl Den Bosch tegen 11 man al zoveel ruimte kreeg, begon dit zorgelijke vormen aan te nemen, uw reporter zocht naar het nummer van Even Apeldoorn bellen. Tevergeefs. De stand bleef in dit derde kwart ongewijzigd, H1 vocht zich enigszins terug, maar het gevecht ging vooral tegen zichzelf. De wil, de inzet daarover niets dan lof. Het liep gewoon niet, voor geen meter.

We pakken het vierde kwart erbij, geweldig, op een of andere manier wisten onze mannen toch ergens wat extra energie vandaan te halen, en Den Bosch werd steeds meer verder terug gedrongen op eigen helft, er kwamen kansen, alleen nog geen goals. Iedereen voelde aan dat de wedstrijd een beetje aan het kantelen was, het werd spannend, spannender, waanzinnig spannend. Want H1 scoorde de 4-2. Sebastien wist weer slim op de juiste plaats de bal te krijgen en te scoren. Nu was het H1 dat bloed rook, uw reporter overigens kreeg dit totaal niet mee, gezien zijn zware verkoudheid, gelukkig deed dit niets af aan het feit. Kon het dan toch nog??

Er waren op dat moment nog ongeveer 9 minuten te spelen, H1 gaf nu werkelijk alles, het moest!! En ja hoor daar was de 4-3, Miles maakte hem uit een strafcorner, sprong zoals altijd een groot gat in de Bossche lucht, nu moest natuurlijk minimaal ook nog de gelijkmaker erin, uw reporter was inmiddels afgedaald naar het veld, en beende onrustig heen en weer tussen beide dug-outs. Het publiek, maar met name de spelers daar hadden het bijna niet meer van de spanning; Den Bosch voelde de bui al hangen, uw reporter bleef nuchter, er hing niets. Dan...Pieter Sutorius gaat neer en blijft met veel pijn liggen, Chris de fysio begeleidt hem van het veld, Pieter heeft pijn, veel pijn. Laten we hopen dat het meevalt. Het onbetaalbare horloge van uw reporter geeft aan dat er nog 4 minuten en dertig seconden te spelen zijn, dus er is hoop, en H1 recht de sterke ruggen nog eenmaal. In de dying minutes van deze eerste wedstrijd na de winterpauze krijgt H1 nog een giga kans om een gelijkspel uit het vuur te slepen. Miles moet het dan gaan doen, Alexander is nog niet fit, dus kan hij deze grote druk aan?? Het wordt doodstil langs de lijn en het publiek op de tribune verklaart zich hieraan solidair. De corner wordt aangegeven, de stop is prima, Miles zet zijn stick erachter en...niet hij maar de keeper van Den Bosch komt als overwinnaar uit deze finalest ijd. H1 verliest nipt, 4-3.

Als de laatste kruitdampen zijn opgetrokken blijkt dat de concurrentie van H1 ook steken heeft laten vallen, per saldo staan de Heren nog steeds op een prachtige 3e plek. Net boven Rotterdam. Vermeldenwaardige feiten: Lukas Sutorius was er sinds lange tijd weer bij, welkom terug Lukas, houd die knie alsjeblieft heel! Alexander Hendrickx is op de weg terug, volop in training, kan mogelijk volgende week alweer wat minuten gaan maken; een scan van zijn knie moet dat uitwijzen. Lets hope so!! Pieter Sutorius verliet vlak voor tijd het veld met een blessure; het blijkt een gebroken teen. Sterkte!

Enthousiaste groet, uw altijd schrijvende reporter; Bonno Mijnlieff

What a difference a day makes!!

Zaterdag 11 Maart gaat de winterboeken in als guur, koud, nat en geen hockey. Alle ouders werden hierdoor verrast en moesten plots hun kinderen ZELF gaan vermaken. De borreltijd werd vervroegd, met deze temperaturen moest er creatief worden gedacht en gedaan.

Hoe compleet anders liet de zondag zich zien, het leek wel bijna zomer, geen wind, hier en daar liefst 10 graden erbij, uw reporter had bijna de balkondeuren geopend om daar de eerste koffie te lurken.

Voordat H1 zijn aandacht ging krijgen mocht uw (ook flui ende) reporter de topper tussen de Dames van Gooische Veteranen A en ons eigen Veteranen A team begeleiden. Deze zondag was de talentvolle alleskunner Ronald de Vilder ingehuurd. Voor zover niet bekend is Ronald de trotse vader van o.a. Morris de Vilder spelend in H1 en broer Derck de Vilder. Hij speelt al jaren bij Kampong, tevens zit hij in Oranje. Niet zomaar een familie dus. De gretige Gooische vrouwen (overigens niet van de films) gunden hun tegenstanders weinig. Met een gedegen 0-4 overwinning togen zij huiswaarts, om te uit te puffen bij de vele open haarden.

Enige tijd later ontwaarde uw reporter strafcorner kanon Alexander Hendrickx, die op het kleine trainingsveldje door super-fysio Chris werd getest; zoals bekend is Alex op de weg terug na een pittige blessure die hij in Januari in India bij het WK opliep. Het herstel loopt prima, mogelijk volgende week kan Alex zijn dubbelloopse stick weer uit het Belgische vet halen. We hopen allen van harte dat hij snel weer bij de ploeg kan aansluiten en de strafcorners kan gaan verzilveren. De vorige week opgelopen blessure van Pieter Sutorius bleek erger dan verwacht, zijn herstel zal nog even gaan duren. Pieter all the best.

Het was opeens 14.45 dus nam uw enigszins opgewarmde reporter plaats op een van de luxe banken voor het mooiste clubhuis van Nederland. Lekker anoniem, dacht hij, hij werd echter herkend. Enigszins trots werden hem vele complimenten toebedeeld over zijn leuke manier van schrijven. H1 begon de wedstrijd op de derde plaats, Rotterdam, de tegenstander vanaf de vierde plek. Dus een mooie kans weg te lopen bij winst, H1 wist wat het te doen stond.

Begroet door een heerlijk eerste voorjaars zonnetje werd uw reporter, net als het in redelijk grote getale aanwezig publiek, al warm, vandaag gingen we immers goede zaken doen. Echter het leek een déjà vu, net als vorige week tegen Den Bosch waren de eerste 5 minuten volledig voor de bezoekers o.l.v. de steeds jonger wordende Jeroen Herberger; H1 moest meteen terug. Oeps. Maar zoals het een echt topteam betaamt, herstelde H1 vrij vlot de veld verhoudingen, knap. Veel kansen deden zich niet voor, uw reporter hoorde dan ook het niet geboeide publiek achter hem, werkelijk over alles behalve de wedstrijd praten. Het moet gezegd, veel vuurwerk was er niet te zien.

De scheidsen kweten zich ditmaal uitstekend van hun zondagse taak, flo en bijna foutloos. Ook dat mag wel eens gezegd worden, hoewel uw reporter als altijd ook een kritische taak heeft.

We spoelen door naar het derde kwart, want H1 kwam geladen uit de comfortabele kleedkamers. Jesse had ze eindelijk de juiste instructies gegeven, laat hem maar schuiven. Mijn complimenten.

H1 nam Rotterdam in een stalen houtgreep, de duels werden nog steviger, langzamerhand kwam er wat meer ruimte tussen de linies, weliswaar waren de kansen op een hand te tellen. Derhalve kwam uw oplettende reporter tot maximaal 5 stuks, meer nam hij niet waar, wel waar. Het leek soms wel of er meer dan de toegestane 22 spelers op het veld stonden. Na snel rekenwerk echter bleek alles in orde, volkomen legaal en volgens de reglementen.

De wedstrijd had duidelijk een kantelpunt nodig, de vraag was echter wie zorgt daarvoor, Helaas bleek dat de nog steeds gretige Jeroen Herzberger te zijn. Uit de enige (!) strafcorner die de gasten kregen wist hij nauwkeurig de bal langs Hidde te krijgen. 0-1. Twaalfde minuut. Einde 3e kwart.

Het werd duidelijk dat H1 het laatste kwart moest komen, hetgeen dan ook krachtig gebeurde. Alle remmen gingen nu echt los, de gasten werden ver terug gedrongen, Florent dartelde volop, Sebastien liep zich een Belgisch ongeluk, eigenlijk steeg het hele team boven zichzelf uit.

Alle registers gingen nu open, uw reporter, het publiek ging massaal achter de thuisploeg staan. De kansen kwamen er, strafcorners werden verdiend, maar keeper Derk Meijer schitterde deze middag, hoe hij ook bestookt werd, hij stond pal, redde keer op keer bijzonder knap. Tegen het einde van de wedstrijd incasseerde Rotterdam tweemaal geel, maar zelfs deze overtal gaf H1 niet het overwicht om minimaal gelijk te maken. De wedstrijd eindigde in een magere 0-1 voor de bezoekers uit 010, als gevolg hiervan hebben de teams van plaats geruild in de stand. H1 ging van 3 naar 4 en Rotterdam maakte de omgekeerde gang, van 4 naar 3 dus.

Uw altijd doorschrijvende reporter,
Bonno Mijnlief

De Klat erin op de Klatteweg

Tijdens de wedstrijd van D1 die dus ook tegen KZ mochten aantreden, kreeg uw reporter al vroeg die zaterdagmiddag een deja vu. Het Chalet van de thuisclub namelijk lijkt veel op het vroegere clubhuis van de Steekneuzen. Uw reporter heeft daar o.a. de TD's mogen begeleiden, die tot ver in de omtrek als waanzinnig bekend stonden, sterker, berucht waren. In 2010 vervangen door het huidige gebouw. Onze dames streden voor elke meter waren absoluut de sterkere, maar winnen tegen een ploeg die knerpend onderaan staat, is absoluut geen sinecure. De uitslag vraagt u? Een bloedeloze 1-1.

Een cappuccinoetje deed vervolgens wonderen, uw reporter was er klokslag 18.30 helemaal klaar voor en nam een uitermate slimme positie in vlak naast de dug-out van onze eigen mannen. Naast hem stonden de geblesseerde Pieter Sutorius (hij meldde er volgende week weer bij te zijn), Daniel Aarts (hamstring perikelen) en de geschorste Sebastien Dockier. Terug na een knieblessure was Alexander Hendrickx, uw reporter zag een Alex 2.0, beter, sterker.

Van meet af aan kwam de thuisploeg met hoge snelheid richting het doel van ons aller Hidde. H1 moest echt even slikken, hoewel al lang bekend, KZ gaat er altijd fors en hard in, riemen vast dus. Voordat dat goed en wel iedereen gedaan had, lag die verdorpe haagse bal er al in. Nick van Trigt prikte hem er vlak naast de rechterpaal (voor Hidde dan) knap in, de bal kwam als een streep vanaf de 23m lijn bij hem terecht, Nick stond aardig vrij > 1-0 > 9e minuut. H1 veert terug, een knappe eigenschap, er komen kansen, geen wordt benut.

Tevens moet gezegd worden dat Koene Schaper (keeper KZ) antwoord had op werkelijk alle inzetten, complimenten. Vanaf het tweede kwart blijkt er plotseling iemand boven het veld de kranen open gezet te hebben. Het begint motterig, maar al vlot komt het water met bakken uit de Haagse (vloedrijke) hemel.

Zoals bekend mag zijn is hockeyen met regen en kunstlicht niet de ideale situatie voor tophockey. Desondanks wordt er op het natte veld hard gevochten om elke vierkante centimeter. De scheidsen geven geen krimp overigens, ze staan simpelweg erg goed te flui en. H1 domineert grote delen van dit tweede kwart, maar komt vaak net tot de cirkel van de thuisclub, soms net erin, maar echt gevaarlijk kunnen ze (nog) niet worden. Toch komt de gelijkmaker er. Dat komt doordat Alex zijn wapen weer mag inzetten, zijn strafcorner is KZ te machtig. Het scorebord van KZ is goed in orde, zowel de tijd als score worden keurig weergegeven, 1-1.

Het derde kwart laat een sterker H1 zien, op dat moment is Alex al de man van de wedstrijd. Hij staat soeverein en foutloos te spelen, het is geweldig te zien, dat hij opgelucht en blij is dat hij eindelijk weer de wei in kan, heel H1 is er blij mee, net als uw schuilende reporter. Dan, een heerlijk moment, uw reporter staat er met zijn neus boven op (hetgeen overigens iedereen ontgaat) maar Florent weet een hoge

bal van KZ miraculeus boven zijn hoofd aan te nemen, maakt een aantal weergalozes schijnbewegingen, gaat de combinatie aan, en na liefst 4 schijven staat Noud Schoenaker op de juiste plek om de 1-2 aan te laten tekenen. Jesse aan de zijlijn gaat uit zijn dak. Het is dan de 44e minuut, H1 neemt het heft bijna volledig in Amstelveense handen en ruikt bloed. KZ wordt ver terug gedrongen, komt er nog maar spaarzaam uit, maar H1 moet bij de les blijven. H1 weet knap een aantal keren in de cirkel te komen, het zijn echt grote kansen, maar ze gaan er helaas allemaal (net) niet in, of worden uitstekend gered door de keeper van KZ.

Uw reporter zit klaar om de aanstaande 1-3 te gaan noteren, maar in plaats daarvan komt het krachtige en fysiek sterk spelende KZ op gelijke hoogte. Na een 4-tal strafcorners op rij wordt de vijfde Hidde en de verdediging te machtig. De vervelende 2-2 is een feit. Er resten nog een dikke 7 minuten. Deze 7 minuten geven beide teams echt alles, ondanks de regen spatten de vlammen er vanaf, beide ploegen komen nog een aantal keren in scoringsposities, echter de accu's zijn leeg. Eindstand 2-2.

Resumerend verdiende dit H1 de drie punten, maar zit nog steeds in een lastige opstart fase van de tweede helft van deze spannende competitie. In ieder geval tot morgen (zondag 19-3) blijven ze staan op de vierde plaats. Mocht Oranje Rood morgen in en tegen Rotterdam winnen, gaan zijn H1 voorbij.

Uw reporter wenst iedereen een fijne zondag, tevens een mooie (werk) week!!

Bonno Mijnlief

Nadat de afgelopen duels zonder meer teleurstellend waren verlopen, moest H1, vanaf vandaag, 26 maart 2023, het heft in eigen hand gaan nemen, om bij te blijven in de race voor de Playoffs. Erover nadenkend realiseerde uw razende reporter zich dat dit uitgangspunt niet zonder meer vanzelfsprekend is; sterker bijna volledig ontleend is aan het klinkende resultaat van vorig seizoen. Al eerder eens gezegd zijn resultaten uit het verleden geen enkele garantie voor de toekomst, weet u nog?

Desondanks wil H1 natuurlijk graag de Playoffs opnieuw gaan bereiken, dus de druk staat erop. Nadat Dames 1 hun tegenstander, ook HGC, op het allerlaatste moment liet ontsnappen aan een nederlaag, betraden onze Boys het hoofdveld, dat is bij Pinoké nummer 16, en begonnen aan hun opwarmritueel.

Helaas moesten Pieter Sutorius en Daniël Aarts nog verstek laten gaan, uw reporter nam ze gelukkig wel waar aan de zijlijn, wegens blessures en was Gijs afwezig wegens ziekte. Tevens moest assistent coach Simon Organ zich afmelden wegens familie omstandigheden. Mooi om te zien dat out of nowhere de bij Pinoké goed bekende en oud assistent coach Craig Sieben uit de hoge hoed werd getoverd en als vanouds zijn werk stond te doen.

Vanaf het eerste fluitsignaal spoot de bezoekende club uit de blijkbaar goed ingesmeerde startblokken. H1 moest meteen (ver) terug en snel op zoek naar een goed antwoord op de furieus ogende Gazellen. Het eerste kwart werd geteisterd door snel en technisch prima hockey, waar de gasten wel degelijk de bovenliggende partij waren; spaarzaam kwam H1 eruit maar grote kansen deden zich nauwelijks voor. Overigens gold datzelfde voor HGC, dat ondanks het veldoverwicht weinig echt gevaar wist te stichten.

Ook het tweede kwart kenmerkte zich in eerste instantie door een iets sterker HGC, maar uw reporter alsmede het voltallige publiek, voelde dat er iets zou gaan gebeuren. HGC kreeg en miste veel strafcorners, H1 stond pal, Hidde heeft inmiddels de bijnaam gekregen Rocksolid. Dat aanvoelen was juist want tegen de veldverhouding in wist H1 na een aantal miraculeuze lichaamsbewegingen van onder andere Florent, de 1-0 op het scorebord te brengen. Een interview met Florent zou nog weleens een interessant relaas van de flematieke Belg kunnen worden. Het tweede kwart werd derhalve afgesloten met deze 1-0 voorsprong van H1. Er kon gesproeid worden.

We pakken snel het derde kwart erbij, fast forward noemen we dat. Pal na afslag van dit kwart komt Miles Bukkens alleen vrij voor de keeper van HGC en.. produceert een rollertje. De fans en supporters van de thuisclub, en zeker de vele jonge dames aan de zijlijn, slaken een zucht. De complimenten zijn hierna toch weer voor de bezoekers, want onder leiding van de nog steeds erg belangrijke en technisch vaak briljante Seve van Ass, komt HGC weer opzetten. Het spel van beide teams echter wordt steeds rommeliger, veel onnauwkeurige passes, misverstanden.

Jannis moet een gele kaart incasseren, vijf minuten met 10 man derhalve. Einde derde kwart nog steeds 1-0.

Vanzelfsprekend wil maar vooral moet HGC in dit laatste kwart alles op alles zetten om nog enig resultaat te kunnen behalen; tenslotte bungelt deze ooit zo "grote" club inmiddels op de 9e plaats in de Hoofdklasse. Blijkbaar heeft Jesse in dit laatste kwart (??) gekozen om ver in te zakken want uw reporter neemt soms alleen maar spelers van HGC in het toch niet kleine veld waar. Als sluipmoordenaars weet H1 toch weer het spel naar hun onnavolgbare hand te zetten en ontstaat er ruimte, komen er kansen door prima individuele acties, ook strafcorners worden verdiend.

Alexander weet wat er van hem verwacht wordt, maar logischerwijs is na 2 maanden afwezigheid zijn vizier nog niet helemaal scherp, worden tot dan de corners goed door HGC geblokt. Juist als HGC probeert door te drukken om de gelijkmaker op het bord te krijgen, versiert Miles heel slim een, laten we hem maar valreep-corner noemen; Alex komt, ziet en overwint. 5 minuten voor tijd beslist hij de wedstrijd, de 2-0 is een keihard feit. HGC is verslagen en moet teleurgesteld terug naar Wassenaar. Gezien de overige resultaten wijpt H1 over Oranje Rood heen, en voelt zich weer wat beter op de vierde plaats.

Uw reporter, enigszins gekoeld, warmt op weg naar huis alweer wat op en voelt zich senang. Pinoké blijft toch een geweldige club, gezellig, het mooiste clubhuis, sterk bestuur, mooiste complex.

Als wij elkaar bij de volgende wedstrijd van H1 gaan treffen is het alweer April, om precies te zijn 2 April. Het samenzijn zal zich afspelen in het sfeervolle Wagenerstadion.

Deze zondag begint de wedstrijd gewoon weer om 14.45.

Een mooiere generale voor de EHL, op Donderdag 6 April om 19.15 kunnen we ons toch niet wensen?? We zien elkaar, uw reporter wenst iedereen een prachtige week!! Blijf gezond, positief en geniet.

Bonno Mijnlieff

Een slechte generale belooft vaak een goede première!!.

Uw reporter kan het zich bijna niet voorstellen dat H1 dit soort, weliswaar prachtige uitspraken, meeneemt in een wedstrijd tegen de gevallen buurman. En toch, het had er alle schijn van. Niet onze mannen namen het voortouw om Amsterdam het mes op de elitaire keel te zetten, de rollen waren zeker het eerste kwart grotendeels omgedraaid.

De thuisclub deelde de, dat dan weer wel, gewassen lakens uit, en stuurde H1 in die fase regelmatig van het kastje naar de muur. Misschien was het de opgetrommelde heerlijk warm brandende zon die onze mannen roet in de ogen strooide, uw reporter kon en kan nog steeds zijn vinger er niet echt achter krijgen.

Beide ploegen speelden in dit eerste kwart in een slaapverwekkend laag tempo, kansen deden zich dan ook eigenlijk niet voor, de beide 23m lijnen hadden de tijd van hun zondagse leven. Juist als een ploeg als Amsterdam het moeilijk heeft, bij het begin van de wedstrijd stonden ze op de 8e plaats in de Tulp Hoofdklasse, dient je extra scherp te zijn. H1 was dus gewaarschuwd!! Tjakkaboem liet Mirco Pruyser meteen bij het begin van het tweede kwart het Wagener Stadion en masse wakker worden, toch weer hij, een geslepen sluipmoordenaar, maakte de 1-0, de veldverhoudingen volledig tekenent. Nog geen 4 minuten later, heerlijk zo'n WEL goed werkend scorebord, noteerde het bord gewillig de 2-0. H1 stond er bij en keek er beduusd naar, wel GVD!!

Desondanks blijft het tempo te laag, zit er zand in de motor van onze jongens?? Amsterdam echter speelt het slim, laat H1 komen, maar is levensgevaarlijk in de omschakeling, en heeft tevens een aantal zeer handige en technische spelers. Had Jesse zijn huiswerk niet goed genoeg gedaan, uw reporter kan het u niet vertellen. De wetten van de sport blijven echter prachtig en onvoorspelbaar, elke zondag moet je er gewoon weer staan, ongeacht wie de tegenstander is. De thuisclub komt er opeens retesnel (erg snel) uit, een prachtige aanval over 3 schijven, het is inmiddels de 30e minuut, de afronding is zeker ook van grote klasse te noemen, de goal wordt gemaakt door Thijs Harm, een nieuwe ster aan het Amsterdamse fi moment, de 3-0 is een feit. Heren zoekt met deze schier onmogelijk te overbruggen achterstand de kleedkamer op.

Tjakkaboem, eindelijk dan worden de remmen losgegooid, het derde kwart is begonnen, en uw reporter ziet H1 van zich af bijten, de duels worden nu veelal WEL gewonnen, de bal wordt beter in de ploeg gehouden, kortom, H1 laat zich zien, de beer is los...temmen een vergeefse zaak. Zo lijkt het. Dan schrik, Florent gaat neer, is geblesseerd en verlaat het veld, altijd die vraag is het ernstig, zien we hem vandaag nog terug komen?? Uw reporter kan u gerust stellen, het valt mee, Florent komt terug. Medebelg Alex krijgt een

strafcorner en verkleind de vervelende achterstand tot 3-1, er is weer hoop. Het stadion veert op (even oefenen voor donderdag) en H1 drukt Amsterdam opeens ver terug. Lonny and Miles dartelen alsof het een grote lust (en wei) is, de wedstrijd kantelt, nu doordrukken. Jesse heeft het waanzinnig druk met coachen, als een veldheer zet hij de lijnen uit. Het moet, en nu!!

De wedstrijd wordt ook harder, de duels pittiger, dit is wat het publiek in grote getale aanwezig, wil zien, daarom heet het ook een competitie. Beide teams geven nu vol gas. De scheidsen, helaas niet altijd even gelukkig met hun beslissingen, kunnen geen moment verzaken, tophockey heren! De ruimtes worden groter waardoor het een geweldig schouwspel wordt, en beide teams grote scoringskansen krijgen; in een ondertal situatie krijgt Amsterdam een strafcorner, die prima verzilverd wordt, de klus wordt nu wel heel zwaar, een achterstand van 4-1 laat het gelukkige scorebord zien.

H1 heeft echt een wonder nodig om hier nog een resultaat te gaan halen. Een wonder dat zich lijkt te gaan ontwikkelen. Florent neemt heel slim een vrije slag supersnel, maakt ruimte, en goudhaantje Miles tekent prachtig de 4-2 aan, zou het toch nog kunnen?? Uw reporter ziet dat op dat moment nog 7 ½ minuut te spelen is, H1 ruikt bloed, go for the kill.

Tjakkaboem, en daar is tie dan toch, de 4-3 wordt gemaakt door de langste Bukkens, Miles ziet 4-3. H1 heeft nu natuurlijk grote haast, wil forceren, perst werkelijk alles uit de al gepijnigde lijven. Jesse haalt, na lang dralen van de scheids, Hidde eruit, er zijn nog 2 minuten te spelen. Kan deze laatste noodgreep H1 nog een punt opleveren?? Met werkelijk een onmogelijke aanname (door Miles mogelijk gemaakt) krijgt H1 in de dying seconds nog een strafcorner, een mooiere apotheose is niet te bedenken.

In het nemen van de corner valt het eindsignaal, helaas weet beul Alex niet tot scoren te komen. Heren 1 verliest de werkelijk prachtige wedstrijd van de burens met 4-3. Hoewel teleurstellend handhaaft H1 zich mooi op de vierde plek, gelijk in punten met Oranje Rood.

Uw lekker van de zon genietende reporter, Een mooie korte week, donderdag is de dag. Bonno Mijnlief

Kwartfinale urohockey League

Een donderdagavond, die begon met een donderdagmiddag. Een geweldig maar enigszins bescheiden dorp sierde de parkeerplaats achter het fameuze Wagener Stadion; uw reporter droop al van de regen bij binnenkomst. Dat had iedereen zich ietwat anders voorgesteld, want een dag eerder dicteerde de zon. Uw reporter, ooit lid geworden in 1979, trof zijn teamgenoten uit dat jaar van Heren 3. Even op stoom komen, dan snel naar het Wagener, de regen deerde ons niet. Landskampioen Bloemendaal gebruikte al die nattigheid uitermate effectief door hun tegenstanders van Harvestehuder hardhandig de oren te wassen, en voordat de rook van H1 aanhangers kon optrekken stond er een niet mis te verstane 7-2 op het hoestende scorebord. Bloemendaal gaf het goede voorbeeld aan onze mannen, hoe de halve finale aan de EHL te bereiken.

De klok sloeg vlot na deze wedstrijd 19.15 en het publiek ging er voor zitten. Soms zelf staan. Ondanks de niet afluende regen zat de hoofdtribune bijna vol, en zelfs de Pinoké kant pulde uit. Onze mannen begonnen deze kwartfinale tegen stevige Belgen, zelfs inclusief een drietal internationals, daarmee waren de Belgen eerlijk verdeeld over beide teams. De eerder genoemde rookwolken, heerlijk ruikend naar vuurwerk, gaven het echte startschot.

Dartel specialist Lonny wist al snel na een prachtige aanval over links, de credits waren hier voor Lukas Sutorius, met zijn befaamde liggende hogepush de 1-0 te scoren, de zesde minuut. Hoewel die eerste minuten H1 de bovenliggende partij was, lieten de Belgen (Brussel) er geen gras over groeien waarvoor zij gekomen waren, en vooral waarom juist ZIJ hier in de kwartfinale stonden.

Brussel nam deels het initiatief over en kwam er diverse malen levensgevaarlijk uit. Uw reporter zag dat H1 erg veel ruimte weggaf, was het de afgesproken tactiek, een doorgesproken plan, hoe dan ook, kwam steeds vaker goed door, er ontstonden grote kansen, de gelijkmaker kon dan ook niet uitblijven. Met technisch hoogstaand goed spel kwam de 1-1 tot stand. 11e minuut. H1 incasseerde zichtbaar een mentaal tikkie (en niet terug), Europees hockey is toch net even wat anders dan de Nederlandse Hoofdklasse. De knop moest om, en wel subiet. De tegenstander echter maakte uitstekend gebruik van het momentum en 6 minuten later kreunde het toch vrij nieuwe scorebord alweer, de 1-2 was een teleurstellend feit. Een terechte stand dat wel. H1 rechtte de ruggen, het blijft indrukwekkend dit te zien, werkte zich

in het zweet en Alex trakteerde zijn mede Belgen op de gelijkmaker middels een streep van een strafcorner, de 2-2 was een feit. Deze stand werd genoteerd bij het einde van het tweede kwart, oftewel einde eerste helft. Hoewel H1 fris en fruitig en alleszins fel uit de luxueuze kleedkamer komt, wordt er achterin toch slordig met balbezit omgegaan, en Hidde haalt opgelucht adem achter zijn masker, als een aanvaller van Brussel drie meter voor hem opdoemt en... heel knap de bal weet naast te pushen. H1 zwijnt.

Langzamerhand wordt de wedstrijd steeds leuker en echt spannend, beide teams hebben en maken veel ruimte, echter wordt die ruimte te vaak dichtgelopen, zodat het rendement laag blijft. Jammer. Net als de giga kans van Brussel krijgt Lukas opeens een soortgelijke mogelijkheid om af te drukken, Helaas lukt het hem net niet de bal achter de Belgische goalie te krijgen, net naast. Zonde. Dit soort uitgelezen mogelijkheden krijg je, zeker op dit niveau nauwelijks, Lukas weet het en baalt.

Uw reporter zit klaar om te schrijven dat de wedstrijd door H1 gekanteld gaat worden, echter berust dat feit niet op de waarheid; sterker H1 krijgt onnodig kaarten. Jannis gaat eraf met groen, Texas met geel, H1 in ondertal met slechts 9 man. Houston we have a real problem!!

Racing Brussel vraagt een referral aan en wil een strafcorner, in ieders ogen echter onterecht. De wetten van de sport echter werken anders, de referral wordt toegewezen, strafcorner. Hidde is kansloos tegen de harde hoge push, Brussel leidt met 2-3. Brussel speelt de laatste minuten knap en professioneel de wedstrijd uit. Het is inmiddels de 49e minuut, Hidde gaat eruit, Jesse en H1 stropen nog een keer de strakke mouwen op en gaan voor de gelijkmaker. Het is te laat, H1 verliest.

Voor H1 een grote teleurstelling, natuurlijk ook voor alle enthousiaste supporters. Iedereen blijft beteuterd achter in het inmiddels droog geworden Wagener Stadion.

H1 heeft op Europees niveau zijn visitekaartje afgegeven, de smaak zonder meer te pakken.

Uw nooit afl tende, immer enthousiaste razende reporter; Bonno Mijnlief

Eurohockey League

Dat waren even totaal andere omstandigheden bij de dageraad op zaterdag 8 april.

Weg was de regen, de kou uit de lucht. Een zonovergoten ochtend, tijd voor H1 om echte zaken te gaan doen, wederom in het nu wel uitnodigende Wagener Stadion. Uw reporter was er al vroeg bij, trof veel voor hem bekende Pinoké leden. Het was een indrukwekkend geheel, het Promodorp professioneel gestuurd door pure vrijwilligers van deze, nog steeds leukste en gezelligste club van Nederland, inderdaad Pinoké.

Een perfecte Latte Machiatto maakte de start van deze dag ideaal, uw reporter ging er eens even goed voor zitten op de tribune achter de goal waar H1 de tweede helft naar toe ging spelen. Als belangrijke reporter is het altijd zaak om je netwerken uitermate zorgvuldig te onderhouden. Dat kunt u gerust aan deze man overlaten, de wedstrijd kon beginnen, het beginsignaal klonk.

Het moge duidelijk zijn dat in de Euro Hockey League geen zwakke teams vertoeven. Vandaag waren het de Duitse mannen van Harvestehuder, afkomstig uit Hamburg. Een club met een lange en rijke historie, opgericht alweer enige tijd terug, 15 mei 1919. Afgelopen donderdag waren deze mannen gekleineerd door Bloemendaal, kregen een pak slaag van liefst 7-2 aan de strakke Duitse broek, kortom vandaag tot op het bot getergd om H1 aan te pakken.

Dezelfde instelling had ons H1 ook meegenomen na donderdag, waar na een pittige wedstrijd verloren werd van Racing Bruxelles. De 3-2 gaf die veldverhoudingen goed weer.

Harvestehuder kwam vliegend uit de startblokken, H1 moest meteen volop aan de zonnige bak. Het viel uw reporter weer op, net als afgelopen donderdag, dat H1 bijzonder veel ruimte liet aan de razendsnelle en technische tegenstanders. Hij dacht er het zijne van. H1 weet vlot een aantal serieuze kansen helaas (net) niet in treffers om te zetten, maar de zaterdagse toon is zonder meer gezet. De tegenstander zet zich schrap, de wedstrijd is los, de eerste strafcorner. Miles versiert hem weergaloos, onze beul Alex komt naar voren en drukt af, H1 leidt met 0-1.

Meteen bij het begin van het tweede kwart verdient Florent volkomen terecht een strafcorner nadat hij hard op zijn stick wordt geraakt, wederom een strafcorner, komen we vlot op een fijne 0-2? iets is minder waar, de corner wordt geneutraliseerd, Harvestehuder komt er snel uit en weet na een prachtige aanval de gelijkmaker te scoren, H1 staat erbij en kijkt ernaar. Feit is 1-1. H1 heeft nog niet met de scherpe ogen geknipperd of de bal ligt er alweer in, 2-1. Hidde is kansloos. Het is duidelijk een mogelijk kantelmoment, H1 probeert zich te vermennen, maar dat kost tijd en gelukkig worden de andere kansen niet door de Duitsers verzilverd; H1 zwijnt behoorlijk. Het is bijzonder knap van onze mannen dat ze zich weten terug te knokken in deze lastige fase. Na een gegeven en gekregen

strafcorner, wordt deze op de doellijn met de voet gestopt. Logisch gevolg is een strafbal die beheerst door alleskunner Alex wordt omgezet in de 2-2. De rust komt voor beide teams als groepen, even hergroeperen, back to the basics.

Harvestehuder komt echter scherper uit de kleedkamer en weet in de zesde minuut na rust de 3-2 op het inmiddels goed draaiende scorebord te laten verschijnen. H1 staat nu wel meteen aan en er komen aan beide kanten kansen, en onze mannen drukken hun inzet uit in de gelijkmaker. Een geweldige aanval gaat hieraan vooraf, het is Boris die hem prachtig weet in te tikken!! De wedstrijd is nu echt los, het publiek geniet van twee sterk acterende teams op hoog niveau.

Na een fastbreak krijgt H1 een strafcorner te nemen, Alex staat fier en maakt um, het is 3-4 Gaat H1 deze pot over de Europese streep trekken? Uw reporter blijft het antwoord schuldig. Het vierde kwart laat een tweetal giga kansen zien voor Sebastien, het lukt hem helaas beide keren niet om de score te verhogen dus blijft de marge erg klein, slechts 1 doelpunt. De zesenvijftigste minuut, nadat beide teams zichtbaar vermoeid raken, is het dan toch Harvestehuder dat de gelijkmaker weet af te dwingen; resteren nog 4 minuten om het af te maken.

Het stadion gaat op de puntjes van de (ietwat oncomfortabele) banken zitten om in deze beslissende fase van de wedstrijd niets te missen, de vraag is komt er een winnaar of worden het shoot-outs. De laatste minuten gaan in en na een slimme pass van Florent op Miles, weet die een Duits voetje in de cirkel te vinden het (het blijkt maat 44) en de strafcorner is een feit. Krachtmens Alex moet het dan maar gaan doen, het stadion houdt de adem in (uw reporter niet) En hij doet het, uiteindelijk weet de Duitse keeper de bal enigszins af te remmen met zijn stick, maar de bal heeft een eigen willetje en rolt tergend langzaam de goal in, H1 staat voor met 4-5. Nog 2 minuten, maar H1 laat de Duitsers niet meer terugkomen, de winst is binnen!! H1 van Pinoké eindigt hiermee op de vijfde plek, een bijzonder mooie en klinkende prestatie.

Het stadion staat en masse op en geeft beide teams een volkomen terecht applaus voor deze prachtige wedstrijd, uw reporter voelt zich trots, H1 heeft het geflik . Een groot compliment verdienen hier ook de 2 uitmuntend goed flui ende scheidsrechters.

Zaterdag 8 April gaat hiermee de Pinoké boeken in als een historische mijlpaal.

Uw trotse en razende reporter;
Bonno Mijnlieff

Sunny Saturday

Bijgekomen van het Paasweekend, Pinoké did Europe, en hoe!!! Toen alle paaseitjes waren gevonden, uw reporter had er liefst 23 in zijn mandje, het Promodorp weer zijn parkeerplekken had vrijgegeven, werd het zaterdag 15 april.

Het blijft een beetje vreemd nog op een zaterdag naar Heren 1 te gaan kijken. Maar alles went op den duur, zo vond uw reporter zich terug naast het Wagener Stadion. Het zonnetje deed zijn uiterste best wat warmte te doneren, de wind echter werkte niet mee.

Vandaag kwam HDM uit Den Haag op bezoek; voor H1 altijd een lastige tegenstander. Daarbij hun plek op de ranglijst, 3e van onderen, of zoals uw wilt 10e van boven. Uw reporter, gewapend met zijn bekende voorkennis, kwam al vrolijk het terrein op gelopen; Want op Pinoké trekken ze gewoon een laetje open als er een assistent coach nodig is. Kasper Vrolijk dus assisteerde vandaag Jesse Mahieu, de toon was gezet en dus vrolijk.

Opvallend is de manier waarop dit H1 zich meteen na afslag manifesteerde. Uw reporter, zelf ooit een begenadigde speler, zag een nieuw concept van Jesse. H1 stond van meet af aan hoog, maakte snel duidelijk aan HDM dat er niets maar dan ook helemaal niets te halen zou zijn vandaag. Message received counterde HDM en masse. Mochten zij al aspiraties hebben gehad, überhaupt iets mee te kunnen nemen naar het Haagse, dan waren die meteen al de bodem ingeslagen. H1 bepaalde het resultaat.

Dat vervelende windje maakte het kijkspel er enigszins minder om, maar de zon won regelmatig die strijd waardoor het eerste kwart een genoeglijk kijkspel werd, eindigend in 0-0. Vermeldenswaard, uw reporter mag dan een groot Pinoké fan zijn, hij blijft natuurlijk altijd oog houden voor de prestaties van elke tegenstander. HDM namelijk kreeg zeker ook goede kansen, zoals in de 13e minuut, maar aangezien dit H1, ook in verdedigend opzicht geen zwakke plekken kent, stond Daan Bonnhof pal om de bal voor de doellijn easy op te pakken en zodoende deze kans onschadelijk te maken.

Het tweede kwart geeft zeker in het begin een vergelijkbaar beeld als het eerste, HDM heeft weliswaar de versnelling in de vooruit (voor kenners drive) staan, maar de motor van H1 beschikt duidelijk over veel meer pk's. Opnieuw moeten de gasten ver terug op eigen helft. H1 toont een bijzonder knap geduld, blijft gaan voor de combinatie en vindt elkaar moeiteloos; het inmiddels in grote getale aanwezige publiek geniet, gelukkig wel met mate. Uw reporter dit al schrijvend herkent deze slogan ergens van, u ook?? Draaitol / slingerarm Miles heeft het (ook dat nog) op de soepele heupen en de verdediging van de bezoekers wordt er helemaal tureluurs van, Miles heeft plezier, zo moet het zijn.

Een sproeibeurt later wordt de wedstrijd hervat met een tegenstander die duidelijk peppers in de rust heeft genomen, nu is het H1 dat terug moet, effe hergroeperen hoor ik Jesse zeggen. Gijs laat zien dat hij weer helemaal terug is door een knap blok te zetten op een waanzinnig belangrijk moment, net voordat een aanvaller van HDM wil uithalen. Klasse Gijs. Een uitbraak van onze mannen, een hoge bal van links naar rechts, een verdediger van HDM verslikt zich lelijk in de ogenschijnlijk makkelijk te stoppen bal, die belandt bij Miles die beheerst de openingstreffer voor zijn rekening neemt. U begrijpt de 1-0 is een lekker feit. Tergend laat (of is het langzaam) komt die stand tevoorschijn op het scorebord.

Uw reporter is verplicht te melden dat helaas grote delen van de wedstrijd niet echt bijzonder inspirerend zijn, het maakt de wedstrijd zelfs een beetje saai. H1 kan en wil wel, maar echt grote kansen doen zich nauwelijks voor. HDM is hier vandaag niet voor spek en bonen, maar nooit krijgt uw reporter de indruk dat zij H1 echt pijn kunnen doen. Op zich een prettige wetenschap. Stand einde derde kwart 1-0. Dan snel na het begin van het vierde kwart versiert HDM een strafcorner, Joppe tikt met ware doodsverachting de bal iets te hoog tegen een tegenstander. Shit happens. De strafcorner levert geen echt gevaar laat staan een treffer op.

Met zijn soepele heupen maakt Miles weer eens een heerlijke actie in de cirkel en stelt Boris daarmee in staat, overigens geen gemakkelijke kans, met de backhand de 2-0 te maken. Uw reporter en het publiek weet het, de wedstrijd is beslist, H1 houdt de drie punten in huis. Puur voor de statistieken weet strafcornerbeul Alex de 3-0 op het vrolijke scorebord te zetten.

H1 houdt het heft in eigen hand, morgen speelt de "concurrentie", we gaan het zien.

Profici t H1, knap om ook dit soort lastige wedstrijden tegen taaie tegenstanders keurig in winst om te zetten.

Uw reporter kijkt zoals gewoonlijk alweer vooruit naar volgende week.

Uw altijd optimistische reporter, Bonno Mijnlieff

Heren 1 houdt het hoofd erbij op het Kopje!!

Even terug in de hockeytijd, weet u het nog 26 en 28 mei 2022. Geschiedschrijving van de bovenste plank. H1 drijft jarenlange Landskampioen Bloemendaal tot grote wanhoop. Op 26 mei H1 zonder meer de winst verdiende, niet kreeg wegens een vermeende strafcorner. Dat bleek toch een behoorlijke knak 2 dagen later. Uw reporter meldt het nog maar eens, H1 van Pinoké werd 2e van Nederland!!

Gedane zaken uit het verleden nooit enige garantie voor de toekomst, weet u dat ook nog?? Vandaag een redelijk zonnige dag in het Bloemendaalse, uw reporter had het beloofd dus... In de ochtend echter floot uw in het geel gehulde reporter eerst nog even Pinoké Heren 2 tegen, jawel Bloemendaal Heren 2. Als opwarmertje voor de middagsessie zullen we maar zeggen. Heren 2 kweet zich uitermate strak van de taak en wees de koploper met 4-3 solide terug. Vermeldenswaard hier is de winnende treffer, zonder meer de goal van het jaar, rechts hoog in de kruising; voor de Bloemendaalse keeper derhalve in de linkerkruising. De naam van de man die de trekker ziedend hard overhaalde??? Joep van der Loo.

Gezeten op de bescheiden tribune naast het mossige hoofdveld van Bloemendaal zette uw reporter de bril op scherp, zwaaide kort naar de altijd bescheiden manager van H1, Jetze Oosthoek. De sproeiers echter in het Bloemendaalse lijken nog te dateren uit de tijd dat uw reporter er zijn hockeywedstrijden speelde. Ik hoor u denken, vragend... uw reporter deed dat tussen 1970-1976. Gevolg > alle zitplekken doornat, maar Bloemendaal supporters bekend met dit probleem, zijn zo vriendelijk hun handdoekjes ter beschikking te stellen om alles droog te maken.

Het eerste kwart kenmerkt zich door een dominant H1 dat de thuisploeg een koekje van eigen deeg lijkt aan te bieden; Bloemendaal staat erbij en kijkt ernaar, verbouwereerd, H1 zet de toon. Uw reporter voelt duidelijk dat dit H1 vandaag een uitstekende vibe bezit, er is wat te halen hier. Gelukkig is oud H1 topper Dennis Warmerdam mild als hij een vette kans krijgt voor Hidde. Er komen meer kansen, voor beide teams, maar beide keepers houden hun doel keurig schoon.

We vinden elkaar terug in het tweede kwart, de uitstekende vibe al eerder gememoreerd door uw reporter, blijft zich tonen; H1 maakt het spel, de thuisclub kan natuurlijk met 6 internationals goed hockeyen, maar Jorrit Croon en Floris Wortelboer worden uitstekend geneutraliseerd. Deze twee zijn vaak de mannen die het team op sleeptouw nemen; H1 laat het niet gebeuren.

In de dertigste minuut weet Sebastien knap een ziedende backhand los te laten. Maurits Visser, de keeper van de thuisclub weet niet wat hem overkomt en moet capituleren, 0-1. Vervolgens ziet uw reporter, en alle andere supporters de wedstrijd op en neer golven. De niet ver van het veld gelegen Noordzee zou er zonder meer jaloers

op zijn geweest. Natuurlijk hockeyt de thuisclub vol overgave om de bal in het doel van Hidde te krijgen. Net als vorige week HDM, heeft ditmaal Bloemendaal niet echt de overtuiging.

H1 heeft daar natuurlijk behoorlijk lak aan en dondert verder, speelt ook slim. Drie minuten na de goal van Sebas, kan mede-belg Florent natuurlijk niet achterblijven. Vanuit een moeilijke hoek weet hij, min of meer volkomen terecht, H1 op 0-2 te zetten.

Die vibe is geweldig, H1 weet elke actie, kans van de thuisclub uitstekend te pareren. Zeker Bloemendaal komt regelmatig uitstekend en zeer gevaarlijk door en dus voor Hidde, echter het scorebord houdt zijn linkerpoot stijf en handhaaft de 0. Brave jongen. De wedstrijd wordt onvriendelijker, er vallen kaarten, zelfs gele en die kunnen weleens een kantelpunt gaan zijn als het om de echte knikkers gaat. Of de kaarten terecht zijn??

Desondanks zelfs in ondertal houdt dit unieke H1 stand, verkoopt de Amstelveense huid duur. Het is eerder de 0-3 die zich zal melden, dan de aansluittreffer van de thuisclub.

Het derde kwart eindigt in de eerder genoemde 0-2 voorsprong voor H1. Het vierde kwart volgt gewillig. Ondanks verwoede pogingen van Bloemendaal de stand een prettiger aanzicht te geven, staat H1 als een huis, sterker een bunker is een betere vergelijking. Florent en Lonny werken zich een slag in de rondte en brengen vaak de broodnodige rust.

Toch komt die verdomde 1-2 op scorebord te staan in de achtenvijftigste minuut. Goed balen. Maar dit H1 knippert niet eens met de scherpe ogen, Bloemendaal pakt nu alle wapens uit. De scheidsrechters die een puike pot staan te blazen, hebben werkelijk al hun kwaliteiten nodig om de wedstrijd in de hand te houden. Kaarten wederom zijn een logisch gevolg. Bloemendaal komt als een ware vechtmachine nu richting het doel van Hidde. In de laatste minuut staan er 20 mannen, verdeeld over 2 teams in de cirkel van H1. Normaliter zou dit eigenlijk verboden moeten worden. Het mag door, en in die laatste minuut krijgt de thuisclub nog een (betwiste) strafcorner. Het zal toch niet hoort uw reporter zichzelf denken... Het zal helaas wel... Tim Swaen, afzwaaiend aan het eind van dit seizoen bij de Landskampioen, maakt um. Eindstand dus een frustrerende 2-2, waar dit H1 zonder meer recht had op de volle winst.

Het harde gevolg is dat hierdoor H1 naar de vijfde plaats zakt, voorbij gestreefd door Oranje Rood. OR heeft 34 punten, H1 32, Den Bosch volgt als zesde met 29 punten. Er zijn nu nog 3 wedstrijden te spelen.

Uw trouwe altijd razende reporter,
Bonno Mijnlieff

Een klappertandend Kampong komt met de schrik vrij!!

Een zondagochtend gekenmerkt door wat gevoelige klappen. Coach Jesse Mahieu gevelde door voedselvergiftiging, manager Jetze Oosthoek die plots werd weggeroepen naar Pisa, een probleem blijkbaar met een wankelende toren. Het derde dit H1, zoals gewoonlijk helemaal niet. Sterker, inderdaad daar worden onze mannen alleen maar sterker en beter van. Opvreten gingen ze dit Kampong, en niets anders!! Interim coach Joep van der Loo stond moeiteloos voor de groep alsof hij nooit anders deed.

Bijzonder attent werd de warming-up door H1 vlak voor de neus van uw goed ingesmeerde reporter afgewerkt; uw reporter kneep sowieso in zijn vuistjes want vlak naast hem acteerde Ellen Hoog. Tenslotte ligt het reporter-vak niet zo ver verwijderd van het presentator-vak.

Hoewel het had gekund, eigenlijk had ontmoeten werd de wedstrijd helaas géén prachtige broederstrijd tussen Morris en Derck de Vilder. De blessure van Morris bleek hem te machtig. Vermeldenswaard is dat spits Terrance Pieters ook geblesseerd is.

Vanaf het eerste fluitsignaal van de twee topscheidsen, Coen van Bunge en Thijs Retra dicteerde H1 grotendeels het spel en maakte aan de thuisploeg snel duidelijk dat een eerste plaats in deze competitie op de mannen van H1 geen indruk maakt. Om uw reporters woorden flink wat kracht bij te zetten, kreeg het publiek het eerste kwart een felle strijd te zien, de kansen veelal voor H1, strafcorners echter werden allen niet benut. H1 stond dit eerste kwart hoog, een nieuwe tactiek die moeiteloos door Joep werd overgenomen van Jesse, het benauwde dit Kampong in hoge mate (vat u hem?) maar vooralsnog bleef het gelijk.

Toch valt de treffer dan vaak juist aan de andere kant, Kampong worstelde zich langs de verdediging en het was aanstormend talent Duco Telgenkamp die de bal uit een schier onmogelijke hoek slim langs een verbouwde Hidde wist te prikken. Het scorebord antwoorde snel 1-0. Hoewel hij de stand wél kon vermelden, lukte het hem niet de tijd bij te houden. Punt van aandacht. Einde eerste kwart werd besloten met die 1-0 voor de thuisploeg. Absoluut vermeldenswaard echter is de actie van Daan Bonhof die het even op zijn uitermate flitsende heupen reeg en 5 man van Kampong zijn hielen liet zien. Een wereldactie zonder meer.

Het tweede kwart is nog niet begonnen of de thuisploeg toont een ander gezicht. Bijna onherkenbaar zou uw opletende reporter haast willen zeggen. H1 moet nu plots terug en krijgt een koekje van eigen deeg. Overigens zeer smaakvol, dat wel. Beide teams hanteren nu een hoger tempo, hetgeen ook absolute noodzaak is. Het blijft in de ogen van uw reporter toch een drama hoe de hoge bal wordt geïnterpreteerd; nog steeds zijn zowel de reacties van de spelers als die van het publiek vol onbegrip. Kampong is dit tweede kwart duidelijk de bovenliggende partij, maar H1 staat als een huis.

H1 weet de foutloos keepende David Harte een aantal keren het vuur aan de Ierse schenen te leggen. David geeft echter geen krimp, komt telkenmale als winnaar uit de duels. Grote klasse.

Het zonovergoten terras krijgt meteen in het derde kwart een fel aandringend H1 te zien. Kampong traineert duidelijk het tempo, heeft geen haast, daar waar onze mannen nu echt moeten komen; juist door deze tactiek lijkt H1 ietwat in slaap gesust te worden. Ware het niet voor onze topkeeper Hidde Brink dan was de achterstand al verder opgelopen. Hidde maakt een aantal een op een magistrale reddingen die in Oranje niet zouden misstaan. Overigens kon uw reporter Jeroen Delmee niet waarnemen aan de zijlijnen. Einde derde kwart laat nog steeds die niet onmogelijk in te lopen achterstand van 1-0 zien.

Het laatste en vierde kwart moet dan de gelijkmaker gaan tonen, liefst meer vindt heel H1. De perfecte manier van elkaar vinden tussen onze internationale Belgen is een streling voor het oog. Regelmatig weet Alex mee naar voren te gaan moeiteloos zowel Sebastien als Florent aan te spelen. Het is duidelijk dat Alex met name, de voorhoede en spitsen in stelling moet gaan brengen. De kansen dienen zich opnieuw in ruime mate aan, maar stranden telkens weer op de pal staande verdediging van Kampong, en zoals al eerder aangegeven, op keeper David Harte. H1 voert nu een ware belegering uit op het doel van de thuisclub. Behalve Hidde bevinden zich regelmatig 21 spelers in de cirkel van Kampong. Uw reporter denkt soms..Het Busje is Vol!! Bij het uitvoeren van een belegering gaan er soms weleens dingen anders dan je wenst.

Die drommelse, verdomd snelle Derck de Vilder leidt een prachtige uitbraak in. Strafcorners. Cornerspecialist Jip Jansen drukt kiezelhard af, met bal en al verdwijnt Niek Merkus in het doel. 2-0. Alle supporters van H1 inclusief uw reporter weten dat het nu wel heel moeilijk gaat worden. Dus klinkt het vanaf de Pinoké bank: De dood of de gladiolen!!! Voor de onwetenden we gaan alles of niets spelen, alles is geoorloofd. Het nu wel volledig functionerende scorebord geeft nog 5 minuten aan. Er zijn gekkere dingen gebeurd dus waarom niet nu en waarom niet hier??? H1 zet nu werkelijk alles op alles en drukt Kampong nogmaals ver terug in eigen cirkel. Strafcorners volgen en Alex recht zijn Belgische rug. Gijs verdient de laatste na uitstekend doorzetten, Alex legt aan en balt zijn oervuist. 2-1. Er restten nu nog slechts een tweetal minuten, maximaal zou een gelijkspel nog haalbaar zijn. H1 komt helaas tijd tekort en verliest de wedstrijd, maar speelt een pot om van te watertanden.

Nadat op alle velden de rookwolken zijn opgetrokken bevindt H1 zich nog steeds op de vijfde plek. Drie punten minder dan Oranje Rood. Drie punten meer dan Den Bosch. Kampong, Bloemendaal en Rotterdam zijn geplaatst voor de Playoffs.

Uw er altijd geloof in houdende razende reporter,
Bonno Mijnlief

A Small step for a man, a giant step for Pinoké!!

Zondag 7 mei 2023 gaat de geschiedenis boeken in. Heren 1 neemt een grote stap op weg naar de Playoffs.

De felbegeerde vierde plek in de beste hockey competitie was de inzet. Het bezoekende Oranje Rood begon de wedstrijd met 3 punten voorsprong op H1. Alleen winnen telde dus voor H1, het in grote getale aanwezige publiek was op de hoogte.

Zonder de (nog steeds) geblesseerde Morris en Pieter werd de alles of niets strijd aangevangen. De temperatuur was hoog, de sfeer uitermate goed, Pinoké ging er ditmaal eens goed voor staan. Uw reporter kwam bij puur toeval voor de wedstrijd aan tafel naast Pirmin Blaak te zitten. Een leuk gesprek later gaf hem een goed inzicht in het leven van een pure topsporter. Tevens bleek Pirmin nog steeds teveel last te hebben van een opgelopen hersenschudding. Derhalve stond, net als de afgelopen wedstrijden, de keeper van JA1 van OR op het doel. Zijn naam Nikie Verbeek, H1 zou aan hem een zware dobber krijgen.

Vlot na het begin van deze giga belangrijke wedstrijd testte Alex de kwaliteiten van de jongeling. Nikie gaf bij de eerste strafcorner van de Belgische Beul geen krimp. Vrijwel het gehele eerste kwart domineerde H1 de wedstrijd, zette de lijnen strak uit. OR zakte ver terug, speelde angstig, door het lage tempo waren de Oehs en Aahs nauwelijks te horen.

Scherp en met een moordend tempo begon H1 in het tweede kwart aan OR duidelijk te maken wat en vooral wie er vandaag het alleenrecht had op de overwinning. Een magnifieke hoge bal op iles werd probleemloos aangenomen door de jongste van de Bukkens broertjes, afgevuurd op het doel van de gasten, gered door de keeper, maar de rebound gescoord door dolkoning (en haarspecialist) Marlon Landbrug. (voor intimi Lonny) Opvallend is het feit dat hockey.nl hem soms Marlon Landbrug en soms Marlon de Boer weet te noemen. De 1-0 een feit.

Hoewel OR af en toe verwoede pogingen deed om aan te vallen, bleef hun tempo te laag om echt gevaar te stichten in de verdediging van onze mannen. Mocht er dan toch

nog eentje los blijken te lopen, staat daar altijd ons aller Hidde weer paraat om die te neutraliseren. Niemand uitgezonderd viel uw reporter vandaag Daan Bonhof weer op die met zijn eindeloze lichaam, en uitschuifarmen (onbetaalbaar naar het schijnt) weergaloos stond te spelen. Vlak voor het verstrijken van de speeltijd in dit tweede kwart verdient H1 nog een strafcorner. Uw reporter met de pen in de aanslag noteert alvast de zevenmijs passen die Alex neemt op weg naar zijn domein, die prachtige cirkelrand. Dat zou lekker zijn...vlak voor rust die rustgevende 2-0.

Zijn pen hapert, want de bal wordt prima naar de zijkant verwerkt door de keeper. Laat toevallig uw reporter nu net daar aan het hek staan!!! En zien dat de bal razendsnel (heel snel) wordt genomen door Miles die Florent bereikt en die op zijn beurt vliegensvlug met een strakke breedte pass de bal panklaar legt voor medebelg Sebastien. 2-0. Met deze stand (dus drie punten) staat H1 met anderhalf been in de Playoffs. Uw reporter gunt zich even dit droommoment tijdens de rust, maar vlot na het sproeigeweld van de nieuwe spoeiers is hij weer nuchter.

Het begin van het derde kwart laat nog steeds geen aandringend Oranje Rood zien, hetgeen op zijn zachts gezegd een vreemde gewaarwording is. Tenslotte wordt verondersteld dat zij toch (ook) graag de Playoffs willen gaan spelen. Zichtbaar is het nauwelijks op het veld, of is het misschien onmacht?? Derde mogelijkheid is natuurlijk dat H1 gewoon te goed is en dit OR eigenlijk al heeft zoekgespeeld. Vlot pakt uw reporter het alles beslissende vierde kwart erbij, want nu moeten de bezoekers echt gaan komen. H1 staat als een huis, koestert die prettige 2-0 en laat OR (uit)razen. Alweer weken geleden kon uw reporter de uitdrukking drop en drover hanteren, maar die kwam al langere tijd niet in beeld gezien de veld verhoudingen. Hij noteert hem nu maar weer wel, omdat OR rijp voor de sloop is, die derde goal zou het definitieve knockout van de ploeg uit Eindhoven betekenen.

Het DNA van dit H1 herbergt in onzichtbare compartimenten die tactiek wel degelijk en langzaam aan draaien ze de duimschroeven verder aan. Er komen grote kansen, een aantal keren verschijnen spelers van H1 alléén voor die arme junioren keeper Niekie, maar deze pareert zowaar alle mogelijkheden, een derde treffer laat op zich wachten. Niekie moet zelfs het Amstelveense veld ruimen (en doet dat natuurlijk gedwee) zodat de bezoekers de laatste acht minuten (!!) met elf veldspelers gaan proberen nog iets te redden.

Dat redden gaat voor OR zelfs de goede kant op nadat zij middels een strafcorner op 2-1 weten te komen. Op dat moment zijn er nog een kleine drie minuten te spelen. Alles hands aan dek buldert Jesse vanuit de dugout. De bezoekers beuken nu op het doel en de verdediging van H1 maar die geven geen enkele krimp. Samen sterk is het devies en dat werkt, OR komt er niet doorheen, maar echt billen knijpen wordt het simpelweg niet.

De wedstrijd eindigt volkomen terecht in een vette 2-1 overwinning van H1 die daarmee een grote stap heeft gezet op weg naar de Playoffs. De laatste wedstrijd, volgende week uit op en tegen Voordaan dient nog wel gewonnen te worden. Daarmee zijn de Playoffs dan definitief . H1 heeft vandaag een klasse prestatie geleverd, volgende week de beloning.

H1 van harte gefeliciteerd met jullie knappe winst op Oranje Rood. Maak er een goede week van op weg naar Voordaan.

Een trotse razende reporter,
Bonno Mijnlief

Als het Ergens kan is het wel in Groenekan!!!

Een zaterdagmiddag waar de zon en de vierde plek in de Hoofdklasse elkaar vonden!! H1 plaatst zich knap voor de Playoffs van het seizoen 2022-2023.

Uw reporter vond de weg naar Groenekan gelukkig zonder problemen. Met zijn net gewisselde Beetle arriveerde hij ruim op tijd op de Lindenlaan. Helaas werd hij keihard de toegang geweigerd door een ietwat beperkt sprekende verkeersregelaar, er was geen doorkomen aan. Stukkie lopen was een genoegen.

Het was bijzonder grappig dat hij al lopende achterop werd gereden door het voltallige H1. Natuurlijk werden zij WEL doorgelaten, uw reporter kon er heerlijk om glimlachen. What a way to start a day.

Omdat er dus veel tijd was kon uw reporter samen met de geblesseerde Morris de Vilder en de niet spelende Noud Schoenaker, van gedachten wisselen over interessante onderwerpen. Vanzelfsprekend kan en zal hij hierover geen nadere details aan het papier toevertrouwen.

Tjakkaboem!!!!

Nog geen minuut gaf het prachtige scorebord aan toen beul Alex de 0-1 al liet noteren. De ietwat verbouwereerde scheidsen wisten niet wat hen overkwam. Nadat zij de resterende slaap uit hun toch goed geopende ogen hadden gewreven, was het ons Belgische Duveltje Sebastien die alweer de 0-2 liet aantekenen, nog geen 5 minuten gespeeld. Voordaan voelde de bui al hangen, hoewel de lucht bijna geheel blauw was, beetje vreemd. Tjakkaboem weer die dekselse Alex vuurde alweer een kanonskogel af en bracht de stand op 0-3. Nog geen twaalf minuten had dit geduurd en hoewel Voordaan van goede wil was, begrepen ze meteen dat een stunt, van welke categorie dan ook, hier niet op de planning stond.

H1 maakte korte metten met elke illusie. Terecht, want er stond iets op het spel tenslotte. Uw reporter kon toch de vergelijking van David en Goliath niet wegstrijken uit zijn gedachten. H1 combineert naar harte lust, Voordaan geeft goed partij maar de wedstrijd heeft al snel iets van een doordeweekse trainingspartij; maar dan van 2 verschillende klassen welteverstaan.

De thuisclub herbergt echter een opvallend goede speler, zijn naam Mike Huisman.

Een echte technicus, met

bovendien een flitsende versnelling in huis. Kent u hem??

De omringende fans van H1, met name van Dveta, kijken verlekkerd telkens als hij aan de bal is. Aan het eind van het tweede kwart maakt de thuisploeg een prachtige goal, de nare 0 is weg, 1-3. Bij het begin van het derde kwart weet beul Alex wederom supersnel een strafcorner te verzilveren. Het zich van zijn beste

kant tonende scorebord springt vlot naar de 1-4. Mag het nog iets meer zijn? Kort hierna gaat Niek Merkus plat, heeft pijn, veel pijn zoals het zich laat aanzien. Hij verlaat het veld met fysio Chris, ongetwijfeld zijn zijn gedachten bij donderdag. Gelukkig heeft Chris weinig tijd nodig hem op te lappen, Niek keert snel terug, no worries dus.

Bij een van de spaarzame uitvallen van Voordaan verdienen ze een strafcorner. Hidde lijkt hem te stoppen, maar toch blijkt de push hem net te machtig. Score 2-4. Het wordt rommelig in het veld, alleszins begrijpelijk om juist in deze fase te blijven focussen. Florent laat weer eens zijn techniek zien, dolt de thuismannen waanzinnig, een strafcorner tot gevolg. Alex staat op scherp en drukt meteen weer laag en hard af, het scorebord volgt zonder morren, 2-5.

De laatste loodjes dienen zich duidelijk aan als het vierde kwart begint. Over de streep die pot. Nog 15 minuten scheidt dit H1 van de Playoffs. Geen enkele twijfel dat ze die gaan halen. Echter Voordaan is zeker ook niet uit het verkeerde hout gesneden en scoort de 3-5. H1 laat zien waarom ze recht hebben op die vierde plek; combineert moeiteloos en gedisciplineerd. Nu is het Miles die de strafcorner weet te benutten en laat het scorebord verspringen naar 3-6. Alex krijgt nog even de kans zijn strafbal kwaliteiten te oefenen; droog en hard maakt hij er 3-7 van.

Het is een keihard en heerlijk feit. Heren 1 staat in de Playoffs. Grote klasse! Gefeliciteerd Heren!!

Wat rest Voordaan?? Voortaan (volgend seizoen) spelen in de Promotieklasse.

H1 kan zich nu opmaken voor dat prachtige smakelijke toetje!!

Uw waanzinnig trotse en maar doorschrijvende reporter,
Bonno Mijnlief

Vanaf 18 mei 2023 heeft Hemelvaart een nieuwe betekenis!!

Uw reporter kijkt even terug naar het verleden, naar de beste radio DJ ooit. Frits Spits had in zijn tijd de heerlijk terugkerende uitspraak na een wederom juweeltje. Tijdens het uitfaden (even opzoeken) van dat nummer at hij bijna de microfoon op en zei: WIL JE ZE BETER????? IK HEB ZE NIET BETER!!!

Dat beter zijn toonde H1 vandaag vanaf de eerste minuut, de wil opleggen aan het arme Kampong. Wederom toonde Het Bestuur met een perfecte organisatie hiervoor absoluut niet onder te willen doen; uw reporter telde liefst 2.500 mensen, die de leukste club de Hemelse sfeer gaven.

Helaas geen broederstrijd vandaag tussen de broers de Vilder. Derck bij Kampong, kon zijn geblesseerde broer Morris niet vinden. Een gemis voor het publiek. H1 domineerde vanaf de eerste minuut dit hoogstaande duel. Als u net als uw trotse reporter weet dat de bezoekers liefst 5 Oranje spelers herbergen, respect H1.

Jesse en zijn staf hadden afgelopen week uitermate goed hun huiswerk gedaan. Hoewel uw reporter enige spanning op het gezicht van de verder stoïcijnse coach waarnam, glunderde hij overduidelijk van binnen, hij wist na een paar minuten al wie ging winnen. Ergens zou je hem misschien van enige voorkennis kunnen betichten, een kniesoor die dat doet.

Sebastien pakte om zijn verzameling compleet te maken vlot een groene kaart, hetgeen tevens aangaf hoe waanzinnig fanatiek hij altijd is, of de kaart terecht was blijft in het midden. Beide teams gebruikten het eerste kwart om elkaar eens goed af te tasten. Veel kansen of spannende momenten kan uw reporter de lezer niet voorschotelen. Nog niet. De vergelijking met een harmonica (wie kent hem niet) is voor dit kwart wel de juiste. Moeiteloos veert H1 uit en net zo makkelijk weer in, Kampong staat erbij en kijkt ernaar.

De bezoekers ogen wat onzeker, het is interessant om te zien dat zij moeite hebben met H1. Het intelligente publiek, zowel van Kampong als H1, gaat er goed voor staan, we gaan oogsten. Het eerste kwart is nog niet afgelopen of het tweede kwart begint al, naadloos lijkt het wel. Zeker als boem-boem Alex zijn Belgische krachtige schouders achter de eerste corner zet. Wie anders dan zijn medebeleg

Florent heeft met een onnavolgbare actie de corner verdiend. Alex altijd dankbaar met het uitpakken van dit soort presentjes glimlacht en scoort de 1-0.

Het niet echt opvallende Kampong weet tegen de veldverhouding in helaas snel de achterstand ongedaan te maken middels een strafcorner van specialist Jip Janssen. Het scorebord zegt 1-1. Onverstoort blijft H1 de wedstrijd domineren, en scoort ons slangenmens Sebastien uit een werkelijk onmogelijke hoek met zijn backhand een magistraal doelpunt, de 2-1 is een lekker feit. Vijf minuten later haalt de strak gekapte Lonny verwoestend uit en zet de 3-1 op het bord.

Aan de bodylanguage van de bezoekers is nu duidelijk te zien dat ze geknakt zijn, geen enkel vertrouwen meer hebben in een goede afloop. Uw reporter op de bovenste verdieping van het mooiste clubhuis van Nederland neemt dit goed waar, zijn omringende supporters genieten mee.

De discipline van dit H1 moet uw reporter echt even benoemen, grote klasse H1. Beide scheidsen onttrekken zich niet aan dit hoge niveau, leiden de wedstrijd uitstekend. Waar H1 rustig en kwalitatief hoogstaand hockey blijft presenteren, kampt Kampong met het zelfvertrouwen, de onrust binnen de bezoekende ploeg is zichtbaar en zelfs voelbaar.

H1 heeft zichtbaar plezier in de overmacht die aan het enthousiaste publiek wordt geshowd. Het heerlijke weer, het welig bruisende bier vormen samen de mooiste Hemelvaart ooit. Het derde kwart eindigt met die vette en volkomen verdiende 3-1 voorsprong. Het kan geen toeval zijn dat het vierde kwart met diezelfde stand begint. Toeval bestaat niet.

Hoewel Hidde nog een aantal keren wordt getest door Jip Janssen, in de wandelgangen wordt er al gefluisterd dat beiden over niet al te lange tijd in Oranje gaan spelen, moet Jip vandaag zijn meerdere in onze geweldige keeper erkennen. Jip neemt

zijn denkbeeldige petje met respect voor hem af. Alle superlatieven schieten hier eigenlijk tekort. H1 dicteert de wedstrijd, kwart 4 zeker ook. De verdediging van dit vriendenteam staat werkelijk als een huis van graniet. Eat your heart out. De laatste minuten tikken langzaam weg, de controleur van het scorebord weet niet meer waar hij het zoeken moet en de tijd lijkt maar door te lopen... Gelukkig heeft de KNHB een werkende toeter meegenomen die voor de laatste maal zich laat horen. H1 wint volkomen terecht deze eerste Playoff wedstrijd van een zoekgespeeld Kampong. Man van de wedstrijd is absoluut Florent van Aubel, zonder iemand anders tekort willen doen.

H1 heeft een flinke stap gezet op weg naar de final , zondag alleen nog even afmaken. Voor het nog steeds groeiende aantal supporters staat de volgende afspraak dus op: Zondag 21 Mei om 14.30 uit op en tegen hetzelfde Kampong. Het adres is Laan van Maarschalkerweerd 14, 3585 LJ Utrecht (vlakbij de Galgenwaard)

Het moge duidelijk zijn dat uw reporter met de cabriokap geopend na afloop naar huis zweefde. De reis duurde hem eigenlijk veels te kort, maar ook het balkon bleek uitermate geschikt om lekker na te genieten van deze eerste winst tegen het schier ongenaakbare Kampong.

De komende dagen bieden veel zon en ontspanning, H1 loopt rustig uit. We zien elkaar zondag in Utrecht weer, dat wordt weer knallen.

Warme en zonzvolle groet, Uw opgewarmde reporter, Bonno Mijnlief

Leest uw allemaal alle stukjes op de altijd frisse en wervelende site van Pinoké??

Vorig seizoen 2021-2022 was de thema-app van H1 >> First Dance.

Een verwijzing naar de analogie van de documentaire van Michael Jordan, titel Last Dance.

Dit seizoen 2022-2023 bedacht Jesse de nieuwe naam voor de app-groep > > Next Step.

Iedere speler heeft na de EHL en in aanloop naar de Tulp Hoofdklasse Play-Offs zijn eigen Next Step bepaald samen met Jesse en zijn briljante staf.

Voor iedere speler is dit een persoonlijk doel, maar samen vormen deze doelen een bron van energie en drive voor het héle team. Een andere aanrader en must om op te letten is ook: Pinoké Sisterhood. Blijf attent op hun stukjes.

When the going gets tough, the tough get going!!

Wat nou, de hele competitie op nummer 1??
Wat nou, 5 internationals in de ploeg??
Wat nou, nummer 1 tegen nummer 4??

Donderdag werd al duidelijk dat de standaard-wetten totaal op de schop gingen. H1 had er rustig een drietal nachten over geslapen en deed die wetten gestand.

Vanaf de eerste seconde, hoewel wat later begonnen wegens een kapotte TV wagen, was de Kampongse kuip in de minderheid kwa vertrouwen omtrent de uitslag. De twee liefvallige jongedames gezeten naast uw fris ogende reporter werden door hem gevraagd hoe zij over het resultaat vandaag dachten, al kijkend in hun prachtige ogen. Tja, de eerlijkheid sprong er vanaf, maar vertrouwen in een goede afloop hadden e niet.

Nauwelijks uitgesproken liet H1 het enigszins blauw gekleurde stadion al knallen. Blijkbaar had Kampong de dekking niet goed doorgesproken want er viel meteen een groot gat tussen de linies, dat razendsnel door Lonny (volgens uw reporter met zijn hervonden stick) werd opgepeuzeld, uitmondend in een vlekkeloze voorzet op Sebastien, merci beaucoup, 0-1. David Harte eat your heart out man!! Het was Sebastien zelf die zijn emotie de vrije hand liet en naar het publiek toekwam om hen te laten delen in de vibe die hij zelf had doen ontstaan. Gevolg het hek ging plat samen met een aantal heerlijk uitgelaten supporters. De toon was gezet, het hek zal meer aandacht behoeven. Uw reporter zal nakijken in hoeverre dit de snelste goal aller tijden was in een Playoff edstrijd.

Het thuis spelende Kampong had zich het begin van deze tweede wedstrijd absoluut totaal anders voorgesteld, moest dus hergroeperen, eigenlijk kon het strijdplan meteen de container in. Coach Tim Oudenaller realiseerde zich, Houston we have a problem. Op zo'n moment kan de thuisclub altijd rekenen op een van hun sterkhouders, Jip Janssen.

Jip rechtte zijn sterke rug en katapulteerde enkele minuten later zijn strafcorner naar 1-1. Tijd om hierover teleurgesteld te zijn werd niemand gegund, en een van de sterkhouders van H1 kromde juist zijn rug, dook onder iedereen en alles door, en zette binnen een minuut de heerlijke 1-2 op het zichzelf toesprekende scorebord. De beer was los, het stadion ontplofte en H1 wist het.

Deze Playoffs zijn in tegenstelling tot vorig jaar teruggebracht naar een tweetal wedstrijden.

Dus de stand was nu 2-5 voor H1 en die afstand overbruggen leek een onmogelijke opgave voor de jongens van de klapperboom, die hierdoor wel zijn naam enige negatieve lading gaven. Het eerste kwart werd dus met die volkomen terechte voorsprong van H1 afgeflo en. Kampong moest komen, niets minder dan dat, echter overtuiging was bij hen nauwelijks zichtbaar. Een herhaling van zetten voor uw oplettende reporter, want donderdag wilde dit Kampong misschien nog wel, maar had toen ook al niet de kracht dit in daden om te zetten.

Het leek wel alsof H1 een thuiswedstrijd speelde, tevens gezien het aantal supporters die zich prima roerden, terwijl het stadion toch over het algemeen een andere kleur blauw wilde ondersteunen. Miles heeft nog een hoog(houd)standje in petto voor de fans en probeert David Harte met een lobje te verschalken maar ook in het lers heet dat een lob dus is het David die het laatst lacht. De supporters van beide clubs verwelkomen de rust en frisse sproeibeurt met liefde. Ruststand dus die rustgevende 1-2 voor H1, voor de thuisclub een allesbehalve.

De stadionspeaker zelfs toont in zijn stem bij het begin van het derde kwart enige twijfel. Wat moet dit Kampong nog gaan doen om een flitsend resultaat te bereiken???? Hard werken om te beginnen is het devies, ze komen, en H1 laat ze komen. Strafcorners worden wel verkregen door de mannen van hemelsblauw, maar niet altijd terecht. De verdediging van dit weergalozes H1 met fier in het midden de o verstoorbare Hidde Brink geeft geen krimp, simpelweg omdat de mannen uit Amstelveen beter zijn, met veel meer vertrouwen de duels aangaan, de press lopen, en vooral omdat ze erin geloven. Kampong doet dat nauwelijks (meer).

Beide scheidsren waren zich overigens ook kranig terwijl eigenlijk de wedstrijd geen hoog spanningsgehalte met zich meedraagt, blijkbaar voelen ze dat toch wel terdege. Alleszins begrijpelijk. H1 wiegt op een hele slimme en overtuigende manier de thuisclub in een

soort van coma. De combinaties lopen vlekkeloos, iedereen maakt veel “vuile” kilometers, met succes. De sfeer bij de Pinoké supporters giert als een heerlijke wind door het prachtige stadion. Als werkelijk laatste stuiptrekking wordt keeper David Harte 7 minuten voor tijd naar de kant gehaald. Het mag allemaal niet baten, de ondergang van dit Kampong is niet meer af te wenden.

Opnieuw staat H1 in de finale an de Tulp Hoofdklasse, een prestatie van wereldformaat. De balans op het veld in Bloemendaal opmakende krijgen we een heerlijke herhaling van vorig seizoen. Bloemendaal wint van Rotterdam en beide teams kunnen zich deze week opmaken voor de kraker.

Uw van trots glimmende reporter,
Bonno Mijnlief

Een hechte eenheid contra Individuele klasse???

Uit betrouwbare bron, die naast hem op de topfloor van het mooiste clubhuis van Nederland stond, bleek Pinoké bevolkt met liefst 3150 supporters uit Bloemendaal en Amstelveen deze middag. Een unieke sfeer begon zich in het sfeervolle Amsterdamse bos te ontwikkelen, een positieve vibe, deze zaterdag ging de thuisclub de eindeloze Landskampioen vertellen wie er de baas ging zijn.

Omroepgigant Beniamino Fiorito (wie kent hem niet) beet de spits af met een warm welkom. Door een technisch mankement echter begon de topper 30 minuten later. Hetgeen door alleskunner Beniamino kundig werd opgelost door een informatief praatje.

Daar waren de mannen die aan de slag konden op het hoofdveld van de leukste club van Nederland. Van meet af aan werd duidelijk dat de verhoudingen absoluut anders lagen dan vorig jaar. Hoewel beide teams duidelijk met de rem erop speelden, was H1 de bovenliggende partij. Het ontzag waar vorig jaar misschien nog enigszins sprake was, zette dit H1 nu onmiddellijk de toon.

Bloemendaal zocht naar de vorm, maar H1 zorgde uitstekend dat die niet gevonden werd. De echte kansen waren voornamelijk voor H1, maar Bloemendaal was soms evensgevaarlijk in de spaarzame uitvallen die op hoge snelheid werden uitgevoerd. De foto's van het CJIB zullen ongetwijfeld binnenkort in de bus gaan vallen. Kosten van de zaak zullen we maar zeggen. Zowel het eerste als tweede kwart werd afgesloten met de brilstand van 0-0.

Uw reporter voelde toch wel de inmiddels wat opgelopen spanning in zijn grote lijf en was blij dat hij de rust deels kon gebruiken om zijn lang opgehouden plasje naar beneden te brengen. Een uniek feit deed zich echter voor op de trap van het clubhuis, halverwege al stond de rij. Een onaangenaam oponthoud, temeer daar deze opstopping niet vermeld was bij de filemeldingen

Desondanks keerde uw reporter ontspannen terug op de hoogste verdieping en hij had niets gemist. Het derde kwart gaf een vergelijkbaar beeld als de eerste 2 kwarten. H1 was de bovenliggende partij, kreeg zonder meer de meest kansen, maar goals werden niet gezien.

Het vierde kwart zou dan eventueel nog een winnaar op kunnen gaan leveren?? Bloemendaal begon hierin het felst, drukte H1 ver terug, maar al weken staat juist de verdediging als een brok graniet, er was nauwelijks doorkomen aan voor de Oranje gasten. Beide teams speelden hun spel voornamelijk op het middenveld dat

deze dag populair was. Vroeg in dit kwart kreeg de niet goed in zijn spel komende Floris Wortelboer een groene kaart. H1 rook meteen bloed en zet aan. De nieuw aangeschafte duimschroeven worden aangedraaid. Het is duidelijk dat deze wedstrijd een held nodig heeft, bij voorkeur middels een lekkere goal. De vraag stellen is hem eigenlijk ook meteen beantwoorden want Boem Boem Alex meldt zich. De zevende strafcorner van de wedstrijd breekt de ban, het publiek gaat uit zijn dak de 1-0 een feit. Uw reporter en het voltallige publiek voelt dat de 2-0 aanstaande is en scandeert luidkeels de naam van de leukste en gezelligste club van Nederland, u raadt het al Pinoké, Pinoké, Pinoké!!

De kansen dienen zich aan maar worden helaas niet omgetoverd tot scores, de magere 1-0 blijft. Zowel Boris en Miles worden op de groene bon geslingerd door de uitstekend leidende scheidsen. H1 voor 2 minuten in ondertal, maar weet zonder kleerscheuren deze fase door te komen. Het is geweldig te zien dat Jesse razendsnel reageert door Florent terug naar achteren te halen. Snel schakelen heet dat, een klasse coach bezit dit soort kwaliteiten tot in de puntjes. Uw reporter kijkt snel op zijn klokje, constateert dat er nog een zestal minuten (6) te spelen zijn. Iedereen bovenin het clubhuis vormt nu een front en wil dat H1 de overwinning binnen gaat slepen.

Met een nare flashback naar vorig jaar, vraagt Bloemendaal een referral aan, wil een strafcorner. Uw reporter krijgt een bijzondere vervelende bijsmaak in zijn mond, het zal toch niet? Niet weer?

De referral wordt toegekend aan de Oranje gasten, de strafcorner dus een vervelend feit. Tot grote teleurstelling van het voornamelijk blauw gekleurde publiek verdwijnt de bal achter Hidde, de 1-1 staat op het wat boos kijkende scorebord. Nog 3 minuten geeft hij terloops aan.

Wat kan dit beter zijnde H1 nog in die resterende minuten?? De energie is uit de strakke lijven, mentaal oersterk maar fysiek heeft de wedstrijd veel geëist. Eindstand van deze eerste Finalewedstrijd blijft 1-1. H1 is trots maar teleurgesteld.

Een zaterdag die zonder meer ook de boeken in gaat als een waanzinnige beleving. Pinoké staat inmiddels definitief op de Hoo dklasse kaart, Uw reporter verliet met opgeheven hoofd de club om dit epistel te mogen schrijven. Wetende dat morgen een rustdag geeft, tevens 1ste Pinksterdag is, de zon geboekt is. Gebruik allen zondag als ideale voorbereiding voor de apotheose op maandag 29 Mei.

Uw vol vertrouwen zijnde razende reporter, Bonno Mijnlief

Bloemendaal gaat Kopje onder, Pinoké wordt landskampioen!!!

Uw reporter haalt maar wat graag de woorden van strafcornergod Alexander Hendrickx aan. Vandaag stond in Bloemendaal een totaal ander Pinoké Heren 1 dan vorig jaar. Simpelweg aan alles was dat te zien wat op het heerlijke veld in Bloemendaal rondliep. Althans van de bezoekende ploeg wel te verstaan!!

De meesterlijke uitstraling van dit vriendenteam was ook al eerder goed te zien geweest. Na een wat stroef begin van de tweede helft van deze Tulp Hoofdklasse Competitie, hervond dit unieke H1 zich precies op tijd, om allereerst Oranje Rood op hun plek te zetten, vervolgens Kampong. Even in memorie waren ook de competitie duels met OR, Kampong en Bloemendaal kenmerkend. In al deze wedstrijden, uw reporter voelt zich vereert alles te mogen bekijken, lag de dominantie bij H1, technisch, tactisch, maar vooral conditioneel voerde dit H1 telkens de boventoon. Natuurlijk zijn het de spelers die op het veld dit ten toon spreiden, maar laten we vooral niet vergeten welk professioneel team hier achter staat, onder leiding van Oud International Jesse Mahieu.

Wekelijks liet H1 zien welke hand Jesse in alles heeft, hoe waanzinnig goed hij begrijpt hoe het hedendaagse hockey gespeeld moet en vooral kan worden. H1 deed naadloos wat hij vroeg. Het getuigt van grote klasse een (lang) seizoen lang dit telkens op de mat te kunnen leggen.

Vandaag, een zonnige maandag in het rustieke Bloemendaal, moest het dan gaan gebeuren. Uw reporter is even zo vrij zijn geboortegrond aan te kaarten, zijn roots liggen om de hoek. Derhalve begreep hij afgelopen zaterdag al, het gevoel was zo verdomd goed, dat H1 de schaal ditmaal wel zou gaan pakken; die zaterdag was H1 al de betere, werd een door iedereen gemiste shoot op de doellijn van Bloemendaal, dus 100% strafbal onthouden. Een teken aan de wand.

Geen twijfel mogelijk was er vandaag al voordat er een hockeybal was aangeraakt. Waar vorig jaar tijdens de finale de tribune nog keurig gelijk was verdeeld in Oranje en Blauw, viel het uw relaxte reporter meteen op dat de verhouding ditmaal 2/3 Blauw en 1/3 Oranje was. Zonder meer komisch was de vraag van de omroepster aan de Pinoké supporters om in te schikken. Het gehele blauwe gedeelte wimpelde dit verzoek vriendelijk af, Blauw maakte meteen de dienst uit.

In hoeverre deze tafereel tot de mannen op het ruimschoots besproeide veld doordrongen bleef onduidelijk, duidelijk was wel dat H1 meteen dit Oranje bij de kladden had. Waar overigens die kladden zich precies bevonden ontdekte uw attente reporter echter niet, boeien. Aftasten werd het devies en het getoonde spel met name in het eerste kwart, snel gevolgd door het zich aandienende tweede kwart. Beide ploegen kregen niet echt veel uitgespeelde kansen. Strafcorners werden eerlijk verdeeld, alsmede ook de reddingen van beide top-keepers. Maurits Visser van de thuisploeg en Hidde

Brink deden nauwelijks voor elkaar onder. Na een prachtige solo van Tobias Bovenlander (inderdaad zoon van Floppie) wilde dartelkoning Marlon absoluut niet achterblijven en liet een bijna nog mooiere backhand-pass los van zijn gelukkig terug gevonden stick, hetgeen resulteerde in een strafcorner.

Hoewel Alex in gedachten eindelijk had gescoord, werd zijn push in eerste instantie goed verwerkt door de verdediging van Bloemendaal, echter er volgde een nastoot (in het biljarten vaker voorkomend) die door Lonny attent werd bevorderd tot de openingstreffer. Het publiek, de blauwen vanzelfsprekend, veerden en masse op en gingen uit hun enthousiaste daken, in het Oranje kamp bleef het angstwekkend stil. De 0-1 een feit. Meteen hierna werd de rust ingezet die vlot de met de hand bediende sproeiers liet sprankelen. Er gingen geruchten dat de afstandsbediening afgelopen nacht werd ontvreemd, vreemd.

Met frisse koppies kwamen beide teams terug op het veld, tenslotte volgden er nog 2 kwarten. De thuisclub moest nu echt gaan komen, H1 liet zich ver terugzakken, er was geen doorkomen aan voor de mannen van Rick Mathijssen. Blijkbaar beschikte Bloemendaal ook over duimschroeven, echter duidelijk van een veel mindere kwaliteit dan die H1 in bezit heeft; kost een paar centen.

Niet alleen uw reporter maar eigenlijk alle Pinoké supporters voelden aan dat het vandaag weleens een meer dan gewone Pinkster maandag kon gaan worden. De meest technische en snelle spelers van dit Bloemendaal, t.w. Jorrit Croon en Floris Wortelboer kregen geen (vaste) voet aan de grond, en waar dat even kort leek te gebeuren, troffen zij het verraderlijke drijfzand aan, het pseudoniem vandaag van Pinoké Heren 1. Bloemendaal begon de moed te verliezen, morde, mopperde zeurde, maar werkelijk alles viel ditmaal niet hun maar de kant van H1 op; dat heet in mooie termen, het geluk zelf afdwingen. En dat is precies wat H1 deed, structureel, een indrukwekkende show werd getoond, topklasse.

Mooie momenten waren er zeker ook, waar soms Bloemendaalse Belg Arthur van Doren tegenover landgenoten Sebastien Dockier of Florent van Aubel kwam te staan; Arthur werd er moedeloos van. Het is een feit dat als dan alles jouw kant op gaat vallen, er ruimte komt, kansen zich aanbieden. Dit derde kwart gaf ook regelmatig een rommelig beeld van 2 hardwerkende teams. Teveel lopen en pielen (das een oude term meneer de reporter) resulteerde (te) vaak in balverlies.

Met name overkwam de thuisploeg dit, hetgeen alleen maar hun frustraties deed groeien. H1 stond erbij en keek er lachend naar; precies waar Jesse op gehoopt had gebeurde. Als laatste noodmiddel greep Bloemendaal af en toe naar de referral, maar ook hier werden zij structureel in het ongelijk gesteld; in hun gedachten, "dan zit ook alles vandaag tegen".

Het vierde kwart moest dan de verlossing voor de thuisploeg gaan brengen.

H1 wist wel beter, die 15 minuten gingen zij vol gas, de remmen helemaal los, Bloemendaal ging eraan, dit was een prachtige hockeystrijd, de winnaar zou niet uit Bloemendaal komen. Loon naar werken werd weer eens bewaarheid, Alex doet zijn killers rol weer eer aan, 0-2. Topkapper Lonny, met perfecte look vandaag scoort daarna zijn tweede goal, na een wereldcombinatie, over liefst 4 schijven, de thuisclub weet dat het gedaan is, 0-3.

Keeper Maurits Visser wordt als laatste redmiddel naar de kant gehaald, kan dit Bloemendaal nog iets terug doen, de realiteit bewijst alles behalve. Sterker, H1 gebruikt de ontstane ruimte beter en Morris de Vilder weet een uitgespeelde aanval simpel af te maken, de stand 0-4. De aanstaande kampioen van Nederland speelt de wedstrijd simpel uit, beide teams hebben alles gegeven, het is zonder meer H1 dat verreweg de langste adem heeft en verdiend wint.

Pinoké H1 is voor het eerst in de geschiedenis van deze geweldige club Kampioen van Nederland. De supporters juichen hun longen en stemmen uit hun blauwe lijven, trots en blij, de Wow factor.

Uw reporter zag dat het goed was vandaag, heeeeel goed, nee gewoon perfect. Heren 1 van harte gefeliciteerd met deze waanzinnig knappe prestatie.

Uw ingetogen maar ozo trotse razende reporter,
Bonno Mijnlief

HEREN 1 GEHULDIGD IN HET GEMEENTEHUIS VAN AMSTELVEEN

The Icing on the cake!!

Heren 1 gehuldigd op of in het Stadhuis van Amstelveen. Vrijdag 2 Juni 14.00, uw reporter voelde zich vereerd hier bij te mogen zijn.

Niemand minder dan de Burgemeester van Amstelveen, Tjapko Poppens, sprak H1 hartverwarmend toe, alsmede de Dames van Amsterdam, tevens kampioen geworden in de Tulp Hoofdklasse.

Weer eens een andere locatie om naar toe te rijden, geen opschrijfblok mee, alleen maar een opgeruimd en zonnig humeur diende uw reporter mee te brengen. Een eitje vanzelfsprekend.

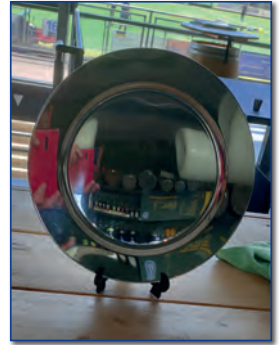
Al bij binnenkomst werd iedereen hartelijk welkom geheten, en vlot naar boven, de raadszaal begeleid, voor de meesten een interessante volkomen onbekende omgeving. Alles went. Veel aller charmanste (vooral blonde) dames zorgden voor een uitermate strakke organisatie.

Bestuursleden van beide clubs, alsmede aanhang, vriendinnen, noem maar op (doe dat gerust als je dit leest), de sfeer (lees vibe) was warm en de temperatuur ook. Heren 1 straalde, waande zich voor even raadsleden, de enige ervaring die Jesse hen dit seizoen niet kon bieden. Ere wie ere toekomt.

Een Burgemeester met zo'n wereldnaam maakte die gelukkig volledig waar. Tjapko sprak uit zijn hart H1 warm en betrokken toe, zelf is hij ook een groot hockeyliefhebber. Bloemen in overvloed, iedere speler werd in het Amstelveense zonnetje gezet (binnen heet dat een spotje) en vroeg zich meteen af, hoe na afloop in godsnaam naar huis te komen met die giga bos.

Opvallend weinig speelsters van Amsterdam waren aanwezig, blijkbaar omdat de helft ervan ook in het Nederlandse Elftal zit, dat vanmiddag moest spelen. H1 kreeg dus veel meer aandacht. Dat kan geen toeval zijn, iedereen krijgt in het leven zijn deel, hoewel de een soms net wat meer.

Na de toespraak van Tjapko (je en jij dus tutoyeren), verplaatste het vrolijke gezelschap zich naar een andere ruimte, gevuld met drankjes, hapjes, en zowaar ook een balkon. De term de “Balkonscene” kreeg een nieuwe betekenis deze middag. Uitkijkende over de Poel werd H1 vastgelegd op de gevoelige plaat, de tijd stond even stil.

Mooie foto’s werden gemaakt door vele ronddartelende pers mensen, die natuurlijk persé overal tussen door en vooral voor gingen staan. Geen mens die zich er druk over maakte. Ook ditmaal zag uw volop genietende reporter dat het goed was, sterker, heel goed.

Voor zover het nog niet het geval was, staat de club Pinoké, en zeker H1 nu definitief op de Amstelveense, maar zeker ook op de Nederlandse kaart. Googlemaps wordt nooit meer hetzelfde.

Hoewel coach Jesse Mahieu dit weekend letterlijk de wind in de zeilen heeft, was zijn unieke aanwezigheid voelbaar, zijn begeleidingsteam maakte de middag compleet. Wat een seizoen was dit.

Ongetwijfeld heeft iedereen vernomen dat Miles Bukkens geselecteerd is voor het grote Oranje. Een prachtige kroon op zijn huidige ontwikkeling. Wij wensen hem een mooie toekomst, ook daar.

Dit bijzondere H1 mag de komende weken gas terug nemen, gaan genieten van de zware inspanningen van het seizoen 2022-2023, zich realiseren dat ze, ja echt, Nederlands Kampioen zijn!! Een prachtige afsluiting deze huldiging, wat een perfecte manier om het weekend te starten. Uw trotse, even niet razende, maar wel gevoelige reporter wenst alvast iedereen een mooie zomer.

De komende drie zondagen wordt er overigens nog “gewoon” gespeeld door alle andere teams. Kom gerust ook daar eens naar kijken, wie weet ontdekt u de even niet schrijvende maar gewoon doorflui ende reporter nog wel.

Als het aan hem ligt, schrijft hij volgend seizoen gewoon weer door, we gaan het zien; Bonno Mijnlief

De Cabrioloog

“A way of life”

bonno@decabrioloog.nl • www.decabrioloog.nl

▼

De Zilverlingen zijn supertrots op het goud dat Heren 1 heeft behaald.

Zilverlingen zijn (oud) Pinoké leden die minstens 25 jaar lid van de club zijn (geweest). Pinoké geeft al die leden een tinnen pul met inscriptie. Twee keer per jaar komen de Zilverlingen informeel bij elkaar. Het correspondentieadres van de Zilverlingen is zilverlingen@pinoke.nl

▼

Kijk de videofragmenten nog eens terug met behulp van deze QR-codes

**Een interview met
Miles Bukkens
na de wedstrijd**

**Een interview met
Jesse Mahieu
na de wedstrijd.**

**Een interview met
Alexander Hendrickx
na de wedstrijd.**

**De samenvatting
van de finale
Bloemendaal - Pinoké
op Eyecons.**

**Een interview met
Marlon Landbrug
na de wedstrijd.**

HET TEAM: BIEB TUYT & BONNO MIJNLIEFF

Bieb Tuyt
Fotografe

Bonno Mijnlief
Razende Reporter